

Festes MASSANASSA SANT JOAN

EN HONOR
AL STM. CRIST
DE LA VIDA

20
24
JUNY

SUMARIO

Saluda de l'Alcalde	5
Saluda de la Regidora de Cultura i Festes	7
Saluda del Rector	9

PROGRAMA

Programa de les Festes de Sant Joan	10
XXVII Festival Internacional Música i Festa	13
Mes de l'Esport	14
ENTITATS Colegio San José y San Andrés. San José Design Team Project	15
Colegio San José y San Andrés. Escribir, una habilidad y un arte	18
Colegio San José y San Andrés. Adolescencia y journaling	21
Colegio San José y San Andrés. Fira de la Salut	22
Colegio San José y San Andrés. Radio Vicenciana, contigo toda la Mañana	24
Colegio San José y San Andrés. Projecte "Llegim i escrivim"	26
Colegio San José y San Andrés. 3ª Edición de "Sangta Lluïsa"	28
Colegio San José y San Andrés. Una estoreta velleta	29
Paraula, llibres i biblioteca	30
Fondo documental de fotografia antigua de Massanassa	32
IES Massanassa. De Massanassa a l'espai!	34
IES Massanassa. L'alumnat de l'IES Massanassa impulsat l'emprenedoria i la sostenibilitat	35
IES Massanassa. Intercanvis europeus Curs 2023-24	36
IES Massanassa. Estellés en la veu de Vicent Camps	38
Lluís Vives. L'Atelier del Lluís Vives	40
Lluís Vives. Compartint el nostre art amb el món	41
Lluís Vives. I Fira del Llibre al CEP Lluís Vives	42
Lluís Vives. L'hort a l'escola 43Lluís Vives. Setmana esportiva 2024	44
Escola d'Adults de Massanassa	45
Cofradía del Cristo de la Vida	47
Celebrando 25 años de educación de calidad en el Centro Escolar Menuts	48
Salveu La Terreta!	51
Centre Instructiu i Musical de Massanassa	52
Escola Municipal de Teatre Municipal	54
Orfeo Polifònic de Massanassa: 30 anys d'Història	56
En uns mesos complirem deu anys	60
Junta Local Fallera de Massanassa 2024	61
Falla l'Alqueria	62
Falla El Divendres	64
Falla Jaume I	66
Associació Cultural Falla Poble	68
Intercomparsa de Moros i Cristians de Massanassa	70
Filà Esquadra Roja	71
Filà Cristiana Les Forquetes	72
Filà Mora Manzil Nasr	74
Filà Mora Ibn-Al-Abbar	76
Filà El Cid	77
Servei Municipal D'Esport	78
Club Bàsquet Massanassa	80
Colla de Córrer "El Parotet"	82
Club de Petanca Massanassa	84
La edad es una actitud	84
Club Deportivo Cazadores de Massanassa	86
Espai Jove i Centre d' Informació Juvenil	88
La Asociación de Jubilados y Pensionistas "La Plaza"	90
Grup de ball gent gran	91
Les campanes son cultura viva	92
La colombicultura serà dels jòvens, o no serà	94
Cooperativa V. Agrícola Sant Pere	96
4 años de Reforça Massanassa	98
¿Es Massanassa una ciudad dormitorio?	100
Colla Despertades	102

HISTÒRIA LOCAL

MASSANASSA als anys 50-60	104
La fusteria dels "patos"	108
Massanassa en la memòria: l'impost als consums	111
Un projecte en l'oblit: la casa dels mestres a Massanassa	114
Jubilación	117
50 anys del grup "Joia"	118
En recuerdo de mis abuelos	120
Vidas paralelas. Atletismo en Massanassa	122
El reencuentro con la plumilla	124
Un poc de la nostra historia	126
Ier Concurso Nacional de Fotografia Gabriel Cualladó	128
José Pastor Pérez: un taller de marbres a principis del segle xx	130

LITERARIS

Cristo de la Vida	133
Des de darrere	134
No et, no em, sí ens	135
En memòria de mi yayo Pepe Baixauli Cuallado	136
Vuelta a Itaca	137
Cuidate con mediación	138
Mi pueblo	140
La Semana Santa y sus saetas	141
Mi tableta de chocolate	142
TODAVÍA.....huelo los lilos	142

Edita:

Ajuntament de
Massanassa

Alcalde

President:

Francisco A. Comes
Monmeneu

Supervisió:

Comissió Informativa
Municipal de Cultura

Direcció

Tècnica:

Francesc Rodrigo
Comes

Portada:

Amelia Soria
Almarche

Fotografías:

Noelia Alonso
Eva M. Donat
Alba Marina Rodrigo
Rafael Agustín
Jesús Esteban
aa.vv.

D.L.: V-2423-2008

Editorial MIC
Tel. 961 347 474
www.editorialmic.com

Saluda de l'Alcalde

Apreciades veïnes i veïns

Una de les senyes d'identitat d'un poble són les seues tradicions, els costums, la manera de viure, de treballar, d'estar en el món. Són aquelles que es trasmeten de família en família, de generació en generació. No són millors ni pitjors que les dels altres pobles, però són les nostres, les que ens identifiquen dins del conjunt de la humanitat.

Afortunadament les nostres ens mostren com un poble obert, respectuòs i divers que manté les seues arrels i sap obrir-se al futur.

Dins d'eixes tradicions, si hi ha alguna que immediatament ens identifica com a Massanassa, eixa és la Festa de Sant Joan. Per a nosaltres dir Sant Joan és dir festa, alegria, ball, música, olor a pólvora, cavalcada, la llum que anuncia l'estiu, amics i família, solemnitat i devoció al Crist de la Vida.

Tenim per davant uns dies especials. Vorem de nou els amics que retornen al poble a viure amb nosaltres un temps de records i alegria, tornarem a sentar-nos en taula amb tota la família esperant el moment d'anar a la cavalcada, a l'ofrena o la processó, alguns correran la traca que dona inici a la mascletada i tots coincidirem, en els carrers i places, en els balls, l'orxata i fartons, els passacarrers i desfílades, les verbenes i la foguera de Sant Joan.

De nou esteu llegint la Revista Festiva i Literaria La Terreta que, amb més de cent anys, és el primer trò d'avís de les festes. Ella és també un dels senyals, una fita, de les nostres tradicions festives, ja que són inconcebibles les Festes de Sant Joan sense La Terreta, una revista oberta a la participació de tots els veïns i entitats que amb els seus escrits literaris, històrics o costumbristes, van donant senyal i raó del transcórrer del temps en el nostre poble de Massanassa.

Per acabar vull felicitar a tota la societat massanassera per estes festes que estem a punt de celebrar i convidar a tots a que obrim el nostre poble a la festa i al món.

Bones Festes
Paco Comes Monmeneu
Alcalde de Massanassa.

Saluda de la Regidora de Cultura i Festes

Estimats veïns i veïnes de Massanassa,

És un honor i un plaer dirigir-me a tots vosaltres en estes estimades festes de Sant Joan en honor al Santíssim Crist de la Vida. Com a Regidora de Festes i Cultura, vull felicitar-vos de tot cor per l'arribada d'estos dies tan esperats, en els que el nostre poble s'uneix per celebrar-los amb alegria i devoció.

Estes festes són una oportunitat per enfortir els llaços que ens uneixen i per a retre homenatge al nostre estimat Crist de la Vida, la presència i protecció del qual sentim en cada racó del nostre benvolgut poble. Esta devoció és un testimoni any rere any del profund amor i respecte que per Ell sentim els massanassers i massanasseres.

Vos convide a participar activament en tots els actes programats, que han estat organitzats amb molt d'afecte i dedicació. Des dels més xicotets fins als majors, tots teniu un lloc especial en estes celebracions. Participem amb entusiasme i il·lusió i fem de les festes un verdader reflex de la nostra identitat i tradició.

Que estes festes de Sant Joan siguen dies d'alegria, unió i pau per a tots. Disfrutem de cada moment i celebrem junts la fe i la tradició que ens han sigut llegades pels nostres avantpassats.

Bones festes a tots i totes!
Amb estima,

Marta Ramón Castillo
Regidora de Cultura i Festes de Massanassa

Saluda del Rector

Ens trobem com cada any pròxims a les festes de Massanassa i aprofite l'ocasió per a dirigir-me a totes les persones que conviuen en esta localitat de l'Horta Sud, tant els feligresos de la parròquia com els nascuts que conviuen amb els ciutadans d'este poble, sent en definitiva un massanasser més que expressa la seua alegria en honor al seu Patró El Santíssim Crist de la Vida.

Les Festes solen tindre una doble vessant, l'una lúdica i de carrer amb totes les activitats organitzades per l'Ajuntament i l'altra religiosa, que giren entorn del nostre Patró el Santíssim Crist de la Vida, organitzat per la parròquia del poble, Sant Pere i per la Confraria del Crist de la Vida.

Arrere deixem la desagradable Pandèmia, però no oblidem que les malalties no se centren només en una pandèmia passada, tot el contrari, hi ha moltes persones afligides per múltiples malalties i que confien en la nostra oració, persones malaltes de Massanassa, del nostre entorn o de les nostres famílies a elles els dediquem la nostra oració dirigida al Santíssim Crist perquè gaudisquen d'una Vida digna.

Les Festes són expressió de tot el viscut en un any, el sentit del qual radica en lo realitzat i celebrat durant tot l'any. I és bo recordar tot l'esdevingut durant l'últim any, el desenvolupament de la nostra vida cristiana viscuda en la parròquia en les celebracions litúrgiques, com són els sagraments i especialment l'Eucaristia Dominical, així com les celebracions dels Temps Forts de Nadal, Quaresma i Pasqua.

Arribats al mes de juny aconseguim el colofó de la vida de Massanassa, perquè en la primera quinzena es realitza la tradicional Novena en Honor al Santíssim Crist de la Vida i es contínuia amb les festes del poble on es culmina amb el dia gran, Festivitat de Sant Joan Baptista i amb la solemnitat de la Missa en honor al Santíssim Crist de la Vida i la concorreguda Processó pels carrers de Massanassa.

No desaprofitem l'oportunitat de saber-nos participants de l'alegria de tot el poble, procurant tant parroquians com ciutadans, de compartir els valors humans i cristians perquè confluisquen en una bona harmonia, de tal manera que tots puguem enriquir la cultura i la religiositat que caracteritzen al poble de Massanassa.

Per tant el meu agraïment per endavant a tots els que expressareu en estos dies la vostra fe cristiana i la vostra devoció a aquell que ha marcat la religiositat de Massanassa amb la singular titularitat del SANTÍSSIM CRIST DE LA VIDA.

El vostre capellà, rector Miguel Alejandro

Programa de les *Festes de Sant Joan*, juny 2024

DIJOUS 6 DE JUNY

19:30 h: A la Sala d'Exposicions "Gabriel Cualladó" de l'Auditori Municipal inauguració de **l'EXPOSICIÓ D'ARTISTES LOCALS**.

21:00 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **Comiat de les Falleres Majors 2024 i Proclamació de les Falleres Majors 2025**

22:00 h: Plaça de les Escoles Velles, **INAUGURACIÓ DE LES CARPES FESTIVES**

DIVENDRES 7 DE JUNY

11:00 h: A l'Auditori Municipal "Salvador Seguí" **l'ESCOLA MUNICIPAL DE TEATRE DE MASSANASSA** representarà l'obra **ROVELL D'OU (Versió molt, molt lliure de Robin Hood)**

23:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **PRESENTACIÓ DE LES FESTES DE SANT JOAN 2024** i a continuació **GRAN ESPECTACLE AMB EL MUSICAL "TRIBUTO a LUIS MIGUEL"**.

DISSABTE 8 DE JUNY

19:30 h: A l'Auditori Municipal "Salvador Seguí" **l'ESCOLA MUNICIPAL DE TEATRE DE MASSANASSA** representarà l'obra **ROVELL D'OU (Versió molt, molt lliure de Robin Hood)**

19:30 h: Eixint de la plaça de les Escoles Velles, **ENTRADA "FALSA" DE MOROS I CRISTIANS**, acompanyats per la **Xaranga l'Atropello**

23:00 h: A la Plaça de les Escoles Velles **Punt Violeta de sensibilització front a les violències masclistes**.

23:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **GRAN VERBENA** amb "l'orquestra **LA PATO**"

DIUMENGE 9 DE JUNY

Eleccions al Parlament Europeu

DILLUNS 10 DE JUNY

18:30 h: Al carrer Pare Ignasi Casañ (junt al Casal de la falla l'Alqueria), **ORXATA I FARTONS**, amb la col.laboració de la **Falla l'Alqueria**.

19:00 h: Al carrer del Pare Ignasi Casañ, **ESPECTACLE D'ANIMACIÓ INFANTIL**, la companyia **La Banda del Drac**, presenta: **AVENTURA PREHISTÒRICA** per a tots els xiquets i xiquetes.

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

DIMARTS 11 DE JUNY

18:30 h: A la Plaça del País Valencià, **ORXATA I FARTONS**, amb la col.laboració de la **Falla Jaume I**.

19:00 h: A la Plaça del País Valencià, **ESPECTACLE de TEATRE-CIRC, SOBRE RODES: KAROLI L'HOMERODA** per la companyia del Professor Karoli, per a tots els xiquets i xiquetes.

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

DIMECRES 12 DE JUNY

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

22:30 h: A la plaça de les Escoles Velles, **Espectacle Musical MASSANASSA BALLA**, organitzat per l'acadèmia de ball **GIROS**

DIJOUS 13 DE JUNY

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

22:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **PLAY BACKS DE LES FILAES FORQUETES I MANZIL NASR I LES FALLES l'ALQUERIA, JAUME I, POBLE i EI DIVENDRES**.

DIVENDRES 14 DE JUNY

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

23:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **GRAN ESPECTACLE AMB EL MUSICAL "DANCING LAS VEGAS"**.

DISSABTE 15 DE JUNY

20:00 h: A la Plaça de l'Església, inici amb dos eixides de trà, de la **GRAN ENTRADA MORA I CRISTIANA**.

El tabalet i la dolçaina obriran el desfile

BÀNDOL CRISTÀ

- Cartell Bàndol Cristià.
- Ballet yeguada de los vientos del sur.
- Estendart de la **Filà Cristiana les Forquetes de Massanassa**.
- Dos esquadres de dones de la Filà les Forquetes
- Esquadra d'homens de la Filà les Forquetes.
- Associació musical Sito& Band de Torrent.
- Boato cristià Guerreros.
- Estendart de la **Filà Cristiana El Cid de Massanassa**
- Esquadra de dones de la Filà El Cid.
- Esquadra d'homens de la Filà El Cid.
- Banda Unió Musical Santa Cecília de Castellar Oliveral.

BÀNDOL MORO

- Cartell Bàndol Moro.
- Boato moro El sultan.
- Boato moro Acrobacies.
- Estendart de la **Filà Mora Esquadra Roja de Massanassa**.
- Esquadra de dones de la Filà Esquadra Roja.
- Esquadra d'homens de la Filà Esquadra Roja.
- Unió Musical Valldigna.
- Ballet Pavo Real.
- Estendart de la **Filà Mora Ibn Al Abbar de Massanassa**.
- Dos esquadres de dones de la Filà Ibn Al Abbar.
- Esquadra d'homens de la Filà Ibn Al Abbar.
- Banda de Música del CIM de Massanassa.

CAPITANIA 2024 FILÀ MORA MANZIL NASR

Al-Andalus

- Estendart de la Capitania i la Intercomparsa
- Estendart de la **Filà Mora Manzil Nasr de Massanassa**
- Tambors d'Almanzor (bombos i tambors de les 7 paraules)
- Zoco Al - Andalus
- Ballet Zellige
- Botafumeiro
- Incensario
- Gong
- Carrossa Beduinos
- Anunciadors
- Esquadra de dones de la Filà Manzil Nasr Abassies.
- Agrupació musical L'ATROPELLO
- Esquadra d'homens de la Filà Manzil Nasr Abassies.
- Anunciadors
- Esquadra de dones de la Filà Manzil Nasr Omeyas.
- Agrupació musical L'ATROPELLO.
- Esquadra d'homens de la Filà Manzil Nasr Omeyas.

- Catifa de Capitania.
- Guardia Mora a Cavall.
- Carrossa de la Capitania.

Itinerari

Eixint des del carrer del Calvari seguirà el següent itinerari: Plaça de l'Església, Antic Regne de València, Francisco Nacher Pons, Comtes de Trigona, Pi i Margall, Constantí Llombart, Orba i finalitzarà en el carrer de Francesc de Vinatea

24:00 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **GRAN VERBENA** amb la "Orquesta **MONTECARLO**".

DIUMENGE 16 DE JUNY

10:00 h: Al Poliesportiu Municipal, **X TROBADA DE CERÀMICA A MASSANASSA**, amb tallers per a tots els públics.

11:00 h: Al Poliesportiu Municipal, **JOCS I ANIMACIONS INFANTILS** per a tots els xiquets i xiquetes.

12:00 h: Al Poliesportiu Municipal, **Gymkhana infantil "PASSOS PER LA IGUALTAT"**

12:00 h: Al Poliesportiu Municipal, **MASTERCLASS DE BALL PER A MAJORS**, (no és necessària inscripció prèvia).

13:00 h: Al Poliesportiu Municipal, **FESTIVAL DE PAELLES**. (l'Ajuntament oferirà tot "l'arreglo" per a la paella: arròs, verdura, sal, oli, carn, llenya, etc. És imprescindible inscriure's en la Biblioteca Pública Municipal fins el dia 10 de juny pel matí. Donatiu d'1.- € per persona a benefici de la Campanya **MASSANASSA SOLIDÀRIA**).

18:00 h: Al Poliesportiu Municipal **VESPRADA ANIMADA AMB DJ'S LOCALS**.

DILLUNS 17 DE JUNY

18:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **ORXATA I FARTONS**, amb la col.laboració de la **Falla Poble Massanassa**.

19:00 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **ESPECTACLE D'ANIMACIÓ INFANTIL**, la companyia **La Banda del Drac**, presenta: **AVENTURA PIRATA** per a tots els xiquets i xiquetes.

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

DIMARTS 18 DE JUNY

18:30 h: Al Parc Camp de Túria, **ORXATA I FARTONS**, amb la col.laboració de la **Falla El Divendres**.

19:00 h: Al Parc Camp de Túria, **ESPECTACLE D'ANIMACIÓ INFANTIL**, la companyia **La Banda del Drac**, presenta: **AVENTURA PIRATA** per a tots els xiquets i xiquetes.

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

DIMECRES 19 DE JUNY

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR** (en homenatge als Jubilats i Pensionistes de Massanassa).

22:30 h: A la plaça de les Escoles Velles, Espectacle musical: **"UN VIAJE POR LA MÚSICA"** amb el Grup de **CORAL i JAUME**

DIJOUS 20 DE JUNY

19:30 h: a la Biblioteca Pública Municipal, **BENVINGUTS A LA LECTURA**

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

22:30 h: A la plaça de les Escoles Velles **ESPECTACLE MUSICAL "YO TAMBIEN FUI A LA EGB"** amb la participació de la **BANDA DE MÚSICA DEL CENTRE INSTRUCTIU I MUSICAL DE MASSANASSA**

DIVENDRES 21 DE JUNY

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

23:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **GRAN ESPECTACLE MUSICAL "TRIBUTO a EL CANTO DEL LOCO"**.

DISSABTE 22 DE JUNY

19:00 h: Eixint del Carrer de la Font Cabilda, **GRAN CAVALCADA DE SANT JOAN**, encapçalada pels **GEGANTS I CABUTS i el CARRO DE LA MURTA**. En ella participaran totes les entitats socials i festives de la població. L'itinerari serà l'habitual i finalitzarà al carrer de la Font Cabilda.

22:00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR POPULAR**

23:30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **macrofesta "TUMBALEA REVOLUTION"**

DIUMENGE 23

20:00 h: Eixint del Parc Camp de Túria, Tradicional **OFRENA DE FLORS**, que seguirà l'itinerari habitual. Al finalitzar l'acte, es prega a les entitats col.laboradores i públic en general que no abandonen la plaça perquè la **Colla de Campaners** de la localitat tocarà el popular **"Repic de la Vespra"**, en col.laboració amb la **Colla Despertades de Massanassa**.

23:00 h: A la Plaça País Valencià, **GRAN VERBENA** amb l'actuació del DJ de Massanassa **PLACIDO GUILLEM**

24:00 h: A la plaça del País Valencià **CREMÀ DE LA FOGUERA DE SANT JOAN** i focs artificials.

00:30 h: A la plaça del País Valencià **GRAN GRAELLADA DE LLONGANISSES I BOTIFARRES** per a tots els veïns, amb la col.laboració de la **Falla Jaume I**.

DILLUNS 24

08:00 h: **DESPERTADA** per la **COLLA DESPERTADES DE MASSANASSA**, acompanyats per l'Escola de Dolçaina i Percussió **A QUATRE QUARANTA**

12:00 h: A la Parroquia de Sant Pere, **SOLEMNE MISSA** oferida al **SANTÍSSIM CRIST DE LA VIDA**. La celebració estarà acompanyada per l'**ORFEÓ POLIFÒNIC DE MASSANASSA**

14:15 h: Eixint de la Plaça de l'Església fins l'Avinguda de Josep Alba Alba, **TRACA CORREGUDA** (recuperació de la tradició a iniciativa de la **Colla Despertades**)

14:30 h: A l'avinguda de Josep Alba Alba **GRAN MAS-CLETADA** a càrrec de la pirotècnia **Europlà**

20:00 h: Tradicional **ENRAMADA DE LA MURTA**, pels carrers de l'itinerari habitual de la processó, a càrrec de la **PENYA EL CARRO**.

21:00 h: En la plaça de l'Església, concentració de les Confraries i Entitats per organitzar la processó.

22:00 h: Inici de la tradicional **PROCESSÓ** al Santíssim Crist de la Vida, amb la participació de totes les confraries acompanyades de les seues andes corresponents. A l'entrada del Santíssim Crist de la Vida en l'Església es dispararan focs d'artifici a càrrec de la pirotècnia **Europlà**.

PROGRAMA

XXVII FESTIVAL INTERNACIONAL MÚSICA I FESTA

SANT JOAN 2024

AJUNTAMENT DE MASSANASSA . REGIDORIA DE CULTURA
del 25 al 29 de juny. Director Artístic: Vicent Campos

Dimarts 25

19:30 h. Auditori Municipal
"Salvador Seguí"

BENVINGUTS A LA MÚSICA.

SHEREZADE, Producció de Contrahecho Teatre.

Autor: Joan Nave; direcció: Alberto Baño; coreografia: Lorena Ortíz i Yolanda Peña; música: Nikolái Rimsky-Korsakóv (Paco Pérez Pere-lló i Omar Romero)

Concert teatralitzat amb música en directe. Un espectacle per als més xicotets sobre el mite de Sherezade, amb música de Nikolái Rimsky-Kórsakov, que barreja les disciplines de la dansa, el teatre i la música. Una producció del Palau de la Música de València i de Contrahecho Produccions.

23:00 h. Jardins de la Societat La Terreta

NIT DE PERCUSSIÓ: UBUNTU

Amores Grup de Percussió.
Pau Ballester
Ángel García
Jesús Salvador Chapi.

Ritmes ancestrals i minimalisme proposen a la música com a llenguatge, com a forma universal d'arribar a connectar amb l'Ubuntu

Dimecres 26;

19:30 h. Auditori Municipal
"Salvador Seguí"

AUDICIÓ PÚBLICA DELS ALUMNES D'EXCEL·LÈNCIA I ESFORÇ MUSICAL 2024

Audició pública dels guanyadors dels premis destinats a reconèixer l'excel·lència i l'esforç en els estudis

musicals de grau elemental i professional dels alumnes de Massanassa o que estudien al Centre d'Estudis Musicals de Massanassa.

23:00 h. Jardins de la Societat La Terreta

NIT DE METALLS: 35

SPANISH BRAS
Carlos Benetó, Trompeta
Juanjo Serna, Trompeta
Manolo Pérez, Trompa
Indalecio Bonet, Trombó
Sergio Finca, Tuba

35 no és solament l'últim treball discogràfic de Spanish Brass, és la nova proposta artística amb la qual celebrarà el seu 35 aniversari, tornant amb aquest projecte als seus inicis més purs com a formació de quintet de metalls; en els quals s'entrellaçaran algunes de les obres més significatives de la seua carrera, amb obres de nova factura o adaptacions realitzades expressament per a l'ocasió.

Dijous 27

23:00 h. Auditori Municipal
"Salvador Seguí"

WE LOVE QUEEN

UNA PRODUCCIÓ D'YLLANA
Producció Executiva: Juan Canelada y Fernando Gonzalo; Direcció: Yllana; Direcció Artística: David Ottone, Juan F. Ramos; Interprets i veus principals: Enrique Sequero, Manuel Bartoll; Músics: Jorge Ahijado (Guitarra i coro), Micky Martínez (Bateria), Sergio González (Baix); Cos de ball: Zaira Buitrón, Basem Tomás, Sara Salaberry, Patxi Loperena, Sylvia Mollá, Albert Suárez; Direcció musical: Julio Vaquero; Coreógrafa: Zaira Buitrón; Disseny vestuari i fabricació: Diego Flores; Disseny escenografia: Carlos Braidá; Tècnics en gira: Manuel Baviano, Javier de

los Reyes; Distribució exclusiva: Álvaro M. Blanco; Producció i Comunicació: Esperanza Pacheco.

Una espectacular posada en escena amb músics en directe, ballarins, actors i cantants multiplicat pel sentit de l'espectacle de Yllana, s'ajunten per crear un xou carregat de bona música i energia, i que pretén emocionar i divertir des del principi fins al final.

Divendres 28

23:00 h. Jardins de la Societat La Terreta

NIT DE JAZZ

Alberto Arteta, saxofó
Javier Callen, contrabaix
Iñigo Ruiz de Gordejuela, piano

MOVE Trio és moviment, tracció, desplaçament. Cada concert, un flux d'idees que coincideixen a l'espai-temps, amb vocació de transcendir allò unipersonal i alhora ser un amb qui no només sent, sinó escolta. MOVE tendeix ponts entre gèneres, amb un ampli repertori de música original, estàndards de Jazz, i arranjaments de composicions històriques.

Dissabte 29

19:30 h. Església Parroquial de Sant Pere

DIA DELS CORS

Agrupació Coral de Benicalap
Director: Daniel Escriche Civera

Cor Polifònic Sta. Cecilia de Castellar-Oliveral
Director: Juan José Visquert Fas

Orfeó Polifònic de Massanassa.
Director: Miguel Juan García

Ajuntament de
Massanassa

Servici Municipal
d'Esports
Ajuntament de Massanassa

MES DE L'ESPORT

Del 25 de maig fins al 29 de juny 2024

TORNEIG DE TENNIS SANT JOAN DEL CLUB DE TENNIS

24,25 i 26 de maig i 14,15 i 16 de juny

CONCURS LOCAL DE COLOMS ESPORTIUS

24 de maig a les 19:00h

Al Camp de vol de Santa Anna (Albal)

TORNEIG INTERNACIONAL ALEVINS

31 de maig i 1 i 2 de juny

Al Poliesportiu Municipal

TORNEIG OPEN DE ESCACS

1,8,15, 22 i 29 de juny - De 10:00 a 14:00h
A la Sala multíusos C/Gregori Mayans, 8

I JUNY - GRAN FONTS MASSANASSA

11:00h - Volta a Peu Infantil

19:00h - Gran Fons Massanassa

A l'avinguda Josep Alba i Alba

I DE JUNY - II TORNEIG VOLEIBOL

Al Poliesportiu Municipal de Massanassa

II TORNEIG DE PADEL INFANTIL

Del 3 al 14 de juny - De 17:30h a 19:30h

Per als niquets/es que han disfrutat de l'activitat durant la temporada

4 JUNY - JORNADES DE PORTES OBERTES CLUB DE VOLEY

Obert per tots/es les persones que vulguen provar voleibol

TORNEIG DE PETANCA SANT JOAN

4, 5 i 6 de juny de 10:00h a 13:00h

Al Poliesportiu Municipal

TORNEIG 3X3 DE BASQUET

4 de juny a les 17:15h - Categoria aleví

11 de juny a les 17:15 - Categoria pre-benjamí

10 de juny a les 17:15h - Categoria benjamí

10 de juny a les 18:15h - Categoria infantil

11 de juny a les 19:00h - Categoria cadet

6 DE JUNY - EXHIBICIONS DE L'ESCOLA ESPORTIVA

17:30h - **Multiesport i Psicomotoricitat** al Poliesportiu Municipal

18:00h - **Pilates infantil** a les Sales polivalent

19:00h - **Arts Marcials** al Pavelló Esportiu Municipal

7 DE JUNY - EXHIBICIONS DE L'ESCOLA ESPORTIVA

17:00h - **Teles Aèries** al pavelló municipal

17:30h - **Patinatge Infantil** a la pista polivalent del Poliesportiu

18:30h - **Gimnàstica rítmica i ball infantil** al Pavelló Esportiu

TORNEIG DE TENNIS SANT JOAN DEL GRUP RECREACIÓ

7, 8 i 9 de juny

8 JUNY - COMPETICIÓ DE TIR I ARROSSEGAMENT

Al camp de tir i arrossegament del Poliesportiu Municipal
(Oberta als associats i poblacions veïnes convidades)

8 DE JUNY - XV TORNEIG DE BÀSQUET

9:00h a 14:00h - categories pre-benjamins, benjamins, alevins,
Infantils i cadets

18:00h - categoria sènior

TORNEIG CLUB FUTBOL SALA ATLÈTIC MASSANASSA

10,11,12 i 13 de juny

De 16:30h a 21:00h - Pista polivalent

Dissabte 15 i diumenge 16

De 9:30h a 14:00h - Pista polivalent

11 JUNY - MASTER CLASS DE AQUAGYM

Per a Majors de 65 Anys

A les 10:30h a la Piscina Municipal

JORNADES DE PORTES OBERTES - ESCOLA MUNICIPAL DE BÀSQUET

11 de juny a les 17:15h - Nascuts entre 2018 i 2011

13 de juny a les 19:00h - Nascuts 2009 i 2010

Al Pavelló Municipal

TALLER AQUATLÓ: NADA I CORRE

12 de juny a les 18:45h

Recepció a la porta de la Piscina Municipal

JOCES DE TENNIS I PARTIDES NIVELL D'INICIACIÓ

12 i 13 de juny - De 17:30h a 19:30h

A les pistes del Poliesportiu Municipal

13 JUNY - MASTER CLASS PILATES

Obert a tota la població.

Al Pavelló Municipal

JOGA INFANTIL

14 de juny a les 17:30h

Al Pavelló Municipal

III TROFEU FUTBOL VETERANS MIGUEL ANGEL SANTOS SERRANO

16 de juny a les 9:00h

18 DE JUNY - ENTRENAMENT FUNCIONAL

A les Sales Polivalents del Poliesportiu Municipal

GRUP DE RECREACIÓ ESPORTIVA TENNIS

22 de juny - De 9:00h a 13:00h

Al Poliesportiu Municipal

TIRO A BLANCOS

29 de juny a les 10:00h

Camp de tir de Xest

Colegio San José y San Andrés

San José Design Team Project

Visibilizando la inteligencia artística del alumnado

El ayuntamiento de Massanassa, a través del área de Cultura, realiza exposiciones de obras de artistas en la Sala “Gabriel Cualladó”, nombre tomado de un reconocido fotógrafo local que perteneció al Grupo Afal. Todos los meses podemos disfrutar de un espacio dedicado a la cultura y que visibiliza la profesionalidad de *massanassers* y *massanasseres* dedicados al mundo de la pintura, la fotografía, la escritura, el diseño y la escultura.

En el colegio San José ya podemos intuir y apostar por quiénes serán las futuras vecinas y vecinos que expondrán sus obras en esta sala: alumnas y alumnos con alto dominio del lenguaje artístico, expresado a través de aptitudes espaciales, figurativas y creativas, y con calidad, originalidad y singularidad en sus producciones.

Reconociendo este potencial, desde el departamento de Orientación, el aula de Pedagogía Terapéutica de Secundaria y las materias de Valencià, Castellano e Inglés, hemos reunido el DESIGN TEAM, un equipo de trabajo formado por estudiantes de distintos cursos de ESO e inspirado en los departamentos de diseño empresarial. Las diferencias de estos alumnos son muy pronunciadas en sus habilidades lingüísticas y matemáticas; en sus motivaciones escolares, con incidencias de absentismo escolar o incluso otras.

Este proyecto consiste en juntar a estudiantes de todos los cursos de secundaria que destacan por su capacidad artística y creativa, fomentando ,entre ellos el trabajo colaborativo, el intercambio de ideas y técnicas. El fruto es la producción conjunta de obras que, inspiradas en el espíritu crítico, favorezcan el aprendizaje al servicio de la comunidad educativa.

En la primera reunión con los alumnos candidatos, estos se conocieron, les expusimos los objetivos del proyecto y les presentamos diferentes ejemplos de grupos de artistas valencianos que se aliaron para trabajar en equipo, compartir necesidades y darse a conocer. Así, les hablamos del historietista e ilustrador valenciano, Paco Roca, del Equipo Realidad, el Equipo Crónica y de quiénes eran los miembros del Grupo Afal y su relación con Massanassa.

El grupo DESIGN TEAM se constituyó, mediante acta, el 3 de octubre de 2023. Ilusionados con el proyecto, los alumnos del equipo creativo decidieron los eventos del curso académico donde querían participar. Alguna de las premisas que debían cumplir fue, por ejemplo, la de generar un producto final analógico o digital (Revista Design Team) y compartirlo con la comunidad educativa del colegio San José. Espontáneamente, compartieron, entre ellos, que tenían apodos o nombres artísticos que los diferenciaban del nombre común por el que son conocidos. Ya apuntan, con ese dato, a su identidad personal, profesional y diferenciadora.

Desde el Departamento de Orientación y el aula PT, nos encargamos de conectar sus producciones con el resto de las asignaturas, precisamente para fomentar un enfoque interdisciplinario y creativo en su aprendizaje. El objetivo es la vivencia de experiencias significativas en la escuela, que son adelantadas experiencias en la sociedad.

Algunas de las producciones pictóricas fueron elaboradas para celebrar el día de la Paz, por ejemplo, o también para colaborar con el equipo de pastoral durante el periodo litúrgico de Cuaresma. Las creaciones artísticas fueron proyectadas en las pantallas de las cuatro aulas de secundaria, y todos los alumnos las usaron como estímulo para crear sus propios textos. Con ese proceso y a través de los cuatro idiomas

impartidos en secundaria, los alumnos del grupo trabajaron el pensamiento crítico y la expresión escrita. El grupo de 1.º de ESO lo hizo en Valencià; 2.º de ESO, en castellano, y 3.º y 4.º de ESO, en Inglés o Francés. Los textos resultantes fueron seleccionados para complementar los estímulos artísticos y crear una revista digital que se dio a conocer a la comunidad educativa del colegio San José.

Otra de las actividades con el grupo DESIGN TEAM fue la de darles a conocer la posibilidad de presentarse a concursos y certámenes artísticos, una fórmula de aprendizaje altamente motivadora: el aprendizaje por retos. Por ejemplo, conocieron que cada año en Massanassa sale a concurso la convocatoria para la selección de la portada de la revista festiva y

literaria La Terreta. Los miembros del grupo se animaron y se presentaron a concurso bajo el seudónimo "PAMA". Los miembros, conoce ahora, que también pueden presentar sus trabajos al concurso local de la portada del programa del Festival "Música i Festa", también de Massanassa. Conocieron otros retos, ahora a nivel nacional, como los premios del Concurso de Carteles Contra la Violencia de Género y el Audi Creativity Challenge.

Durante el curso, hemos contactado con artistas y profesionales que, en su faceta de emprendedores, se ganan la vida con su don. Por ejemplo, en los cuatro talleres celebrados, todos ellos subvencionados por el ayuntamiento de Massanassa a través del programa SARC, hemos contactado con

Joan Escrivà, a través del taller “Hacemos un cómic”; o también con Marta I. Simeón (<https://martasimeon.blogspot.com/>), en los talleres “Dibujo, luego pienso” o “Dibujo comic manga”. Les llamó la atención el concepto japonés “Ikigai”, que tiene hasta tres significados: ‘La felicidad de estar siempre ocupado’, ‘una razón para levantarse por las mañanas’, o ‘un propósito de vida’.

Este proyecto forma parte del proceso de orientación académica y profesional, ya que “conectamos” a los miembros del DESIGN TEAM con importantes centros de formación y cursos profesionales del mercado, como el Centro de Cómic y Artes Audiovisuales “Escolajoso”, el Centro de Formación Cíclope de Valencia, el IES Benlliure y sus estudios de Técni-

co Superior de Artes Plásticas y Diseño en Cómic, el grado de Bellas Artes de la Universidad Politécnica de Valencia, o el propio Salón del Cómic, escaparate profesional, innovador y de contacto con el público del sector de las artes plásticas.

Deseamos y animamos a nuestro alumnado para que, en muy poco tiempo, uno de los escaparates del DESIGN TEAM sea la Sala Gabriel Cualladó de Massanassa.

Ángel Sánchez Martín.

Jefe Departamento de Orientación

Colegio San José y San Andrés

Colegio San José y San Andrés

Cinco alumnos finalistas del colegio San José y San Andrés en dos concursos de ámbito nacional

Escribir, una habilidad y un arte

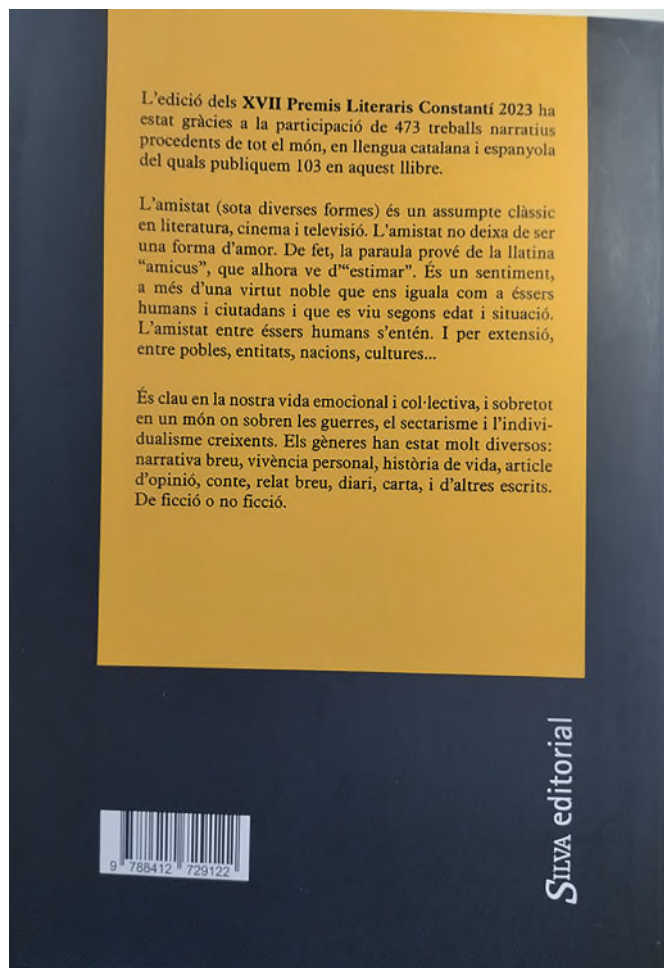
La enseñanza de la lengua se concreta en dos grandes «troncos»: la lengua oral y la lengua escrita. Pero estos brazos, a su vez, se abren y expanden en cuatro grandes ramas: la comprensión oral, la expresión oral, la comprensión escrita y la expresión escrita. En el sistema educativo tradicional siempre ha tenido mucho peso la lengua escrita, pues el «tronco» oral sólo es concebido a partir de la democracia, con creciente peso en cada ley educativa general hasta nuestros días, a veces aun a costa de minorar el trabajo académico más clásico de la lengua escrita, como lo son las «ramas» de la puntuación, la ortografía y la gramática.

Siguiendo con la analogía árbol-lengua, surge de inmediato una pregunta inquietante: ¿el cuidado de las «ramas» lingüísticas, de todas ellas, asegura el crecimiento del «árbol» de la lengua en el alumnado? Sin una relación pensada a priori, ¿qué podemos esperar a posteriori? El resultado del trabajo de las partes no puede ser respetuoso ni coherente con la unidad de la lengua, la lengua real, la del día a día en tantísimos y tan plurales usos.

Dejemos los «troncos» y las «ramas», ocupémonos del «árbol». Estamos convencidos de que el trabajo de la lengua ha de operarse con un proceso lingüístico programado y global,

aun cuando en ocasiones sea necesario, a manera instrumental, el trabajo compartimentado.

Pero... ¿cómo llevar a cabo la enseñanza global de la lengua? Fórmulas las habrá muchas y buenas, para dar y tomar. En el Colegio San José y San Andrés venimos trabajando la lengua castellana de manera global, especialmente en el primer trimestre. Partiendo de los principios de las metodologías del Aprendizaje Basado en proyectos (ABP), el Aprendizaje Basado en retos (ABR), el Aula Invertida (AI) y el cooperativismo, entre otras, el alumnado de cada curso de ESO ha realizado distintas acciones formati-

vas alrededor una propia producción textual narrativa, con las miras puestas en la presentación sus textos a distintos concursos literarios de ámbito nacional o internacional.

Numeramos los pasos más relevantes dados en el proceso académico por parte del alumnado:

1. Consulta de la plataforma escritores.org y selección del premio literario al que presentar la propia producción, con copia y resumen de las bases. La elección del concurso obedece a los propios intereses de cada alumno, y también va relacionada con su rendimiento académico.

2. Escritura del texto, siempre en atención a una estructura y con la observancia de una serie de preceptos normativos y estilísticos trabajados de manera paralela.

3. Implementación de todos los signos de puntuación —punto, coma, punto y coma, dos puntos, paréntesis, corchetes, raya, comillas, signos de interrogación y exclamación, y puntos suspensivos— y con la variedad de uso de cada signo exigida en cada curso escolar de 1.º a 4.º de ESO. Este paso es fundamental, y en esta corrección

el alumnado está asistido por el profesor y por el Manual de puntuación de la lengua española, escrito por el profesor y publicado en el año 2022. Llama la atención el crecimiento cualitativo de los textos, muchos de los usos nunca antes aplicados por parte del alumnado, propia innovación que es prueba de aprendizaje significativo.

5. Escritura de un informe de puntuación de la propia producción para cada signo, en tres pasos: presentación de la norma más concreta del signo implementada, tomada del Manual; selección entrecomillada del propio texto del que se importa el particular uso del signo de puntuación, y explicación del uso, también tomada del Manual.

6. Como en cada curso el estudio de la gramática es creciente en contenidos, el alumnado revisa incorpora en sus producciones la aplicación de los contenidos de su curso, además en los niveles léxico, sintáctico y discursivo: palabras compuestas o parasintéticas, siglas y acrónimos, acortamientos y truncamientos, etc.; perífrasis de todo tipo, locuciones, refranes, etc.; oraciones largas y cortas, simples y compuestas de todo tipo, etc.; enunciados variados... Y las particularidades van

asignadas a cada personaje, a manera de caracterización lingüística.

7. Al final, con el texto revisado para el envío a concurso, el alumnado prepara un esquema y con él cuenta su relato a los compañeros. Se trata de un reconocimiento propio y mutuo, escolar, del trabajo de escritura y corrección del texto.

La dedicación da sus frutos, este año en forma de cinco textos de nuestro alumnado finalistas en dos certámenes literarios sin restricciones de nacionalidad o internacionales, estos promovidos por los ayuntamientos de Cuzcurrita de Río Tirón (La Rioja) y de Constantí (Tarragona), este último en ambas lenguas cooficiales. El premio otorgado a nuestros cuatro alumnos y una alumna consiste en el reconocimiento en una celebración pública organizada por el municipio y la publicación de las narraciones finalistas en un libro, texto que ya obra en poder de cuatro de nuestros cinco alumnos. Copio la relación del curso académico del escolar, el alumno premiado, el título de la obra y el certamen:

- 2.º de ESO, Diego Cháfer Alcoy, Valle de Ces, finalista "II Certamen Literario Cuzcurrita de Río Tirón". Pendien-

te de publicación por la editorial Grano de Arena.

- 2.º de ESO, Carles Peiró Benítez, El sueño de Lucas, finalista “XVII Premios Literarios Constantí 2023”. Publicado en Relats d’amistat, ed. Silva Editorial, 2023.

- 2.º de ESO, Ana Lerma Navarro, La amistad, finalista “XVII Premios Literarios Constantí 2023”. Publicado en Relats d’amistat, ed. Silva Editorial, 2023.

- 2.º de ESO, Albert Tamarit Verdeguer, Javalambre y sus deseos, finalista “XVII Premios Literarios Constantí 2023”. Publicado en Relats d’amistat, ed. Silva Editorial, 2023.

- 4.º de ESO, Mateu Burriel Muñoz, Enemistad de dos naciones, finalista “XVII Premios Literarios Constantí 2023”. Publicado en Relats d’amistat, ed. Silva Editorial, 2023.

es producto directo del trabajo de un conjunto de compartimentos, y no hay enseñanza de la lengua sin la consideración del niño o niña que la aprende; y las destrezas lingüísticas saben a poco, o incluso menos, sin la vida de literatura. En este curso escolar 2023-2024, en el Colegio San José y San Andrés, se han formado muchos potenciales escritores, y cinco ya lo son, de derecho, libro en mano.

ISIDRO PASCUAL TUR

Maestro generalista y Ed. Especial

Licenciado en Filosofía y CC. de la Educación. Sección Educación

Grado en Filología Hispánica

Profesor de Lengua castellana

Colegio San José y San Andrés

Adolescencia y journaling

Trabajando el bienestar emocional

Después de la reciente pandemia de la Covid-19, los centros educativos hemos incrementado las estrategias para garantizar y fomentar un clima de bienestar emocional y de la salud mental entre el alumnado. En nuestros días, es prioritario que acompañemos a los adolescentes en el buen uso de las nuevas tecnologías, el adecuado tiempo de descanso, la obligatoriedad de hacer acto de presencia en el ámbito escolar después de un periodo no presencial, y la gestión de un futuro lleno de incertidumbres laborales y sociales.

Desde el Departamento de Orientación del colegio San José y a través de las sesiones de tutorías de Secundaria, hemos implementado la técnica del Journaling, un simple a la vez que probado recurso de gestión de las emociones.

El Journaling es una técnica de escritura que consiste en registrar, por parte del alumno y en un cuaderno personalizado, los pensamientos, experiencias, reflexiones, deseos o inquietudes que una persona gestiona en un momento significativo.

El proceso es muy similar al ya tradicional hábito de escribir un diario personal, pero sin el apremio de escribir, por ejemplo, cada noche. El alumnado recoge los pensamientos en aquellos momentos que sienta la necesidad de hacerlo, con la finalidad de dejar por escrito los pensamientos y y sentimientos asociados que se tienen en un determinado momento, buscando siempre una salida respetuosa y favorable para el medio, y liberadora y formativa para el alumno que escribe.

El Journaling es una técnica que hoy se aplica para cuidar la salud mental y emocional, ya que escribir sobre lo que uno piensa o siente ayuda en el procesamiento mismo de la información, en distintos flancos: analizar y resolver problemas, anotar los desafíos personales o profesionales,

reflexionar sobre situaciones estresantes para encontrar soluciones positivas, identificar los factores desen-

cadena de estrés, o simplemente anotar aquella sencilla frase ilusoria que pudieran encontrar en un sencillo azucarillo, libro o canción.

A lo largo del curso, hemos implementado la técnica del Journaling en

el alumnado de Secundaria, además, como herramienta de autoconocimiento. Cada alumno, escribiendo a mano sobre el cuaderno, ha explorado su propio pensamiento, registrando en el papel del cuaderno aquellas ideas de las que no somos plenamente conscientes.

La editorial Santillana donó un cuaderno para cada alumno de la etapa de ESO, y cada escolar lo personalizó a su gusto. La técnica no se limita a la escritura, sino que se amplía libremente a otros formatos, como el artístico. Muchos de nuestros alumnos han realizado dibujos, pegatinas, grafitis, fotos, o con escritura que incorpora el color, evidencia y reflejo del estado de ánimo en cada momento.

Asistidos por el orientador, cada tutor explicó a los alumnos la finalidad del Journaling, e incluso para la parte práctica ambientamos la clase con una música relajante y una luz tenue. El contexto favorece el proceso del Journaling.

Hemos dado a conocer a los alumnos ejemplos de escritoras como Ana Frank, o cantautoras como Mª Luz Gutiérrez, (<https://mariluzgutierrez.es/>), que se nutren de sus emociones escritas para, con el tiempo, incluso poder echar una mirada atrás y “leer” su journaling, y con ese material emocional, escribir un libro o una canción que, publicado, sea compartido con los demás.

En fin, hemos proporcionado una herramienta sencilla al alumnado, en sintonía con el objetivo vicenciano de este curso 2023-2024: la sencillez. Confiamos en que ha de tener un gran beneficio personal y transformador para nuestros alumnos.

Ángel Sánchez Martín.

Jefe Departamento de Orientación

Colegio San José y San Andrés

Colegio San José y San Andrés

La Fira de la Salut es consolida com un gran esdeveniment educatiu

La Fira de la Salut del col·legi San José y Sant Andrés ha aconseguit la seua tercera edició amb un gran èxit, consolidant-se com un esdeveniment imprescindible en la comunitat educativa. Enguany, els objectius principals de la fira han girat entorn a la importància d'adoptar hàbits de vida saludables, brindant a l'alumnat, professorat i famílies l'oportunitat d'aprendre consells pràctics per a millorar el seu benestar diari.

A més, la fira ha servit com un espai de reconeixement públic a tots els agents sanitaris, així com a les forces i cossos de seguretat que vetllen per la nostra salut i seguretat a nivell individual i col·lectiu. Aquest gest de gratitud cap a aquells que dediquen la seua vida a cuidar dels altres és un dels pilars fonamentals d'aquesta iniciativa.

Volem agrair la presència altruista de la Policia local de Massanassa, la Guàrdia Civil d'Alfajar, la Creu Roja, els bombers de la Diputació de València, el Centre de Salut de Massanassa, la clínica Jaume I de Catarroja, l'empresa Health Solutions, l'odontòloga Mª José Nácher, el professor Daniel Gimeno, la nutricionista Carmen Fontalba i la terapeuta Mariluz Gutiérrez.

Durant la fira, els assistents han tingut l'oportunitat de participar en diferents tallers pràctics i activitats lúdiques enfocades a promoure la salut i el benestar. Des de la importància d'una alimentació equilibrada, passant per la higiene personal i la salut mental fins a la pràctica de primers auxilis, tots els participants hem pogut adquirir coneixements valuosos per a millorar la nostra qualitat de vida.

En resum, la Fira de la Salut del col·legi San José y Sant Andrés es consolida com un esdeveniment en el qual l'educació, la prevenció i el reconeixement s'uneixen per a promoure un estil de vida saludable i agrair als qui dediquen la seua labor a cuidar dels altres. Un gran èxit que sens dubte deixa una petjada positiva en la comunitat escolar i en la societat en general.

Maribel Gutiérrez González

Directora

Col·legi San José y San Andrés

Colegio San José y San Andrés

Radio Vicenciana, contigo toda la mañana

Radio con emoción, directa a tu corazón

Desde el departamento de orientación del colegio San José y San Andrés, hemos propuesto la creación del Proyecto Radio School. Está dirigido a todo el alumnado del centro para promover la expresión oral y escrita, el trabajo colaborativo, la creatividad, la comunicación, el aprendizaje al servicio de los demás, el uso de herramientas digitales, el manejo de habilidades de programación y diseño, y la práctica de la opinión personal y el pensamiento crítico. Todas ellas, herramientas y competencias clave para el siglo XXI.

Entre otros beneficios, la radio nos permite unir a la comunidad educativa del colegio y romper las barreras de género, discapacidad, raza, cultura, además de resaltar lo curioso, la anécdota, y lo significativo de cada noticia, persona u objeto trabajado en el proyecto. A su vez, es una herra-

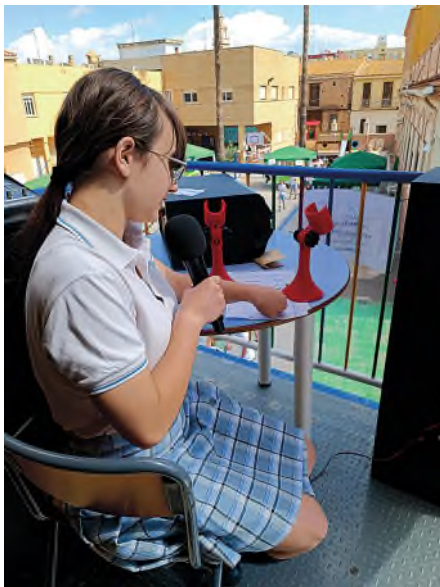
mienta que nos permite abordar cualquier saber básico del currículum escolar y combinar el aprendizaje analógico con el digital.

El proyecto ha empezado con la inscripción del centro educativo en el programa ESCOLARTS, en su apartado "L'escola fa radio", de la Conselleria de Educació. Seguidamente, el orientador del centro hizo una formación basada en la introducción del podcasting, la edición de audio, el conocimiento de recursos y servicios de alojamiento, y distribución de podcast, la reflexión sobre las posibilidades educativas del podcast como herramienta de comunicación y transmisión, y el acercamiento a programas y emisoras de radio de ámbito nacional e internacional con referentes educativos. Todo el material de la formación se ha compartido con el profesorado del centro.

3.º de ESO es el primer grupo que inicia el proyecto. En la asignatura de

Inglés, los alumnos han trabajado la elaboración de un podcast, y en la asignatura de lengua castellana, con el profesor Isidre Pascual, han trabajado la técnica de la entrevista en directo y en streaming. El primer programa de radio y primera práctica fue el pasado 15 de mayo, en el patio del colegio, aprovechando la celebración de la Feria de la Salud y con un largo listado de profesionales invitados que, en distintos campos, nos cuidan y protegen a diario.

Para la elaboración del podcast en inglés, hemos dividido al alumnado en grupos de tres miembros, han elegido un tema y se han documentado, y han elaborado una escaleta bajo los parámetros de una rúbrica marcada por el profesor de inglés. Después, en clase, han hecho una primera puesta en escena, en vivo y en directo, para tomar nota de las propuestas de mejora apuntadas por el profesor. Con el guión final acabado, han practicado la expresión oral en sus varias facetas: la

entonación, el ritmo, la vocalización, las pausas, etc. Después, han seleccionado la música y los sonidos con que acompañar sus producciones. Finalmente, hemos hecho las pruebas de voz y, con la ayuda del programa Audacity, ¡a grabar!

Alguno de los materiales que hemos utilizado para nuestro proyecto han sido una mesa de mezclas cedida por el APA del colegio; micrófonos y pies de micrófonos, elaborador estos últimos por el profesor Adrián Rodríguez con la impresora 3D; un ordenador portátil y la aplicación Audacity, y la reconversión de una mesa redonda de la etapa de infantil en una mesa de trabajo radiofónica. Además, hemos usado un despacho insonorizado para grabar las propias clases para los ensayos, y también hemos habilitado varias dependencias del centro para hacer los directos.

Empezamos el proyecto y esperamos utilizarlo como herramienta TIC, pre-

cisamente para facilitar la creatividad artística de contenido curricular en situaciones comunicativas reales que activen el uso de las lenguas impartidas en el centro: valencià, castellano, inglés y francés, y. A su vez, ponerlo al servicio de la atención a la diversidad, desde las aulas de pedagogía terapéutica y de audición y lenguaje para reforzar su labor en el ámbito lingüístico.

En fin, con el proyecto buscamos integrar el lenguaje radiofónico y el podcast en el proceso de enseñanza-aprendizaje, siempre como un valioso recurso pedagógico de creación y transmisión de contenidos, y de comunicación entre todos los miembros de la comunidad educativa del centro.

Ángel Sánchez Martín.

Jefe Departamento Orientación

Colegio San José y San Andrés

Colegio San José y San Andrés

Projecte “Llegim i escrivim”

Aquest any, del 15 al 23 d'abril i el 2 de maig, realitzarem el tercer projecte de centre, titulat “Llegim i escrivim”, liderat pel departament humanístic-social amb l'objectiu de fomentar l'hàbit lector, la comprensió lectora i consolidar la capacitat de composició textual, en qualsevol suport, analògic o digital.

Durant estos dies, el professorat de totes les etapes ha realitzat activitats motivadores per al compliment dels objectius. Moltes d'aquestes han sigut

amb la col·laboració de les famílies i dels alumnes més majors del centre.

En infantil algunes mares és transformaren en expertes contacontes que narraren i van escenificar narracions populars. Gràcies a això, al atrezzo i vestuari, van fer que tant xiquets com mestres s'implicaren i es ficaren dins de la història.

L'alumnat de sisè d'educació primària, es va convertir en ecoescriptors per a treballar l'expressió oral i escrita

en castellà. Els de quart de primària van ser uns actors i actrius excepcionals representant el teatre “La volta al món en 40 dies”. Amb açò, han perfeccionat l'expressió oral en valencià i millorat la comprensió.

L'alumnat de pedagogia terapèutica de Secundària van liderar el procés de reflexió i disseny d'una biblioteca ideal, fomentant la seua autonomia i capacitat d'expressió a més de ser els amfitrions i organitzadors del nostre primer rasplet de llibres.

Dins del projecte també celebrarem:

La tretzena edició del Concurs Literari Ploma i Paper i primera edició Ploma i Paper Júnior on es van presentar 148 obres, de molta qualitat literària.

La primera edició del RASCLET Rasplet solidari de llibres de segona vida on es recaptà un total de 301 euros al nostre projecte solidari Esfera, que aquest any col·labora amb l'ONG COVIDE- AMVE: “Present i futur digne per als xiquets i adolescents indígenes en Tukurú (Guatemala)”.

La segona Fira del llibre i del còmic patrocinat per l'AMPA.

Colegio San José y San Andrés

3ª Edición de “Sangta Lluïsa”, un aps solidario intercentros para celebrar la fiesta de la cofundadora de las Hijas de la Caridad

Llegó la 3ª edición de este ApS que realiza el colegio San José y San Andrés de Massanassa. Este año, como se viene haciendo los cursos anteriores, aprovechando la festividad de Santa Lluïsa de Marillac hemos podido llevarlo a cabo. El modelo y figura de Santa Lluïsa es un referente en los colegios Vicencianos, como el nuestro. Sus valores de entrega, servicio, alegría, donación a los más necesitados... son algunos ejemplos de las virtudes que nos mueven y motivan para seguir estando al servicio de los más necesitados.

Este curso, junto con los alumnos de 3º de la ESO hemos desarrollado este proyecto de aprendizaje y servicio en colaboración con el Centro de Transfusiones de la Comunitat Valenciana. Cabe destacar que otros centros de nuestro mismo carisma se han unido a esta iniciativa, y este año hemos sido 11 colegios en toda la provincia educativa (Navarra, Aragón, Cataluña y Comunidad Valenciana) los que hemos compartido lema y proyecto coordinados por un mismo equipo intercentros. Bajo el lema #cadagotacueta hemos podido ser un total de 349 donantes,

1049 personas que podrán recibir una donación.

Desde las asignaturas de Biología y Geología, Educación Plástica y Visual, Música, Educación Física, Castellano y Matemáticas se han diseñado actividades curriculares para llevar a cabo el proyecto: campaña de difusión y sensibilización con cartelera, logotipo, cartas para el buzoneo, videoclip, photocall, recuerdo para los donantes y un estudio estadístico de los asistentes.

Conceptos como las funciones y componentes de la sangre, los grupos sanguíneos y el factor Rh, la importancia de la donación de sangre, cómo se realiza, a qué se destina y quienes son los receptores de las donaciones... son necesarios para una comprensión más profunda de cómo funciona el cuerpo humano. Además, hemos podido trabajar la sensibilización más directamente, con testimonios de alumnos y familiares que han necesitado transfusiones de sangre y que, gracias a ellas, hoy pueden estar con nosotros. Con ello, ponemos en práctica una de las frases clave que marcan nuestro carácter propio:

“Saber más para servir mejor”.

Este año conseguimos que vinieran al nuestro colegio 57 personas voluntarias de las cuales 53 fueron donaciones y con ello 159 vidas que pueden seguir latiendo. Estamos muy contentos porque vemos que se ha consolidado el proyecto y, además, la comunidad educativa cada vez está más concienciada sobre la importancia y necesidad de ser donante de sangre, porque con cada donación se salvan 3 vidas.

Queremos agradecer de todo corazón a los donantes, por su altruismo y la alta participación. También al alumnado y a todos los implicados, volcados con la solidaridad, importancia y necesidad de este tipo de eventos.

Carlos Marroquín

Jefe del Departamento de Ciencias

Colegio San José y San Andrés

Massanassa (Valencia)

Colegio San José y San Andrés

Una estoreta velleta

“Despertant els nostres cors, València riu...” i qui diu València, diu Massanassa i diu el col·legi San José y San Andrés. I com sona al pasdoble faller del Mestre Serrano, açò és el que fa el projecte de centre “Una estoreta velleta”, despertar els nostres cors i despertar les tradicions i la festa fallera.

Al projecte participa tot l'alumnat del centre des de diverses assignatures i, igual que la festa fallera es viu al carrer, el nostre projecte també és una festa de carrer, una festa de pati, on mostrem a tota la comunitat educativa allò que hem treballat i hem après amb el projecte.

L'alumnat d'E. Primària i Secundària han sigut els encarregats del disseny i construcció del monument faller, de la nostra falla, que aquest any portava per lema: “La senzillesa naix del cor”.

I què seria de la festa fallera sense la música? La nostra Xaranga, formada

per alumnes i exalumnes, ens amenitza i ens fa ballar amb les seues interpretacions en tots els actes fallers. A més enguany, des dels menuts de 3 anys fins als majors de 4t d'ESO, i fins i tot, el professorat, hem après la lletra de “El Fallero”, del Mestre José Serrano, i acompanyats per la Xaranga i l'alumnat de 5é i 6é de Primària amb la flauta, l'hem cantada al pati.

Quan les nostres Falleres Majors i Presidents diuen allò de: “Senyora pirotècnica, pot començar la masclerotobollà”, els nostres fallers i falleres es transformen en unes i uns experts pirotècnics que fan ensordir a tots els presents amb un espectacle de soroll harmònic produït amb botelles d'aigua.

Un dels moments més emotius és l'ofrena a la Mare de Déu, on tot el col·legi posa als peus de la Nostra Mare, els seus desitjos, anhels, peticions i agraïments, oferint-li les flors elaborades amb paper. Este any l'alumnat d'In-

fantil, a més d'encarregar-se de la decoració, ens ha elaborat una magnífica imatge de la Geperudeta per a l'ofrena.

I per descomptat, el moment més esperat de la festa, “La Cremà”, quan el foc reduïx a cendra la nostra falla i es dona per acabat el segon trimestre.

I com diu la lletra del Fallero: “Per la senda de les flors ja ve l'estiu...” i nosaltres com a bons valencians i valencianes ja de cara a l'estiu, preparant “Una estoreta velleta” per a l'any que ve, treballant per a què any darrere anys puguem anar afegint actes a la nostra festa fallera i en pocs anys Massanassa tinga una altra comissió fallera, la Falla del Col·legi San José y San Andrés.

Inma Olmos Alfonso

Cap Departament Artístic-Tecnològic

Col·legi San José y San Andrés

Paraula, llibres i Biblioteca

La paraula és una de les coses que ens convertixen en humans. Som l'única espècie en el món que utilitza la paraula i que al juntar-se amb altres per formar un llenguatge ens configura com a éssers humans. La paraula esdevindrà després en escriptura i ens convertirà en persones civilitzades.

La paraula, ja sabeu, és el principi de tot: "en el principi era el logos..." es diu al pròleg de l'evangeli de Sant Joan.

El terme logos (λόγος) d'orige greg te diversos matisos: paraula reflexionada, raonada. Pot entendre's com intel·ligència, pensament, sentit, criteri.

Les paraules, unes junt a d'altres, formen històries, mostren relats, exposen idees que obrin un món, abans desconegut, i el deixen a l'abast de tothom.

Esctura i lectura es condensen en els llibres, però podríem preguntar-nos, tindre llibres per a què? I encontrariem la resposta en Joanot Martorell:

"Com l'experiència mostra, la debilitat de la nostra memòria oblida fàcilment no solament els actes per longitud de temps envellits, sino encara els actes recents dels nostres dies, és per tant molt convenient i útil posar per escrit les gestes i històries antigues dels homens forts i virtuoses, per a que siguin espills molt clars, exemples i virtuosa doctrina de la nostra vida, segons aferma el gran orador Tul·li"

Així comença el Tirant lo Blanch, obra senyera de la nostra literatura i un dels pocs llibres de la biblioteca de D^o Quijote que es va salvar de la foguera.

I un llibre, un altre i un altre junt a molts més, formen una biblioteca. Esta deu ser plural. La biblioteca alberga la diversitat. En el seu interior no s'encontrarà un únic llibre, sino ben al contrari, milers i milers de llibres que mostren la complexitat de l'esperit i el coneixement de la humanitat.

Per tant, permeteu-me que vos parle dels avantatges que comporta tindre llibres i biblioteques i com ni els uns ni els altres són elements inútils en ninguna societat.

Diu José Antonio Marina: "La lectura és l'avantguarda de la llibertat"

Moltes vegades, al llarg del temps s'ha intentat suprimir la paraula, apagar la veu, ocultar els escrits. Unes vegades a través del foc, cremant els llibres i si és possible els seus autors o les biblioteques que els guarden. Altres vegades prohibint escriure, censurant les idees, tancant i perseguint els autors, amagant els llibres en cambres obscures plenes de pols i ben lluny de la mirada de les persones, evitant així que la paraula arribi al món.

Però no són la foguera, (encara que el paper crema bé a 451° fahrenheit com ens adverteix Ray Bradbury), ni el calabós, ni la presó el lloc natural dels llibres o els autors, sino les biblioteques.

Eixes biblioteques que guarden els llibres que contenen totes les idees de la humanitat. Que conserven la memòria dels homens i les dones que ens han precedit. Llibres amb paraules i idees que unes vegades ens agradaran, ens faran aprendre, viatjar pel món sense eixir de casa, però també aquelles que no són del nostre gust, que ens poden ofendre, que xiquen amb les nostres veritats, però que igualment han sigut escrites per homens i dones que s'han atrevit a expressar la seua opinió, les seues idees. Persones valentes que fan bons els versos de Quevedo:

"No he de callar por más que con el dedo, ya tocando la boca o ya la frente, silencio avises o amenazas miedo."

Perquè ens avisa Salman Rushdie:

"Qualsevol idea s'ha de poder expressar. Qualsevol. Intentar impedir que la gent diga allò que no ens agrada acaba ampliant la possibilitat d'impedir que nosaltres diguem el que volem dir. La censura és una via perillosa."

Front a l'intent de borrar les idees i les paraules, de condemnar-les a l'oblit, la càrcel o l'exili, s'alcen les biblioteques com un baluart intemporal construït amb els milions de les fragils pàgines dels seus llibres i donaran la veu d'alarma els infatigables vigies: Robert Graves, Aristòfanes, Jules Verne, Marguerite Yourcenar, Emile Zola, Heinrich Heine, Osip Mandelstam... Entre els vigies, la veu de Voltaire reclama:

"És un gran avantatge per al que tracta d'instruir-se encontrar a mà en el palau dels reis o en altres llocs públics el volum i la pàgina que busca i que li permet llegir-la i prendre notes."

ESTADÍSTICA ANY 2023 BIBLIOTECA PER TERRETA	INCREMENT RESPECTE 2022
LLIBRES	33218 1215 Llibres mes
AUDIOVISUALS	3563 3 Documents mes
ALTRES	1302 1 Document mes
TOTAL DOCUMENTS A DISPOSICIÓ DEL PÚBLIC	37816 960 Documents mes
PUBLICACIONS PERIÓDIQUES	31 1 publicació mes
USUARIS AMB CARNET DE LA BIBLIOTECA	3962 112 usuaris mes
CIUTADANS QUE HAN VISITAT LA BIBLIOTECA	71800 4000 ciutadans mes
PRÈSTECES DE DOCUMENTS ALS USUARIS	9522 2129 préstec mes

ALTRES ACTIVITATS DUTES A TERME I ORGANITZADES PER LA BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL DE MASSANASSA SÓN

FORMACIÓ D'USUARIS	25 5 accions mes
VISITES ESCOLARS	16 6 Visites mes
TALLERS D'ANIMACIÓ LECTORA	67 22 accions mes
CONFERÈNCIES I PRESENTACIÓ DE LLIBRES	7 1 acció mes
CURSOS	3 No hi ha Increment
EXPOSICIONS	17 6 exposicions mes
REPRESENTACIONS TEATRALS	24 11 Representacions mes
CONCURSOS	6 1 concurs mes
BIBLIOPISCINA	1 Igual no hi ha increment
HORES APERTURA SEMANALS AL PÚBLIC	35 Igual no hi ha increment

SUBVENCIÓNS OBTINGUDES PER A COMPRA DE LLIBRES, ACTIVITATS I MOBILIARI

INCREMENT BIBLIOGRÀFIC (GENERALITAT VALENCIANA)	11.577'24 €
FOMENT DE LA LECTURA (GENERALITAT VALENCIANA)	5.255'30. €
EQUIPAMENT MOBILIARI (GENERALITAT VALENCIANA)	3.596'70. €
ACTIVITATS CULTURALS (SARC DIPUTACIÓ DE VALENCIA)	17.428'99 €
TOTAL:	37.858'23 €

La instal·lació de biblioteques és una de les institucions més nobles i les seues grans despeses proporcionen utilitat general.”

“La biblioteca pública del rei de França és una de les més útils del món, no tant pel número i per la rarea de les obres que conté com per la facilitat i pel caràcter amable dels bibliotecaris per a servir als sabis que sol·liciten la lectura de molts dels seus llibres.”

Les biblioteques, igual que en el segle XVI-II, són completament necessàries hui en dia. La biblioteca Pública: eixe lloc, eixe espai que la humanitat ha creat per albergar el llibres i per difondre la cultura. Un espai sempre dèbil, sempre fràgil, que creix com un pi i pot arribar a tindre una frondosa copa, amb milers de rames entrelaçades que a ben segur ens donaran bona ombra, però al que cal cuidar, del que cal preocupar-se per les seues arrels, per que estiga ben assentat al terreny, no siga que una mala riuada l'arranque de soca i ens quedem sense el frescor de la seua ombra.

D'eixa manera les biblioteques continuaran complint la seua funció al servici de la humanitat, eixe paper que venen fent des de que algú va escriure unes paraules, en un taulell de fang, allà en Sumer en l'antiga Mesopotamia.

Francesc Rodrigo Comes

Director de la Biblioteca Pública Municipal de Massanassa

Fondo documental de fotografía antigua de Massanassa de la Biblioteca Pública Municipal de Massanassa

Un año más, el equipo del fondo documental de fotografía antigua de Massanassa, quiere aprovechar la oportunidad que se nos ofrece al poder redactar un artículo para nuestra querida revista festivo- literaria La Terreta.

Desde este artículo queremos seguir agradeciendo a todos los vecinos y vecinas del municipio de Massanassa, su colaboración al continuar aportando grandes cantidades de fotografías para que así desde el equipo del fondo documental de fotografía antigua, perteneciente a la Biblioteca Pública municipi-

pal podamos continuar con esta grata labor, como es la preservación de la memoria fotográfica del municipio.

Os recordamos que vuestras aportaciones son rápidamente escaneadas, y así el original siempre queda en manos de su propietario. Las fotos escaneadas quedan guardadas en el Fondo Local de fotografía antigua de Massanassa, desde el cual y siempre gracias a vuestra colaboración podemos llevar a cabo la realización de un par de exposiciones al año en la Sala Gabriel Cualladó, del Auditorio Municipal Salvador Seguí.

Estas dos exposiciones son realizadas una en el mes de junio, antes de las Fiestas Patronales de San Juan y la otra en el mes de octubre incluida dentro de las Fiestas del 9 de octubre.

Los vecinos y vecinas del municipio también pueden admirar esta memoria del municipio, accediendo a la página de Flickr, donde poco a poco se van subiendo todas las fotos que se exponen y donde las pueden encontrar ordenadas temáticamente por álbumes.

A continuación, les dejamos la direc-

ción de acceso, por si ustedes tienen el gusto de acceder y deleitarse con las fotografías allí expuestas.

[flickr.com/photos/massanassa](https://www.flickr.com/photos/massanassa)

Otro proyecto que gracias a la colaboración vecinal realiza este equipo son las exposiciones temáticas que se realizan en el llamado Llar de Persones Majors, animándoos desde estas líneas a que la visitéis.

Desde este humilde equipo de trabajo del fondo Documental de Fotografía Antigua de Massanassa, integrado por Francesc Rodrigo Comes, Carme Nàcher, Rafael Agustín Moreno, Lorena Domingo, Jesús Esteban Zaragoza y Her-

minio Giménez, os animamos a que continuéis aportando tantas fotografías como os sea posible, y al mismo tiempo solicitamos vuestra ayuda para poder obtener la máxima información posible sobre vuestras aportaciones así como sobre otras fotografías ya expuestas ya que por nuestra parte os garantizamos que dentro de nuestras posibilidades continuaremos trabajando para que este proyecto que tanto nos ilusiona y tantas satisfacciones nos produce no desfallezca.

Gracias por hacer que esto sea una realidad.
FELICES FIESTAS DE SAN JUAN 2024.

EL EQUIPO DEL FONDO DOCUMENTAL DE FOTOGRAFÍA ANTIGUA DE MASSANASSA

IES Massanassa

De Massanassa a l'espai!

Alumnat de 4t d'Educació Secundària Obligatòria (ESO) de l'IES Massanassa de l'assignatura optativa "De Massanassa a l'Espai" participa en CanSat 2024, una iniciativa de l'Agència Estatal Europea (ESA) i les Oficines Europees de Recursos Educatius (ESEROs) que desafia a estudiants de tota Europa de 14 a 19 anys a construir i llançar un mini satèl·lit de la grandària d'una llanda de refresc que haurà de complir amb una missió principal i una secundària. Equipats amb sensors i sistemes de comunicació, realitzen diverses missions com la recopilació de dades atmosfèriques o la realització d'experiments científics. Aquesta iniciativa pretén promoure l'educació STEM (Ciència, Tecnologia, Enginyeria i Matemàtiques) entre estudiants de secundària i universitaris.

L'IES Massanassa competirà amb dos grups formats per sis persones cadascun, anomenats Casiopea i Rocket Team. En gener van visitar a l'alcalde de Massanassa, Paco Comes, a l'Ajun-

tament de Massanassa per contar-li la iniciativa, així com les característiques i funcions dels seus satèl·lits. L'Ajuntament els ha ajudat en el finançament i la difusió del projecte. La

fira educativa també va ser una bona ocasió de compartir el nostre projecte amb el poble.

En el marc del **programa Erasmus+** de l'IES Massanassa, els alumnes visitaren durant una setmana el **Lycée Georges Brassens** en Rive-de-Gier (França) per a exposar el seu treball i realitzar activitats relacionades amb el projecte a Lyon i a Saint- Etienne.

IES Massanassa

L'alumnat de l'IES Massanassa impulsa l'emprenedoria i la sostenibilitat

L'IES Massanassa ha sigut l'escenari d'un nou i inspirador Taller d'Emprenedors Sostenibles, on l'alumnat de 3r d'ESO ha demostrat el seu compromís amb la creativitat i innovació, la sostenibilitat i la responsabilitat social. Aquest projecte, part integral de l'assignatura de Taller d'Economia, ha comptat amb el suport i acompanyament de la seua professora Elena Gil i de l'empresa d'educació ambiental i desenvolupament sostenible Natura i Cultura i amb la contribució de l'Ajuntament de Massanassa.

Durant el desenvolupament del taller, els estudiants no sols han explorat temes fonamentals per al desenvolupament sostenible, com ara els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), l'Economia Circular, la Petjada Ecològica i l'Economia del Bé Comú, sinó que també han adquirit habilitats emprenedores, personals i socials essencials per als reptes del segle XXI.

Guiats per la seua docent, els estudiants han treballat en equip, desenvolupant les habilitats de comunicació, la presa de decisions i la creativitat. Han demostrat iniciativa i responsabilitat en l'organització, planificació i gestió del seu projecte i capacitat per a gestionar la incertesa i el canvi, així com el compromís amb la sostenibilitat i la justícia social.

La creació de la cooperativa escolar "Aromàtiques" no sols ha sigut un assoliment empresarial, sinó també un testimoni del compromís de l'alumnat amb la inclusió i la solidaritat en la seua comunitat. Part dels beneficis generats per la cooperativa es destinaran a l'Associació d'Ajuda a la Diversitat Funcional (AADISA) triada per l'alumnat, demostrant així la seua preocupació pel benestar dels altres.

A més, la cooperativa escolar ha portat els seus productes més enllà de les parets de l'institut, participant activament en esdeveniments com la Fira Educativa de Massanassa a l'abril i la Trobada d'Emprenedors Sostenibles d'Alcàsser al maig. Aquestes oportunitats no sols els han brindat una plataforma per a promoure els seus productes desenvolupant les seues habilitats comercials, sinó que també els han permès connectar amb altres instituts compromesos amb la sostenibilitat.

El Taller d'Emprenedors Sostenibles ha sigut una experiència educativa enriquidora que ha enfortit l'autoconfiança dels estudiants i els ha ensenyat a enfrontar els desafiaments amb determinació i optimisme. A mesura que continuen el seu viatge com a emprenedors sostenibles, el suport de la comunitat educativa, les empreses locals i les autoritats municipals continuarà sent fonamental per a convertir les seues idees en accions concretes i tangibles.

L'IES Massanassa i el seu Departament d'Economia s'enorgulleix d'haver sigut el catalitzador d'aquesta iniciativa innovadora i esperançadora. Junts, estem construint un futur més verd, inclusiu i pròsper per a les generacions esdevenidores, equipant els nostres joves amb les habilitats i l'esperit emprenedor necessaris per a afrontar els desafiaments del segle XXI amb confiança i determinació.

Gràcies a Ilyas, Sara, Raquel, Juanjo, Mohammed, Jorge, Dubán, Nerea, Marta i Alexandra. Sense vosaltres i la vostra energia aquest Taller no hauria sigut possible.

IES Massanassa

L'IES MASSANASSA, com a centre Acreditat Erasmus + per als cursos 2021/2027, continua realitzant les mobilitats, intercanvis i acollida tant de professorat com d'alumnat, tota una experiència europea ací i allà:

Cursos per al professorat: Formació realitzada per 3 docents de l'IES Massanassa a Irlanda, Itàlia i Croàcia sobre temes d'inclusió i noves metodologies a l'ensenyament.

Setmana d'observació de bones pràctiques en un

altre centre: Mobilitat realitzada a Cork (Irlanda) per 2 professors del centre. Acollida d'una professora de Kuopio (Finlàndia) Mobilitat de 2 docents a Kuopio (Finlàndia)

Febrer i Abril 2024: Massanassa envia i acull 2 professors i 12 alumnes al centre Liceo Statale Guarino Veronese, de San Bonifacio (Itàlia) un centre soci de fa molts anys. Durant una setmana, els nostres alumnes, professorat i famílies han compartint experiències,

cultura i vivències. Març 24: Mobilitat de difusió i intercanvi d'experiències en tecnologia i satèl·lit amb 13 estudiants participants i 2 docents al Lycée Georges Brassens de Rive-de-Gier (França).

L'acreditació Erasmus ens permet continuar organitzant altres mobilitats per al futur i connectar amb altres centres educatius europeus. Continuem fent Europa!

L'Equip Erasmus Plus de l'IES Massanassa.

IES Massanassa

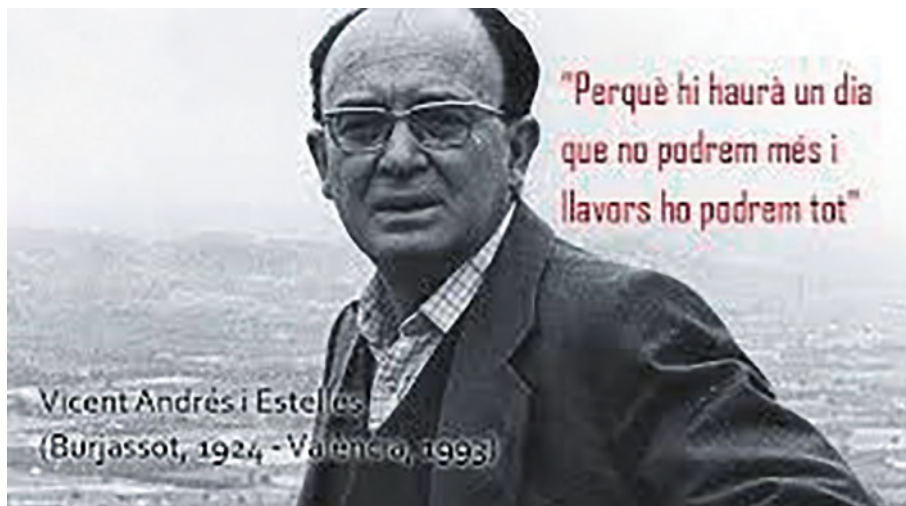
Estellés en la veu de Vicent Camps

Aquesta activitat va ser organitzada pel departament de Valencià de l'IES Massanassa per al gaudi d'un públic molt entregat, format per alumnes de primer i segon de batxillerat, i un xicotet grup de l'optativa d'Arts escèniques de primer d'ESO. (Inés Rivero Martínez)

Els poemes van ser recitats per Vicent Camps amb gran vivacitat i emotivitat, ressaltant les paraules clau i fent gestos ara enèrgics ara delicats per tal de fer-nos arribar totes les emocions que Estellés volia expressar en els seus versos. (Sandra Sáez Tórtola)

Camps ens va transportar als carrers de la València de postguerra, la qual cosa ens va fer conscients de la nostra història i de la realitat que van viure els nostres avantpassats. Amb cada gest i entonació, va aconseguir capturar l'essència de cada poema i transmetre'ns el seu missatge, cosa que hauria sigut més difícil d'assolir simplement analitzant els poemes a l'aula. (Alicia Valiente Polyakova)

Poder escoltar els versos explicats amb tanta passió i no haver de llegir-los tan sols per estudiar-los, és una manera d'aconseguir que la joventut gaudisca de la poesia en valencià i pugua apreciar més la nostra cultura i literatura. (Sofía Álvarez Mata)

Enguany és el centenari del naixement del gran poeta valencià Vicent Andrés Estellés, un dels motius de la visita de Vicent Camps. (Ana López López)

El recital de Vicent Camps va ser una font d'aprenentatge, sobretot per als alumnes de segon de Batxillerat, que ens examinem del Llibre de meravelles d'Estellés en la PAU. (Nerea Carrillo Gil)

Fou una molt bona experiència que a tots se'ns va fer curta i que ens ajudà a entendre i valorar tots aquests poemes que Estellés ens ha deixat. (Maria Fernández Serra)

Vicent Camps ens va proposar una ruta a València on hi ha distints codis QR amb vídeos d'ell recitant els poemes, una activitat fantàstica per tal de conèixer millor Vicent Andrés Estellés i la seua producció poètica. (Leyre Brines Antequera)

El dimarts 5 de març, el rapsode Vicent Camps recità a l'IES Massanassa uns poemes de Vicent Andrés Estellés, amb la finalitat de reforçar el contingut de les assignatures d'Arts Escèniques de primer d'ESO i de Valencià de batxillerat, ja que l'obra del poeta de Burjassot forma part del temari de la PAU. A més, els alumnes d'Imatge i So férem fotografies del recital.

Vicent Camps, rapsode i poeta nascut a Xirivella el 1958, estudià Art Dramàtic i es dedicà al teatre fins que se li presentà l'oportunitat de recitar uns poemes en un institut. Des d'aleshores, Camps va d'escola en escola acostant a l'alumnat autors com Estellés o Marc Granell. Vicent Andrés Estellés fou un poeta nascut el 1924 a Burjassot. Poc

abans de complir els dotze anys hagué de patir les conseqüències d'una guerra i, més tard, d'una dictadura que marcaria la seua poesia que és, com ens explicà Camps, un reflex d'allò que Estellés i milers de persones més visqueren.

Només feu falta vora una hora per endinsar-nos totalment en les pàgines del *Llibre de meravelles*, que Camps anava intercalant amb anècdotes i context històric de cadascun dels poemes recitats.

Evocàrem amb "No escric èglogues" l'atracció que sentí Estellés per una jove del seu passat i exploràrem l'amor passional amb "Els amants"; coneguèrem amb "L'estampeta" la situació de la dona de la postguerra,

muda i subjugada al règim; "Temps" ens portà des de la innocència i felicitat de la preguerra a la mort i la por de la postguerra; amb "Ací", recordàrem Ausiàs March de la mà d'Estellés; i, per últim, en "Assumiràs la veu d'un poble" se'ns plasmà la voluntat de l'autor de convertir-se en portaveu del poble valencià.

Agraïm a Camps la seua visita i el fet d'haver-nos transmés tot allò que volgué expressar Estellés als seus poemes, a més d'aproximar-nos un poc més a la nostra literatura.

Laia Pastor Pelàez. 2n de Batxillerat Científic.

Lluís Vives

L'Atelier del Lluís Vives: un nou espai de creativitat sense límits

Dins del projecte de creació de nous espais al CEP Lluís Vives s'ha inaugurat aquest curs l'atelier d'art, que es presenta com un espai obert on es fomenta la creativitat de l'alumnat. Amb parets decorades amb obres d'art realitzades pel propi alumnat sobre els diferents artistes que van coneixent i treballant, aquest ambient convida els i les xiquetes a explorar i expressar-se lliurement a través de l'art.

La creació d'aquest nou espai ha permès que el professorat d'art treballi l'àrea de manera diferent, proposant una programació multinivellada de 1r a 6é de Primària. El principal benefici d'aquesta programació multinivell és

la possibilitat de descobrir i explorar diferents artistes i estils des de diferents enfocaments, perspectives, nivells o talents.

Treballar de manera experimental en l'àrea d'art, sense llibres de textos, concedeix als i les estudiants la llibertat d'explorar, experimentar i descobrir el seu propi potencial artístic a través de diferents materials. El foment de l'experimentació directa, l'alumnat aprèn a confiar en la seua intuïció i a abraçar la diversitat d'idees, creant així un ambient d'aprenentatge dinàmic i enriquidor.

Finalment, una de les principals característiques d'aquest espai és la dis-

posició del material artístic, que es troba a la vista i abast de l'alumnat, la qual cosa ofereix una sèrie d'avantatges significatius en el procés educatiu, ja que elimina barreres per a la creativitat en proporcionar accés immediat a eines i recursos necessaris per expressar-se artísticament.

En definitiva, el nou atelier del CEP Lluís Vives no és només un lloc per crear, sinó també un refugi on l'alumnat pot imaginar, experimentar i compartir les seues visions úniques del món que els envolta.

Lluís Vives

Compartint el nostre art amb el món

En un món cada vegada més interconnectat, l'educació s'ha convertit en un pont vital per connectar les generacions futures amb la diversitat global. En aquest context, programes com eTwinning, en el qual el CEP Lluís Vives s'ha estrenat enguany, han emergit com a eines profitoses per enriquir l'experiència del nostre alumnat.

Però, primer de tot, què és eTwinning? eTwinning és una iniciativa de la Comissió Europea que promou la col·laboració escolar a Europa a través de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). El seu objectiu és fomentar l'intercanvi de coneixements i experiències entre l'alumnat i professorat de diferents països europeus.

Este curs hem participat els cursos des de primer fins a sisè de primària en un projecte impulsat per una escola de Turquia amb el fi d'intercanviar experiències relacionades amb l'art. Així, s'han creat diferents activitats com "Art with natural materials", "Origami Art" o "Masks for Carnival" on s'han treballat tècniques artístiques diverses.

A més, el projecte ens ha donat l'oportunitat de compartir el treball realitzat per l'alumnat amb estudiants europeus, rebent també nosaltres les seues produccions artístiques. D'altra banda, les famílies de la nostra escola han pogut seguir el procés de creació i veure els resultats.

Sens dubte, eTwinning ofereix una oportunitat única perquè els estudiants exploren i compreguen la diversitat cultural des de l'etapa de primària amb avantatges com el desenvolupament d'habilitats lingüístiques i digitals, el foment del pensament crític i la promoció de la ciutadania global.

En conclusió, el programa eTwinning ens ofereix una plataforma idònia per promoure la comprensió intercultural i l'aprenentatge col·laboratiu. Connectar les aules de la nostra

escola amb altres cultures, no només enriqueix l'experiència educativa del nostre alumnat, sinó que també senta les bases per a una ciutadania global conscient i empàtica.

Lluís Vives

I Fira del Llibre al CEP Lluís Vives

La setmana del 22 al 24 d'abril, el CEP Lluís Vives de Massanassa va gaudir de la I Fira Solidària del Llibre per tal de celebrar aquesta efemèride de manera diferent i molt enriquidora. Aquesta nova activitat ha sigut pionera i sens dubte, ha estat tot un èxit entre el nostre alumnat.

Primerament, i com sabem, hi ha infinits beneficis en relació al foment de la lectura. Llegir estimula la imaginació, creativitat i pensament crític. A més, cultivar l'hàbit de lectura des d'edats primerenques millora les habilitats comunicatives i proporciona eines per enfrontar-se als desafiaments socials i personals.

Per tant, aprofitant la remodelació de l'espai de la biblioteca, inaugurada el curs passat, hem apostat per unir el

foment de la lectura en l'infant així com la solidaritat per ajudar a persones del nostre entorn. D'aquesta manera, l'alumnat ha participat portant quilos d'aliments i higiene personal a canvi d'exemplars de lectura per a tots els nivells, gustos i interessos.

Per tal de fer possible aquest intercanvi, la comissió de Biblioteca va posar-se mans a l'obra durant els mesos anteriors i va descatalogar exemplars de la biblioteca. Pot ser que a escola ja hagueren complit un cicle però de segur que inspiren a nous lectors i lectores, donar-li'ls un altra vida a la Fira i així poder ser gaudits a les cases del nostre alumnat.

No sols els nostres infants van poder passar una estona de lectura a l'espai d'exposició exterior de la biblioteca, sinó

que, amb les seues donacions, vàrem recaptar més de 500 quilos per a donar-los a una entitat local perquè ajude a aquelles persones més necessitades.

Connectar la importància de la lectura amb la solidaritat com a valor fonamental ha sigut un encert per celebrar el Dia Internacional del Llibre. Així, s'ha promogut la empatia, la companyonia i l'ajuda a qui més ho necessita dins de la nostra comunitat més propera.

Lluís Vives

L'hort a l'escola

A l'escola CEP Lluís Vives de Massanassa estem duent a terme un projecte d'hort escolar, didàctic i ecològic.

Hui en dia, considerem fonamental que els xiquets i xiquetes del nostre poble aprenguen a conrear la terra de manera sostenible, a conèixer els diferents tipus de sembra, així com el procés de creixement de les plantes que després ens mengem, afavorint el treball en equip i la socialització, tot incidint en l'autonomia i el contacte amb la natura en un entorn urbà.

Des de la nostra escola dinamitzem l'hort a l'hora del pati, on els xiquets i xiquetes voluntaris de 5é i 6é, amb una formació per part dels mestres, són els "llauradores i llauradors". Ells són els que guien als voluntaris de tota l'escola que s'apropa a l'hort a fer algunes tasques: rascar, regar, esporregar, plantar, collir,... Durant aquest curs hem plantat diferents tipus de encisams, cebes i creïlles; hem recollit algunes fruites dels nostres arbres

fruiters com magranes, alvocats, llimes, caquis...

D'aquesta manera aconseguim un espai d'aprenentatge multinivell (amb diferents edats) alhora que interdisciplinari (diferents àrees com matemàtiques, naturals, llengua...). És un espai obert, fora de l'aula, que possibilita als menuts a conèixer amb la natura, interactuar i aprendre d'ella, cosa que és altament motivador per a l'alumnat.

Destaquem que volem continuar creixent millorant el nostre espai verd. Anem a plantar nous arbres fruiters, així com plantes aromàtiques, crear una nova zona de cactus, envoltar tot l'espai amb una tanca natural de xiprers, delimitar espais que inciten a la tranquil·litat i la lectura...

Per tot açò, considerem l'hort escolar un espai essencial molt enriquidor que permet descobrir un nou món d'aprenentatge, d'una manera molt vivencial, directa i manipulativa.

Lluís Vives

Setmana esportiva 2024

Els passats 25, 26 i 27 de març celebrarem a la nostra escola CEP Lluís Vives els primers Jocs Olímpics amb el motiu del dia de l'esport, iniciativa dirigida als centres educatius que busca promoure l'activitat física entre l'alumnat.

El segon trimestre va estar marcat per la gamificació "L'Olimpisme de Zeus", on l'alumnat rebia setmanalment reptes motrius que els déus i deesses de l'antiga Grècia els enviaven. Aquests desafiaments estaven basats en la pràctica esportiva i la recupera-

ció dels valors de l'esport: esforç, respecte, companyonia, joc net, treball en equip, entre altres. Cada setmana els xiquets i xiquetes aconseguien punts, la qual cosa els va permetre reunir de nou els anells olímpics que s'havien separat inesperadament per la pèrdua generalitzada dels valors esportius.

La setmana esportiva fou el colofó final després de passar tot el trimestre treballant de valent. L'alumnat va gaudir durant tres dies, tant a l'escola com fora del centre, d'activitats es-

portives com: Kick boxing, Jiu-jitsu, Acrobàcies, Body Combat, Capoiara, Pilota Valenciana, Teles, Spartan Race i moltes altres.

Aquesta tasca va ser possible, i tot un èxit, gràcies a l'ajuda de l'equip docent, la implicació de les famílies, el suport de l'ajuntament i diverses entitats esportives municipals que col·laboraren.

L'any que ve, tornarem amb més esport i més activitat física!

Escola d'Adults de Massanassa

Amics i amigues!! Des de l'Escola d'Adults vos enviem salutacions i volem desitjar-vos que passeu unes agradables i divertides festes en pau, harmonia i bona concòrdia en companyia de les persones estimades i la resta de persones del poble.

Com cada any, femús d'este espai per fer-vos arribar els textos guanyadors del XI Concurs de Literatura en format breu així com l'oferta formativa del nostre centre educatiu.

Volem recordar-vos que la nostra escola està oberta a totes les persones majors de 18 anys que vullguen millorar el seu nivell cultural i gaudir del temps lliured'una forma creativa.

Les raons per les quals acudim a l'escola són molt diverses:

- Uns venim a aprendre a llegir i a escriure perquè no ho poguerem fer de xicotets.
- Altres volem obtindre el títol de Graduat en Secundària, indispensable per accedir al món laboral o continuar amb els nostres estudis.
- També en som uns quants els que busquem actualitzar la nostra formació amb estudis de valencià, anglés o informàtica, practicar un art milenari com el Tai-xí, aprendre a cosir en el nostre Taller de costura i també aprendre a pintar.
- Alguns venim a estudiar perquè som immigrants i aprendre a parlar castellà i valencià és necessari per a desenvolupar la nostra vida en la terra que ens acull.
- Molts volem millorar el nostre nivell

cultural en un sentit més ampli, és a dir, desitgem conèixer el nostre passat o reflexionar sobre les notícies de l'actualitat i per això assistim al Taller d'Història.

- I per últim, ens agrada participar en altres activitats socioculturals, com eixides al teatre, exposicions... que ens permeten relacionar-nos i ampliar la nostra visió del món.

I ja sabeu, ens teniu a la plaça Alqueria de Sòria, 15 i si voleu matricular-vos podeu acudir entre l'1 i el 12 de juliol i del 4 al 20 de setembre de 18:00 a 20.00 h.

QUE PASSEU UNES BONES FESTES!!!

XI CONCURS DE LITERATURA EN FORMAT BREU

1r. premi: Juan José de la Torre
La inquietud del aventurero

Cuando era niño me encantaba explorar un túnel oscuro que había en mi pueblo. Era el año 1980 y todos buscaban a un perrito que se había adentrado en el túnel y no había vuelto. Un día decidí seguir sus huellas y descubrí un pasadizo secreto que me condujo a un refugio de la guerra civil. Allí encontré cartas, fotos, libros y otras cosas de valor que contaban las historias de las personas que se habían escondido allí durante la guerra. También encontré al perrito, que estaba asustado pero sano y salvo. Lo cogí en brazos y salí del túnel con el tesoro que había hallado. Fue una gran noticia en el pueblo y los medios de comunicación se hicieron eco de mi aventura. Las cartas revelaron las consecuencias de la guerra y el destino de sus protagonistas.

Muchos años después, cuando tuve una hija que heredó mi curiosidad, le quise enseñar el túnel del que tanto le había hablado. Nos preparamos y nos

adentramos en él con nuestra mascota. La sorpresa fue mayor cuando, revisando aquel túnel que creía conocer como la palma de mi mano, me percaté de que en un recoveco del túnel y bien disimulado había otro pasadizo que no había visto nunca. Nos adentramos en él con cautela, pues no sabíamos qué nos esperaba. El túnel tenía muchos giros y cambios de dirección hasta llegar a otra estancia donde encontramos objetos de arte: figuras, cuadros, joyas... Todo lo que las personas habían escondido para que los militares de aquella época no se lo quedaran y pudieran recuperarlo una vez acabara la guerra. Encima de una pequeña mesa había un libro donde detallaba a quién pertenecía cada posesión. Por lo que se veía, nadie que conociera el lugar sobrevivió para poder volver y nadie lo había encontrado hasta ahora. Decidimos irnos con el libro, dejando todo en su lugar. Por fin mi hija tuvo su aventura y un secreto que compartir con su padre.

XI CONCURS DE LITERATURA EN FORMAT BREU

2n premi: Víctor Forner
Una caja de cereales

Como cada martes, Alfredo se estaba levantando de la cama. Él, tan madrugador como siempre se despertó a las dos del mediodía. Sin peinarse ni ducharse, corriendo fue a ver su abuela que le había llamado hacía dos días para que le ayudara con una cosa de su teléfono. Por el camino y por cosas de la vida Alfredo, que iba despistado como siempre, se chocó con Laura que iba otra vez con el tiempo justo para llegar a clase.

-*¡Mira por dónde vas hombre!*- Gritó Laura un tanto cabreada.

-*¡Ay, perdona!*- Dijo Alfredo sin enterarse mucho de que había pasado.

Ambos siguieron su camino, sin tener ni la menor idea de que ese no sería ni el último ni el peor de sus encuentros. Al día siguiente Laura, después de hacer su rutina matutina de ejercicios, vio que la nevera estaba vacía y decidió ir a su supermercado de confianza. Como era de esperar se preparó bien su lista de la compra 5 minutos antes para no equivocarse. Alfredo, por otro lado, también fue al súper para comprar una caja de cereales que le pidió su padre. Como Alfredo es como es, iba repitiendo el nombre de los cereales por el camino para no olvidarse.

En el supermercado, aproximadamente 20 minutos después y como yo pronostiqué, que para algo soy el narrador, estos dos individuos se volvieron a encontrar. Alfredo que tiene la capacidad cognitiva de una berenjena ni se acordaba ya de ella, pero Laura que tiene una memoria excelente nada más verle en el otro pasillo se acordó del superdotado que le dejó todos sus apuntes tirados por el suelo. Claramente no le apetecía juntarse con él, pero vamos, que le apeteciera o no, por cosas de la vida y como era de esperar, Alfredo se había olvidado de qué cereales tenía que comprar y como es tan listo que se va de casa sin su móvil y parece ser que no hay más gente en el supermercado, decidió pedirle el suyo a Laura de una forma no muy amable.

-*¡Oye tú! ¡Préstame el teléfono!*- Dijo Alfredo con un tono vago.

-*¿Disculpa?*- Dijo Laura un tanto mosqueada.

-*¡Es que tengo que llamar a mi padre que se me ha olvidado el teléfono en casa!*- Dijo Alfredo con un tono despreocupado.

-*Toma, pero rápido por favor*- Dijo Laura cediendo el teléfono con pocas ganas.

Alfredo agarró el móvil y después de una intensa llamada sobre qué cereales tenía que comprar, de alguna forma que escapa a mi comprensión y a la de cualquier ser humano con dos dedos de frente, accedió a los ajustes del teléfono y borró todos los datos incluyendo sus documentos más importantes, sin querer.

-*Toma, muchas gracias*- Dijo Alfredo

-De nada-Contestó Laura con un tono de desesperación- Pero... oye *¿Qué has hecho exactamente con mi teléfono?*- Gritó con furia Laura.

-*¿Cómo?*- Respondió temeroso Alfredo

-*¿Me lo has borrado todo? ¿De qué vas?*- Dijo con más ira Laura.

-*Ha sido sin querer*- Contestó Alfredo asustado.

-*¡Ya está bien!*- Gritó enloquecida Laura. En ese momento agarró un bolígrafo de su bolso y apuñaló sin piedad a Alfredo en la yugular.

-*¡Mi padre me va a matar!*- Consiguió decir Alfredo justo antes de morir desangrado sin haber podido llevarle a su padre sus deliciosos FlakesMegachoco.

Por su parte Laura, una estudiante modelo con todo el futuro por delante, a día de hoy y mientras cumple una larga condena tras caerle la permanente revisable, sigue preguntándose por qué aquel martes le tocó precisamente a ella tropezarse en la calle con el despistado de Alfredo...

Cofradía del Cristo de la Vida

Un año más queremos aprovechar la oportunidad que nos ofrecen para invitaros a que participéis de los actos que se realizarán en honor a nuestro Santo Patrón, el Santísimo Cristo de la Vida: la novena, que se realizará del miércoles 5 de junio al jueves 13 de junio y el día 24 de junio, a la misa solemne por la mañana y la procesión por la noche. De la misma manera que nos preparamos y nos ponemos nuestras mejores galas para acudir a acontecimientos familiares, debemos prepararnos para tener limpias nuestras calles y fachadas y engalanarlas con la estampa de nuestro Cristo de la Vida en ventanas y balcones, para recibir y conmemorar a quien tanto debemos.

Como familia cristiana de esta Parroquia, debemos aportar nuestro granito de arena, desde Cofradías y grupos parroquiales, para seguir dando testimonio de fe y ayuda a quienes lo necesitan.

Así, granito a granito, paso a paso, se pueden hacer grandes cosas de las que sentirnos orgullosos y satisfechos.

Vixca el Crist de la Vida!

Celebrando 25 años de educación de calidad en el Centro Escolar Menuts

La Escuela Infantil Menuts se creó hace 25 años con la clara visión de proporcionar un entorno educativo y enriquecedor para niños y niñas de Massanassa. El establecimiento de la Escuela Infantil Menuts marcó el comienzo de un viaje extraordinario que impactaría las vidas de innumerables niños, niñas y familias de la comunidad.

Un elemento central del éxito de la Escuela Infantil Menuts durante los últimos 25 años han sido sus programas educativos y su plan de estudios innovador. Adoptando el método Montessori, Inteligencias Múltiples, Método Waldorf y enfatizando el aprendizaje plurilingüe, la escuela ha creado un ambiente de aprendizaje dinámico y enriquecedor para su alumnado. El plan de estudios está diseñado para fomentar la creatividad, el pensamiento crítico y el amor por el aprendizaje, preparando a los estudiantes no sólo para el éxito académico sino también para el crecimiento personal y social. Al ofrecer una amplia gama de experiencias y oportunidades educativas, la escuela ha capacitado a los estudiantes para explorar sus intereses, desarrollar sus fortalezas y alcanzar su máximo potencial. A través de su compromiso

con la excelencia en la educación, la Escuela Infantil Menuts ha establecido un alto estándar para la educación infantil en la región.

La Escuela Infantil Menuts ha tenido un profundo impacto en la comunidad durante los últimos 25 años, como lo demuestran las historias de éxito de sus alumnos y la influencia positiva que ha tenido en generaciones de estudiantes. Al proporcionar una base educativa sólida y fomentar el amor por el aprendizaje, la escuela ha equipado a sus graduados con las habilidades, conocimientos y valores necesarios para tener éxito en diversos esfuerzos. Los exalumnos de la Escuela Infantil Menuts han logrado logros notables en el ámbito académico, artístico, deportivo y otros campos, lo que refleja la dedicación de la escuela a formar personas integrales. Además, el énfasis de la escuela en la participación y la gratitud de la comunidad es evidente en sus expresiones de agradecimiento a los patrocinadores y socios que han apoyado su misión a lo largo de los años. A través de su compromiso continuo con la excelencia y la innovación, la Escuela Infantil Menuts continúa inspirando y formando a los futuros líderes del mañana.

En el año 2024, hemos alcanzado un hito significativo en la historia de nuestra escuela infantil Menuts. Han sido 25 años de trayectoria que nos brindan la oportunidad de detenernos y reflexionar sobre todo lo que hemos vivido. Es

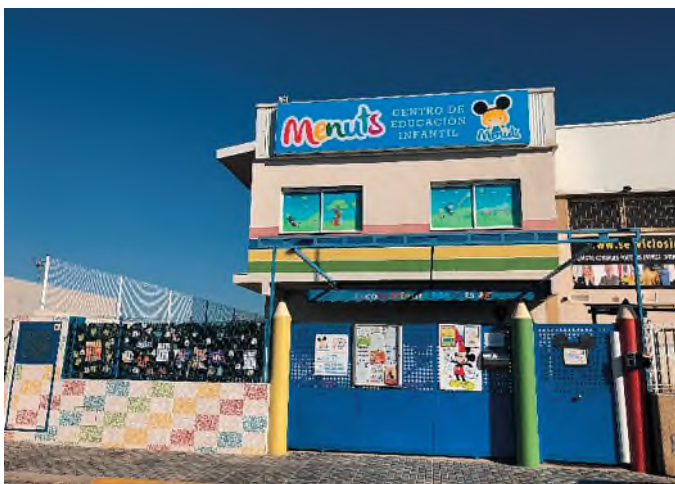
el momento de mirar hacia atrás y apreciar el camino recorrido gracias a todos ustedes.

Actualmente la escuela dispone de 500 m²

En 1999, Elena Morales, maestra y pedagoga, decidió establecer una Escuela Infantil en Massanassa después de convertirse en madre, al percibir la necesidad de la población de conciliar la vida laboral y personal. La inauguración tuvo lugar el 19 de abril de 1999 con un total de 19 niños. Así dio comienzo esta aventura en una pequeña y modesta escuela que constaba de tres aulas. Con el tiempo, la escuela creció y experimentamos momentos significativos.

En 2007 se inauguró nuestra segunda Escuela Infantil Menuts, la primera escuela infantil situada en una zona industrial.

Con más de 1800 m²

Hoy formamos parte de una amplia comunidad de estudiantes, docentes y familias. Somos un gran grupo y estamos muy contentos y agradecidos de compartir la vida diaria con todo nuestro alumnado, ya que en última instancia, son la razón de ser de esta escuela.

Siempre hemos comprendido que la educación va más allá de lo que sucede en las aulas de nuestra institución. Es imperativo abrirnos a la sociedad para adquirir conocimientos tanto en entornos formales como informales. Además, nos hemos comprometido a intercambiar, compartir y enriquecer la educación y los valores de nuestros estudiantes a través de actividades ofrecidas por otras instituciones con el mismo propósito.

También creamos diferentes entornos educativos, como el Proyecto Educativo de Vida Saludable, Aula Montessori, Aula Multisensorial, Inteligencias Múltiples, Método Waldorf, ecoescuela y plurilingüismo.

Nuestros viajes para conocer metodologías en escuelas alrededor del mundo nos han permitido compartir y aprender de otras culturas. Este intercambio nos ha capacitado para crear una escuela internacional con métodos innovadores.

Durante estos 25 años, hemos logrado obtener diversos reconocimientos gracias a nuestro arduo trabajo y dedicación.

En 2016, nuestros centros fueron galardonados con el distintivo de calidad Sello de Vida Saludable otorgado por el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte.

En 2017, fuimos honrados con el Premio a la Excelencia Educativa en la categoría de centros escolares más innovadores, así como con el reconocimiento al Mejor Proyecto Educativo Infantil a nivel nacional.

Finalmente, en 2021, nos hicimos merecedores del premio Hábitos Alimentarios Saludables en la VII edición de los premios Educación y Libertad, organizados por FUNDEL y ACADE.

Agradecemos su confianza

Y, naturalmente, todo esto no sería posible sin ustedes.

En primer lugar, queremos expresar nuestro agradecimiento a todas las familias que confiaron en nosotros al confiarnos lo más preciado que tienen, sus hijos e hijas. Gracias a todos ustedes, hemos logrado alcanzar 25 años.

También queremos agradecer a nuestro cuerpo docente, comprometido con la calidad educativa durante tanto tiempo, por su dedicación y por ser, en esencia, el corazón de la escuela.

Asimismo, deseamos agradecer al alcalde Francisco Comes Momeneu y a la corporación municipal por su presencia en esta celebración, así como a todas las asociaciones que nos brindaron nuevamente su apoyo.

Nuestro lema siempre ha sido y seguirá siendo ofrecer la máxima calidad en el cuidado y la educación de nuestros alumnos y alumnas, innovando y formándonos de manera continua, y manteniendo siempre una gran dedicación, cariño e ilusión.

Un cuarto de siglo después, nos consolida como una escuela infantil de referencia en Valencia en lo que respecta a la educación de 0 a 3 años.

Celebración de Aniversario

El 20 de abril de 2024 conmemoramos nuestro vigésimo quinto aniversario con una amplia celebración. En el evento, contamos con la grata pre-

sencia de numerosas personas que han estado vinculadas al centro a lo largo del tiempo. Deseamos expresar nuestro sincero agradecimiento por

su participación, respaldo y afecto. La celebración estuvo animada por diversas actividades, y contamos con la actuación de Atenita (Pequeradio).

La presencia de Cristina Cosme Morales en los Centros Escolares Menuts marca el inicio de una nueva era, donde se busca fortalecer la calidad educativa, promover la innovación pedagógica y fomentar un ambiente de aprendizaje inclusivo y

enriquecedor para todos los estudiantes. Su liderazgo y compromiso con la excelencia académica son fundamentales para asegurar que los Centros Escolares Menuts sigan siendo un referente en la educación durante las próximas décadas.

Elena Morales Peñarubia
Directora de los Centros Escolares Menuts 1 y
Menuts 2 de Massanassa

Salveu La Terreta!

No és broma. Apel·lem al teu egoisme per mantenir una part important de la cultura i tradició del nostre poble. Són ja moltes voltes les que hem explicat diferents motius per a fer-se socis de La Terreta, i no ens ha funcionat, així que volem que sigues egoista, que miris per tu i la teua butxaca, i decidisques que fer-te soci de La Terreta és la millor opció per a tu.

I quins són els motius? Si has nascut a Massanassa ja ho saps, els teus avantpassats no entendran que no estigues apuntat, sigues xic o xica, que la igualtat també ha arribat a l'altre món, i si vius ara al poble, hauries de saber-ho. Es segon motiu és que La Terreta és un centre cultural i associatiu de primer ordre. És la seu de les dones del parxís, dels colombares, del Parotet, dels gallecs, dels tirados, del Barça... i entre tots cal mantindre la instal·lació, a més

de jugar al billar o als escacs, i també al parxís, tots els dijous a la nit en el campionat femení per parelles de Sant Joan.

T'agrada molt la Cultura? Imagina entrar als concerts de Música i Festa i poder dir: "Jo sóc de La Terreta", amb la boca ben plena! Evidentment, l'entrada és lliure, però, "Jo sóc de La Terreta" paga la pena la quota.

I la quota? Res, 80€/any, poc més de 6€/mes. Menys que un sopar d'eixos tan bons que disfrutem a la terrassa a l'estiu amb lloc perquè els xiquets i xiquetes juguen, en l'interior per veure el futbol, per celebrar coses especials o el fet de viure dia a dia, que també és important.

Ai, que no t'agrada la Cultura, ni jugar, ni eixir a sopra al nostre bar? Xé, vine a passar la vesprada i fes amistats. La Terreta és un lloc d'encontre, de socia-

lització, de comboiar. Fes-te soci o sòcia i proposa activitats en unes instal·lacions magnífiques que altres pobles volgueren (I mire als pobles del costat) i que nosatres mantenim amb unes quotes que no hem augmentat des de fa sis anys, i per això volem gent per seguir, per continuar sense incrementar les aportacions, però sumant l'emoció de tots els massanassers i massanasses, perquè La Terreta és això.

"Jo sóc La Terreta", una idea, un sentiment, una tradició. Apunta't per mantenir un centre cultural, d'oci, de trobada, d'activitats i de disfrutar. Del poble. Obert a les teues necessitats i expectatives. Sigues egoista i fes-te de La Terreta.

Centre Instructiu i Musical de Massanassa

Una BANDA DE MÚSICA i una ESCOLA DE MÚSICA són un benefici potent per a tot un poble, pel que significa d'amenitzar les festes, promoure la cultura musical a través dels concerts que realitza i ser un instrument molt important d'educació musical per al personal jove i major que mostra esta inquietud per l'art de la música.

En la nostra societat valenciana està fortament arrelat amb molt anys d'història, de manera que les Bandes de Música constitueixen -pel goig de tots nosaltres- un element distintiu de la nostra terra valenciana.

Fiquem la nostra voluntat, el nostre recolzament i treball per a que esta tradició tant positiva continue viva.

És, sense cap dubte, molt valuós i necessari el treball que al llarg del temps realitzen músics i dirigents de les SOCIETATS MUSICALS.

Hermini Giménez

Hermini és una persona compromesa al llarg de la seua vida en l'àmbit cultural del nostre poble. En la part que respecta a la Societat Musical, podem afirmar de manera rotunda que fou un dels puntals que amb la seua il·lusió i dedicació estigué molt implicat i actiu en la re-fundació de la Societat Musical actual -C.I.M.M.- als anys 80 del segle passat. Així queda constància no sols en la memòria de les persones que visqueren aquell moment, sinó a més a més en les actes i altres documents d'eixa època: En el llistat de persones que iniciaren el procés de recuperació i en diverses Juntes Directives -1981 a 1992- en que ocupa càrrecs com el de Secretari o de Comptador.

Posteriorment ha continuat present i col·laboratiu sempre que puntualment se li ha demanat alguna aportació. Mai ens hem trobat amb una resposta negativa, més bé tot al contrari: gustós de contribuir amb el seu treball i aportar el seu esforç i les seues idees.

Volem expressar-li tot el nostre agraïment.

Amb persones d'esta qualitat intel·lectual i voluntariosa es fa molt agradable i efectiu el treball. I, per tant, naix una relació humana espontània i virtuosa.

Hermini, la Societat Musical té motius per estar molt agraïda amb la teua col·laboració present i al llarg de tota la seua història. Et sentim molt proper i estimat. Moltíssimes gràcies.

Onofre Vento
-de la Junta Directiva del C.I.M.M.-

Escola Municipal de Teatre Municipal

In Memoriam Fernando Moliner

L'any 2023, vam perdre a un amic del cor i gran artista que durant molts anys va ser amb les seues màgiques mans i la seua desbordant imaginació el nostre faedor de meravelloses escenografies. El gran poeta Miguel Hernández dona veu al nostre sentiment, desencantament i dol.

Temprano levantó la muerte el vuelo,
temprano madrugó la madrugada,
temprano estás rodando por el suelo.

No perdono a la muerte enamorada,
no perdono a la vida desatenta,
no perdono a la tierra ni a la nada.

El teatre és una escola de plor i de riure, una tribuna lliure on els homens i les dones poden posar en evidència morals velles o equívokes i explicar amb exemples vius normes eternes del cor i de sentiment de l'ésser humà, en els records està tot això i molt més. Record és una paraula bella que ens acosta al passat, el viscut amb qui va deixar empremta en els nostres cors, així molt present en la nostra memòria el viscut amb el nostre amic Fernando, sent l'última escenografia que ens va regalar, els actors i actrius de l'EMT infantil van interpretar l'obra nadalenca "Alerta Roja, ja és Nadal i fa calor al Pol Nord". I seguim amb la nostra comesa, ser la tribuna lliure que ens espenta a continuar treballant sense pausa i sense flaquejar per la cultura i la comunicació al nostre poble, els alumnes de l'EMT d'adults, estrenarem "Todo Lorca", el passat 23 de març de 2024, i celebrarem com tots els anys el Dia Mundial del Teatre.

És trencant totes les portes l'única manera que té el drama de justificar-se, veient pels seus propis ulls que la llei humana és un mur que es dissol en la més xicoteta gota de sang. Ens repugna qui no es rebel·la enfront de l'injust i dibuixa amb el dit una porta sobre la paret i s'adorm tranquil. El verdader drama és un circ d'arcs on l'aire, la lluna i les criatures entren i ixen sense tindre un lloc on descansar, així és la guerra. El pròxim treball de l'EMT Infantil al juny serà un modest al·legat contra l'estupidesa i contrasentit de la guerra, us esperem el dia 8 de Juny.

No volem donar-vos lliçons, perquè ens trobem en condicions de rebre-les, però des d'este el nostre modest treball, fet amb amor i vocació, continuem pujant a l'escenari mostrant un món fingit que, esperem de cor que sentiu, tal vegada, que és art.

ELSA NACHER

Directora de L'Escola Municipal de Teatre de Massanassa

Orfeó Polifònic de Massanassa: 30 anys d' Història

Benvolguts conveïns:

Fa 30 anys, per estes dates, ja estàvem reunint-nos els que teníem esta inquietud musical del cant coral, per a veure de tornar a gaudir d'esta faceta de la música, que feia uns quants anys havíem abandonat.

Recorde perfectament les reunions que teníem; ja no érem els joves estudiants dels anys 70 del segle passat que comencem eixa etapa de l'antic orfeó. Ara la majoria, ja havia format una família, havia acabat la carrera o estava treballant en qualsevol ofici.

Després de divulgar el nostre propòsit als antics orfeonistes i de contactar amb veïns i amics que tenien esta inquietud vam fer la trobada definitiva en la Llar Parroquial amb el nostre benvolgut amic i mestre D. Salvador Seguí.

Ja teníem la decisió presa, ara calia buscar a una persona que ens dirigira. Jo vaig proposar al meu company i amic Miguel Juan García, professor de música del col·legi en l'Escola Pia on treballàvem. A D. Salvador li va semblar molt bé, perquè ho coneixia, ja que havia sigut alumne seu. Li ho vaig dir i va acceptar.

Després d'una propaganda pel poble perquè s'uniren a nosaltres totes/tots els que els agradara la música coral, comencem els assajos. El Centre Instructiu i Musical, ens va oferir el seu espai per a assajar, i aquell nadal de 1994 vam fer el nostre primer concert a l'Església de Sant Pere.

Ací varem donar el primer pas; en este projecte ja havia moviment, inquietut.. Estava en marxa.

Posteriorment, passats uns mesos, l'ajuntament ens va cedir la sala d'actes de l'edifici socio-cultural, on ens hem mantingut, fins fa uns anys, que vam haver d'abandonar per les humitats de la sala.

A poc a poc anàvem consolidant-nos en el panorama coral valencià. Però pensant en el futur, ens plantejarem la formació de cors benjamins i infantils primerament; i amb il·lusió vam fer una crida als pares perquè inscrivieren als seus fills/es. La resposta va ser espectacular, fins i tot va haver de vindre un nou director, perquè el nostre no podia assumir tanta càrrega.

Tota esta il·lusió i treball va durar quatre anys, des de 1996 a 1999, ja que la reforma escolar i musical, incloïa l'assignatura de cor i les classes, actuacions...

es solapaven. Molts dels nostres alumnes van passar a les classes del CIM, on estava l'ensenyament coral entre les seues matèries.

Sabedors que es volia formar una federació Coral, acudim allí, sent uns dels primers orfeons a incorporar-se en la Federació de Cors de la Comunitat Valenciana.

Això ens va permetre contactar amb altres corals que s'estaven formant i la Junta va decidir crear el Festival Coral a Massanassa, on, amb l'empare de FE-COCOVA, participàvem dos corals federades i nosaltres, i en la qual com a cant comú cantem, al final de cada vetlada,

l'havanera composta pel nostre director Miguel Joan "De Massanassa venim".

Als dos anys del nostre naixement, a instàncies de D. Salvador Seguí, l'Ajuntament va instaurar "Música i Festa", en la qual ens reservaven un dia per a la realització del nostre Festival Coral.

El nostre Festival Coral sempre ha tingut un atractiu per als cors de la Federació i molts volen tornar passats uns anys; ni més ni menys que 53 corals han vingut a cantar en les nostres trobades. Per part nostra, en estos 30 anys hem actuat als pobles i ciutats de: Alaquàs, Albal, Alcasser, Aldaia, Alfafar, Alfara d'Algimia, Altea, Alzira, Ayo-

ra, Benaguasil, Benetússer, Benicarló, Benidorm, Beniparrell, Bronchales, Buñol, Canals, Canet d'En Berenguer, Catarroja, Cullera, Chelva, El Perelló, El Romani, Gandia, L'Alcudia de Crespins, La Granja de la Costera, L'Eliana, Lloc Nou d'En Fenollet, Llocnou de la Corona, Meliana, Montixelvo, Navarres, Oliva, Paiporta, Palmera, Paterna, Polinyà del Xúquer, Picanya, Picassent, Sant Antoni de Benageber, Sedavi, Segorb, Silla, Simat de la Valldigna, Sueca, Tavernes Blanques, Titaguas, Torrevieja, Torrent, València, Vilallonga, Villamarxant, Vila-real, Vinaròs, i Xàtiva. En definitiva, hem viatjat i cantat per tot arreu de la nostra Comunitat.

En totes les cultures, es canta als xiquets des de que naixen. Se'ls canta per a calmar-los, per a dormir-los, per a entretenir-los.

En quan ells aprenen a parlar, incorporen a les seues habilitats també el cant. Els xiquets canten sense perjuís, sense preocupar-se per si afinen o no i sense la vergonya que uns altres els miren, inventen cantarelles, canten el que senten o el que els adults els han ensenyat.

Quan creixen, només uns pocs, aquells que reben una educació musical, o els que realment tenen eixa vocació, continuen cantant de manera sistemàtica.

Però com cantar és natural en l'ésser humà, com l'instrument per a fer-lo està incorporat en el nostre cos i no re-

querix més esforç que el d'obrir la boca, continuem cantant. Cantem en les celebracions, en els aniversaris, les festes, les cerimònies religioses o culturals i en els comiats.

La música i el cant viuen amb nosaltres, per això molts fem d'això una afició. Intentem aprofundir en la tècnica, l'afinació, la melodia etc. Per tot això, moltes persones pertanyem a un cor, perquè ens connecta als nostres primers records, a les nostres alegries i tristesses viscudes, perquè és un dels nostres rituals com a tribu.

Cantar t'anima, t'unix als altres, et fa formar part d'un grup humà heterogeni i original, et fa humil i alhora especial, et forma musical i emocionalment, et fa oblidar inseguretats i et fa feliç.

Tots sabem que els beneficis de la música són innumbrables: millora l'atenció i l'aprenentatge, incrementa la capacitat per a memoritzar, millora la coordinació, ajuda a alleujar l'estrès, facilita la conciliació del somni, eleva l'ànim....,

i com a colofó és el millor instrument per a transmetre valors dins d'esta forma d'expressió artística.

A Espanya i en concret en la Comunitat Valenciana, l'evolució de cors amateur com el nostre, és cada vegada més puixant i el model el tenim en la nostra Federació de Cors que actualment som 221 cors federats.

En el nostre orfeó pretenem que totes les persones que aconseguisquen unes mínimes qualitats vocals i que desitgen cantar, s'integren en el nostre projecte, un projecte sòlid però necessitat de més gent que s'unisca a nosaltres per aspirar cotes més elevades i així formar un Orfeó Polifònic potent, que siga encara més un referent cultural a Massanassa.

Després d'estos 30 anys que han passat, he fet una parada i he mirat cap arrere. Buscant en els arxius, he trobat que 141 orfeonistes han format part de la Coral en alguna ocasió; 102 dones i 39 homes. També em trobe que d'estos han mort ja 26. Una estadística que ens diu que

inexorablement ens hem fet majors en l'orfeó, però encara tenim ganes i il·lusió pel cant coral, però necessitem reforçar-nos amb saba nova.

Ací estan els fets que ens afirmen i atesten, és la memòria d'activitats de l'any passat 2023.

Al gener cantem a Palmera (Missa a sant Antoni Abat) i a València en la Missa de difunts per la nostra professora de cant i vocalització durant molts anys Tere Burgos Ballester.

Al març cantem a l'Auditori "Salvador Seguí" amb la coral de Pennsilvània.

Al maig cantem a l'Auditori, en el Concert Extraordinari pel XL anys del CIM. "Trista Història". "Campanades a mort"

Al juny vam tindre : Missa Novena Crist de la Vida, Missa a Sant Joan, Missa al Crist de Palmera. Festival Coral a Massanassa, amb la Coral Ramón Ibars de Mislata i la Coral Santa Ana d'Albal.

Setembre. Intercanvi amb la Coral de Paterna. A Massanassa i en Paterna

Octubre. Participem en un acte de l'Institut de Massanassa. V. A. Estellés.

Novembre. Missa a Santa Cecília. Concert en el Teatre el Micalet de València

Desembre. Concert de Nadal amb el CIM i CEMM

Be amics, recordeu que en l'Orfeó es forma la sensibilitat musical al mateix temps que es creen vincles d'amistat i companyia entre els seus membres que perduren tota la vida. Moltes gràcies per estar al nostre costat estos 30 anys.

Pascual Pastor Codoñer
President de l'Orfeó Polifònic de Massanassa

En uns mesos complirem deu anys

Un any més ens donen l'oportunitat de poder mostrar i donar a conèixer la nostra entitat. 2024 és un any més important si cap que els altres.

D'ací a uns mesos, concretament en octubre, l'A.C. Escola de Dolçaina i Percussió A QUATRE QUARANTA complix deu anys.

En aquests deu anys han passat moltes coses, però sobretot del que podem estar orgullosos i orgullosos és de l'aprenentatge del nostre alumnat que dia a dia s'esforça per poder aprendre i al mateix temps donar a conèixer i el que és més important, mantindre la nostra música, i els nostres instruments tradicionals, en definitiva: fer cultura. És important transmetre el que ens han ensenyat i que no es perda.

En aquest temps hem vist créixer a molts dels nostres alumnes, que es van apuntar quan eren menuts i ara són adolescents, uns altres que eren adolescents i ara ja són homes i dones, i altres que es van fent majors... però tots i totes en un nexa comú: la música de la dolçaina i tabal.

En A QUATRE QUARANTA, hi ha molt de treball darrere del qual es veu al carrer quan eixim a tocar, hi ha hores d'estudi, hores de classes i d'assajos, i sobretot i el que des d'ací volem agrair, hores de les vides personals de moltes persones (alumnes, pares i mares, membres de la directiva, i mestres) que fan possible que les tradicions i la música continuïn endavant i que han fet possible que el nostre projecte enguany complisca 10 anys.

Des d'ací donar les gràcies a tots i totes per fer-ho possible.

Junta Local Fallera de Massanassa 2024

Com a Presidenta de la Junta Local Fallera de Massanassa i en nom de tota la Directiva i de la seua Fallera Major, vos done la benvinguda a tots el veïns de Massanassa a les festes de San Joan, en honor al Santíssim Crist de la Vida.

Festes que ens reuneixen a tots en la Plaça del Ajuntament, festes que son per a vivirles junts en amor y cordialitat, festes que ens demostren que el poble de Massanassa té una gran germanor entre les seues falles. La cavalcada, la ofrena y la prosessó son actes on el món faller es reuneix i il·lumina els carrers del poble, amb les seues disfresses i els seus vestits de valenciana que llueixen a l'ofrena del Santíssim Crist de la Vida.

Nostra Fallera Major, Neus Villena i Gómez, ha representat al nostre poble a tot lloc on ha anat, amb elegància i simpatia. Hem d'estar orgullosos de vore com nostres Falleres Majors, tant les de Junta Local com les de les quatre Falles, es vesteixen amb complicitat i fan que la festa fallera siga inolvidable

Des de ací vos convidem a tots al acte de anomenament que tindrà lloc els pròxims dies en les Festes de Sant Joan.

Us desitge unes bones festes 2024.

WANDA MACHADO RECIO
Presidenta de Junta Local

Falla l'Alqueria

Un any més la comissió de l'associació cultural Falla l'Alqueria, volem aprofitar les festes de Sant Joan per a participar de tots els seus actes, tant festius com solemnes.

En el cor del nostre estimat barri, la nostra comissió Falla L'Alqueria! I Una falla on l'emoció i el treball dur són moneda corrent!

Els nostres carrers es plenen de color i alegria, amb veïns que es converteixen en una gran família cada vegada que ens reunim per donar vida a la nostra falla. Des dels més menuts fins als més veterans, tots posem el nostre gra de sorra perquè cada any siga encara més especial que l'anterior.

Quan arriba el moment de la festa, no hi ha paraules per descriure l'emoció que es respira a l'ambient. És com si el cor de la nostra comissió bategara al ritme de la música i les rialles. I quan finalment arriba el moment d'admirar

els nostres monuments, l'esforç de tot l'any es veu recompensat.

Per a nosaltres, la Falla L'Alqueria va més enllà de ser només una tradició; és part de la nostra identitat, del que ens fa únics com a comunitat. És el reflex del nostre esperit de col·laboració i de la màgia que es crea quan ens unim en un mateix propòsit.

Així que si, som part d'aquesta família fallera, i no hi ha res que ens pugui omplir més d'orgull que formar part d'aquesta increïble aventura cada any. Perquè en la Falla L'Alqueria, la veritable bellesa resideix en l'amor i la unió de la nostra estimada comissió.

Només ens queda convidar al poble de Massanassa a unir-se a aquestes festes locals, junt amb la nostra comissió i nostres representants, Fallera Major Infantil Aitana Baixauli i Zafra, Fallera Major Amparo García i Alós, sereu part dels nostres esdeveniments.

Falla El Divendres

Un altre any, des de la comissió de l'associació cultural Falla El Divendres de Massanassa, volem agrair a la publicació cultural i festiva "La Terreta" l'oportunitat de poder saludar a tots els massanassers abans de celebrar les nostres festes patronals.

A la nostra associació portem, ja fa uns quants anys, oferint un clàssic còctel format per tres ingredients que pensem que han d'anar junts: treball, tradició i festa. De la barreja dels tres, ben agitats, anem escudellant al personal per tal de que assaborisca, a xicotets glopets, el sabor d'una feina per a nosaltres costosa i enriquidora a la vegada. I un dels moments al llarg de l'any de les festes en Honor al Santíssim Crist de la Vida.

La Terreta conta l'història del nostre poble. Els nostres orígens. La nostra identitat. I com que la nostra comissió no està disposada a perdre cap d'ells, enguany col·laborarà a les festes com sempre, repartint orxata, als actes oficials com la cavalcada, l'ofrena o la processó, i amb la nostra Haima. Esperem que tots els veïns vinguin a visitar-nos al nostre xicotet lloc a la plaça, on estarem gaudint dels sopars a la fresca amb la resta de veïnat.

Volem, per concloure, donar l'enhorabona a totes les persones i entitats que fan que aquesta festa continue endavant: La Falla El Divendres està, com sempre, amb tots vosaltres.

Salut i bones festes a tots.

Pedro J. Madrid Ferrer.

Falla Jaume I

Des de la comissió de la Falla Jaume I es un orgull i un plaer el poder un any més tornar a saludar-vos a tots els veïns i veïnes del poble de Massanassa des d'aquest article de la Terreta, revista cultural i festiva, la qual degut al seu significat i rellevància, any rere any, en tantes ganes esperem tindre-la tots els massanassers i massanassers.

Un any més l'estiu arriba i amb ell com no podia ser d'altra manera, també arriben les nostres tradicionals i benvolgudes festes de Sant Joan en honor al Santíssim Crist de la Vida.

Festes que com sempre en tantes ganes tots estàvem esperant, com no podia ser menys un any més traurem als nostres carrers l'alegria, la diversió i la germanor per tal de fer vibrar cada punt del nostre poble i en especial a la Plaça de les Escoles Velles, punt neuràlgic d'aquesta festa i on es ajuntem, falles, associacions, filaes, amics i veïns, per tal de fer que tot açò siga una realitat, arriba el moment de anar tots junts de la mà i fer que les nostres festes siguen cada any més especials i re-

llevants i per suposat el moment de fer poble.

Per això la comissió de la Falla Jaume I una vegada més serà particip d'una manera o altra de tot el programa que per a aquest fi s'ha organitzat des de l'Ajuntament, per tal de poder col·laborar en mantindre i gaudir de la nostra cultura, tradició i festa tant Massanassera i Valenciana de la mà de tots els veïns i veïnes de Massanassa.

Per tant, especialment volem aprofitar estes línies per convidar-vos a tots de gaudir junts a nosaltres d'aquestes festes de Sant Joan, de animar-vos a que passeu per la Plaça de les Escoles Velles i junt a nosaltres poder celebrar tots açò junts.

Per últim recordar que vos esperem a tots el dia 23 de Juny en la Foguera i graellada de Sant Joan, que tant gustosament, any rere any, prepara la nostra comissió.

Un salut de part de tota la comissió de:
FALLA JAUME I.

Associació Cultural Falla Poble

Un any més des de la revista "La Terreta", l'Associació Cultural FALLA POBLE tenim el plaer de poder dedicar unes paraules a tots els massanassers i massanasseres i estar presents en les festes en honor al Santíssim Crist de la Vida.

Aquest any hem gaudit d'unes festes Josefines acompanyades per les nostres falleres majors: Fallera Major Infantil, xiqueta Rocío Candel i Escusol i Fallera Major, senyoreta Sofia Cervera i Soria. Acompanyades per les seues corts d'honor, les dues falleres majors, han participat amb molta il·lusió de tots els actes programats des de Junta Local i des de la nostra comissió.

En la nostra falla, a més de la setmana fallera celebrem altres activitats i festes per a que el món faller no es base només a la setmana fallera. Només passen les falles, tenim "l'apuntà", on aquest any hem ampliat el cens faller amb molta gent jove i xiquets. També

celebrem la fira d'abril, halloween, visita a l'artista faller... i molts més.

Centrant-nos en el que són les festes Majors del poble, ens hem sentim participants de molts actes on l'Ajuntament ens convida com a associació del poble de Massanassa, com és la cavalcada, l'ofrena i la processó. A més, compartim amb altres associacions unes setmanes de germanor amb els sopars a la Plaça de les Escoles Velles. També participem en els play-backs i repartint orxata i fartons.

Només demanem a tota la població que agafeu les festes amb més il·lusió i intensitat que mai, i que participeu i gaudiu d'aquestes festes del poble.

Una abraçada i salutacions a tota la població de part de tota la comissió.

La Presidenta
Elisabet Tàrraga i Torres

Intercomparsa de Moros i Cristians de Massanassa

Un año más, desde la Intercomparsa de Moros y Cristians de Massanassa, queremos dar las gracias a La Terreta, por brindarnos la oportunidad de poder saludar a todos nuestros vecinos e invitarles a que participen en nuestras fiestas patronales.

La intercomparsa de Moros y Cristians está compuesta por las filas EL CID, LES FORQUETES, MANZIL NASR, IBN AL -ABBAR y LA ESQUADRA ROJA a la que damos la bienvenida de nuevo, que después de unos años de descanso, retoman su participación en las fiestas.

El pasado día 13 abril, celebramos la tradicional entrada, en la que desfilaron por las calles de nuestro pueblo, finalizando en la plaza de les Escoles Velles, donde se realizó el cambio de Capitanía, pasando de manos de José Comes Capitán 2023 de la fila LES FORQUETES, a manos de Cristina Castilla Martínez Capitana 2024 de la FILA MANZIL NASR, a la que aprovechamos para felicitar y brindarle todo nuestro apoyo y desearle que tenga una gran Capitanía. Al finalizar el acto se realizó una cena de hermandad en la misma plaza y a continuación dis-

frutamos de una orquesta que amenizó la noche.

El día 14 por la mañana, se realizaron varios talleres para niños, como manualidades, pintacaras, photocall y desfilaron por la plaza a ritmo de marchas moras y cristianas.

Luego disfrutamos de una paella en la misma plaza.

El próximo día 15 de junio celebraremos la gran entrada de Moros y Cristians, con el recorrido habitual por las calles de nuestro pueblo, día que ya se ha convertido en un referente dentro de nuestras fiestas en honor al Cristo de la Vida.

Muchos vecinos de otras poblaciones aprovechan para visitarnos y disfrutar del desfile, llenando las calles del recorrido, que con gran esfuerzo, todos los miembros de Intercomparsa intentamos engalanar y perfeccionar año tras año.

Acto que este año encabezará el bando cristiano con la FILA LES FORQUETES como la Capitanía saliente, a con-

tinuación, la FILA EL CID, dando paso al bando moro que va encabezado por LA ESQUADRA ROJA, IBN AL-ABBAR y la FILA MANZIL NASR con su Capitana Cristina Martínez que ostenta la Capitanía de este año 2024

Desde aquí aprovechamos para dar las gracias al Excmo. Ayuntamiento de Massanassa y a la corporación municipal, ya que sin su colaboración resultaría muy difícil el poder organizar todos estos actos, así como para invitar a todos los vecinos a disfrutar y participar de estos días de fiesta. Os esperamos.

Intercomparsa de Moros i Cristians de Massanassa

Filà Esquadra Roja

Vecinos y Vecinas del municipio de Massanassa.

La Filà Esquadra Roja ha vuelto, lo hace con toda la ilusión del mundo y además con todas las ganas de hacer fiesta, pasárnoslo bien y hacer disfrutar a todas aquellas personas a las cuales les gustan los moros y cristianos, e intentar conseguir que aquellas a las que no les gusten también lo hagan.

Volvemos con el objetivo de intentar aportar nuestro grano de arena para lograr que nuestras Fiestas Patronales sean un poco mejores proponiéndonos para ello intentar hacerlo al menos tan bien como el resto de Filàs.

Será una tarea difícil, ya que todas sin excepción lo hacen de forma extraordinaria, pero a pesar de volver como novatos, lo vamos a intentar y así que esta condición no se note y podamos quedar a la misma altura que el resto.

La Filà Esquadra Roja os desea a tod@s que disfrutéis de nuestras Fiestas Patronales a San Juan, participando al máximo en cada acto que en ellas se celebren.

Por último, queremos enviar un saludo a todos los vecinos y vecinas del municipio de Massanassa, de parte de todos los integrantes de la Filà Esquadra Roja.

EL PRESIDENTE.

José Antonio Toledo Lara

Filà Cristiana Les Forquetes

Un any més, des d'aquestes pàgines de La Terreta, la filà cristiana Les Forquetes vol dirigir unes paraules a tot el veïnat de Massanassa, així com també agrair al poble i Ajuntament de Massanassa per la seua col·laboració amb les festes, ja que sense ells no podríem celebrar les festes com es degut i tots ens mereixem.

Els dies passen ràpidament i les nostres tan volgudes festes de Sant Joan s'acosten, així que sols ens queda seguir participant en elles amb la il·lusió i el sentiment que ens caracteritza any rere any, eixint als carrers amb alegria i diversió i sopant en germanor amb les altres filaes, falles, associacions i resta de veïnat a la nostra coneguda Plaça de les Escoles Velles.

Ara, m'agradaria donar les gràcies a Jose Comes per la seua dedicació a la filà en aquests anys que ha ostentat el càrrec de president, així com també m'agradaria presentar-me com la nova presidenta d'aquesta filà.

El meu nom és Inma, i es tot un orgull per a mi poder representar com a Presidenta la filà Cristiana Les Forquetes, ja que per sort he format part d'aquesta des del seu començament, sent fundadora només sent una xiqueta de 13 anys.

Tot va sorgir quan els meus pares, junt amb altres parelles i amics, van decidir formar una filà cristiana i, evidentment, jo tenia que estar apuntada. Van passar els anys i els membres van anar canviant, aplegava nova gent i, d'altres escollint no seguir participant. Però, amb l'esforç i les ganes dels que quedàvem, la filà va seguir endavant, creixent i participant cada vegada en més actes i estant cada vegada més unida, celebrant enguany el nostre 15 aniversari. Per això, estic molt orgullosa, contenta i a la vegada també un poquet nerviosa, per haver aplegat fins ací i ara poder ostentar aquest nou càrrec, ja que serà tot un repte i somni a complir.

Com he dit abans, la nostra filà cada vegada intenta participar en més actes, col·laborant amb l'Ajuntament de Massanassa en tot el possible i fent festa per poder seguir gaudint de la nostra cultura i tradició. Per això, enguany vam participar de nou en la Cavalcada dels Reixos, així com debutarem en els Play-backs de Sant Joan.

Voldria donar la benvinguda de nou a la filà a Luisa Gallego, fundadora també de la nostra filà que ens va tindre que deixar però que anys després torna de segur amb més ganes i forces que mai per gaudir d'aquesta la nostra fes-

ta, així com també a la filà Mora "Escuadra Roja" que enguany torna a formar part de la nostra festa de Moros i Cristians com ho havia fet en anys anteriors.

Des d'ací, donem l'enhorabona a la filà mora Manzil Nasr, a la seua capitana Cristina Castilla i el seu favorit Luis Castilla, que enguany tenen la sort d'ostentar la capitania. De segur ens van a fer gaudir al màxim en tot moment i anem a poder ser partícips d'una gran desfilada.

Per últim, només ens queda convidar a tota la població de Massanassa i pobles veïns a compartir i gaudir aquestes festes majors de Sant Joan 2024 amb nosaltres, desitjant que siguem uns dies de satisfacció i harmonia per a tots, que pugem recordar sempre.

Un cordial salut,

Inmaculada Mandingorra Baixauli
Presidenta de la Filà Les Forquetes

Filà Mora Manzil Nasr

Es un honor y una alegría para mí dirigirme a toda la población como la Capitana Mora de 2024.

Y es un privilegio ostentar dicha capitania y llevar adelante esta responsabilidad con mucho entusiasmo y pasión.

He asumido este gran reto con gran ilusión y determinación para representar nuestra tradición y cultura.

Desde la Filà Manzil Nasr, queremos que este año sea recordado por la unidad, la alegría y el espíritu festivo que nos caracteriza en Massanassa.

Nos complace anunciar que vamos a tematizar nuestra capitania en el Al-Ándalus, nombre que los musulmanes dieron a nuestra Península Ibérica durante el año 711 hasta 1492. Queremos recalcar su riqueza cultural y su legado en nuestra tierra.

Es importante destacar, que nuestra filà cuenta con 16 años de historia, muchos años de dedicación y amor por nuestras fiestas. Nos llena de ilu-

sión llevar adelante esta tradición, que cada vez hace que participen más massanasseros y massanasseras.

Esta será la cuarta capitania que organizamos, lo cual nos llena de alegría y satisfacción. Sin embargo, también es importante reconocer que cada vez se hace más complicado buscar nuevos ballets, boatos y carrozas para que todos los vecinos puedan disfrutar al máximo de la Gran Entrada de Moros y Cristianos.

Desde aquí queremos agradecer el esfuerzo de todas las entidades culturales y deportivas, que colaboran en la organización de las fiestas, así como a toda la corporación municipal por su apoyo incondicional. En especial, queremos reconocer el trabajo y la dedicación de les filaes de moros y cristians, representadas por la intercomparsa, por el esfuerzo que hacen y por el tiempo que le dedican para llevar la organización con éxito de las fiestas.

Invitamos a cada un@ de ustedes a unirse a nosotros en las celebraciones que están por venir. Queremos que cada

persona se sienta parte de esta hermosa comunidad de moros, cristianos, falleros... y que disfruten plenamente de cada evento, de cada verbena en la plaza tal y como lo hacemos nosotr@s.

En especial, queremos que apunten en su agenda el sábado 15 de Junio, fecha en la que tendrá lugar la emocionante Gran Entrada moros y cristianos. Será un momento lleno de color, música y tradición, donde podremos compartir con orgullo nuestras raíces y celebrar de manera festiva.

Así que invitamos a tod@s a participar activamente y a sumergirse en la magia de nuestras fiestas.

Esperamos que este año sea una experiencia inolvidable para tod@s.

¡Que viva la alegría, que viva la ilusión, que viva Massanassa!

¡Nos vemos en las fiestas de Sant Joan!
Cristina Castilla-Presidenta.

Filà Mora Ibn-Al-Abbar

Estimats veïns i veïnes de Massanassa

Des de la filà mora Ibn-Al-Abbar, volem dirigir-vos unes paraules, als veïns i veïnes de MASSANASSA.

Un any més s'acosta la nostra festa major i volem seguir formant part d'ella, amb la il·lusió que ens caracteritza.

En primer lloc, volem agrair a l'Ajuntament per donar-nos l'oportunitat de poder dirigir-nos a tots els veïns i veïnes del nostre poble, mitjançant el llibre de festes LA TERRETA.

Com no podria ser d'altra manera, donar l'enhorabona a la Capitana mora CRISTINA CASTILLA MARTÍNEZ i el seu acompanyant LUIS CASTILLA MARTÍNEZ, de la "FILA MORA MANZIL NASR", que aquest any ostenten la capitania que ens representa a totes les filaes.

Enguany, tornarem a retrobar-nos en les nostres Haines, desfilarem pels nostres carrers davant de les nostres bandes de música i, amb vosaltres com espectadors, viure dies de juntar-se en els amics, de dinars i sopars en la plaça, d'eixir al carrer i participar en tots els actes que ens ofereix el nostre Ajuntament.

Des de la nostra filà mora Ibn-Al-Abbar volem desitjar-vos unes bones festes i emplacar-vos als carrers a què disfruteu en nosaltres, ja que d'alguna manera treballarem tot l'any perquè pugueu disfrutar de l'espectacle, que

de manera desinteressada us mostrem.

MASSANASSERS va de bo.

Us desitgem bones festes de SANT JOAN.

Filà Mora Ibn-Al-Abbar

Filà El Cid

Un año más, vamos a celebrar y compartir con todo el Pueblo de Massanassa, amigos y visitantes, las fiestas en honor al Santísimo Cristo de la Vida.

En primer lugar, queremos felicitar a la Filà Les Forquetes, que el pasado año 2023 ostentó la Capitanía y a su Capitán José Comes Tamarit, por el esfuerzo realizado y la excelente "Entrá de Moros i Cristianes" que nos ofrecieron.

Damos la bienvenida a Amparo, José y Tony, por su incorporación a nuestra Filà El Cid.

También hacer extensiva nuestra enhorabuena a Cristina Castilla, la Capitana de este año, cuya comparsa mora Manzil Nasr ostentará la Capitanía y desearles que la disfruten y el mayor de sus éxitos.

Además, damos la bienvenida, de nuevo, a la Escuadra Roja.

Y no menos, felicitarnos al resto de Comparsas y Filàs por seguir manteniendo viva nuestra Fiesta, animando a los vecinos y visitantes a que se unan activamente a participar en ella, invitándoles a que nos visiten en las fiestas y particularmente en el día de "l'apuntà".

Y por último, la FILA EL CID, agradece al ILMO. AYUNTAMIENTO DE MASSANASSA por su estimada colaboración, a la INTERCOMPARSA por su trabajo y a todo el pueblo de Massanassa por su participación.

VIVA LA FIESTA DE MOROS Y CRISTIANOS
VIVA LA FILA CRISTIANA "EL CID"

César Alarcón
Presidente

Servei Municipal D'Esport

Salut i benestar, però també família, comunitat, diversió, participació i aprenentatge.

Falten les excuses però sobren els motius per a practicar activitat física i esportiva a Massanassa. El Servei Municipal d'Esports treballa cada dia a aquest efecte.

Sigues com sigues i tingues l'edat que tingues podràs trobar una activitat que s'adapte a tu: escoles esportives infantils de patinatge, arts marcials, ball, psicomotricitat, multiesport, gimnàstica rítmica, pilates, ioga, teles aèries, tennis o pàdel, bàquet, voleibol durant el curs escolar.

Però i si eres adult/a? També tens un ampli catàleg d'activitats dirigides de diferents intensitats i en horari tant de matí, a mig dia o a la vesprada, entre les quals pots trobar gimnàstica de manteniment, activitat combinada, pilates, ioga, pàdel, dance-fitness o teles aèries.

Si tens més de 65 anys i ets veí i veïna de Massanassa no dubtes a unir-te al grup de Gimnàstica per a persones majors, també amb diferents intensitats en funció de la teva condició física.

Pistes de tennis, pàdel o frontó, espais oberts, un pavelló esportiu, una pista polivalent, un camp de futbol de terra i un altre de gespa, pistes de calistenia o

parc multiaventura són alguns dels espais que pots trobar en el poliesportiu municipal si prefereixes practicar esport pel teu compte de manera lliure.

Per a combatre la calor ens submergim en les activitats de la temporada d'estiu, protagonitzada pels cursos de natació o les sessions d'agugym.

Durant tot l'any no falten activitats puntuals per a gaudir de l'esport en companyia de família i veïns. Els participants en la carrera 5K, la caminada per la igualtat o la marxa Massanassa Sostenible fan els seus passos per a un aconseguir un món millor.

Ens sumem també a altres municipis per a fomentar la convivència en el Ring-Ring. Diferents activitats puntuals es concentren durant la celebració del mes de l'esport. Finalment la Gala de L' Esport posa el colofó a un any d'activitat esportiva, aprofitant aquesta nit per a realitzar un reconeixement a esportistes de Massanassa, fent un esment especial a tots aquells que han rebut els 'Premis a la excel·lència esportiva i seleccionant a l'esportista de l'any que rep de mans de l'alcalde i la regidora d'esports un guardó especial.

Ànim!, a què esperes per a posar-te en moviment?

Natalia Campos, personal del departament d'esports

Club Bàsquet Massanassa

Un any més, la revista la Terreta proporciona a la junta directiva del Club Bàsquet Massanassa poder dirigir-nos a tots vosaltres: jugadors, familiars, aficionats i aficionades al bàsquet en general, per explicar-vos que en aquest nostre desè setè aniversari, la nostra tasca més important i el nostre compromís continua sent, el de seguir treballant per fomentar l'esport del Bàsquet al nostre poble, posant a l'abast dels nostres jugadors els millors mitjans per millorar la seva educació i formació física.

Aquest any, tenim dos seniors que participen dintre de la Federació de Bàsquet de la Comunitat Valenciana en dues de les seues categories i on cada setmana competim contra les entitats esportives d'altres municipis de la geografia valenciana. A més, per finalitzar la temporada, participem en el Trofeu Federació, un torneig de post-temporada que permet als nostres equips continuar gaudint d'aquest esport fins a juny.

El nostre club està format per les següents persones:

Equips actuals i cos tècnic

Categoria	Entrenador
Sènior 1r Zonal	Roberto Ramos Lozano
Sènior 2n Zonal	Rubén Giménez Cortés

Equip directiu:

President	Enrique Gimeno Soto
Vicepresident	Andrés Lucero Romero
Secretària/Tresorera	Elizabeth Traba Cifres
Vocals	Maria Amparo Martínez Garcia Ignacio Isidoro Pla Jose Ricardo Piña Comes Rubén Giménez Cortés Silvia Miguel Llundain

Vos animem que vingueu als partits perquè gaudireu molt amb els nostres equips. Finalment, ens agradaria que seguiu inculcant i animar a fer qualsevol esport als vostres fills i filles i, per descomptat, si és el bàsquet millor.

De cara a la propera temporada 2024-2025, comptem amb equips sènior en diverses categories i estem buscant jugadors i jugadores per fer un equip júnior i un equip femení.

“Els bons equips es converteixen en grans equips quan els seus integrants confien tant en els seus companys com perquè prevalga el “nosaltres” sobre el “jo”. (Phil Jackson, tretze vegades campió de la NBA i entrenador de Michael Jordan, Kobe Bryant o Pau Gasol entre d'altres)

HO PASSAREU GENIAL!

Finalment, el Club Bàsquet Massanassa, la seua directiva i el seu equip tècnic, voldríem desitjar-vos unes Bones Festes de Sant Joan i unes Bones vacances.

Moltes Gràcies,
Una salutació,
La Junta Directiva

Colla de Córrer “El Parotet”

A principis del segle XXI, a penes un 6% de la població espanyola es declarava “runner” per influència de l’anglès. Però de sobte, alguna cosa va canviar. En 2021, el percentatge s’havia duplicat, aconseguia el 12,6%. Ara, tres anys més, aconseguim el 33% dels espanyols; és a dir una tercera part de la població a Espanya ix a córrer almenys tres dies a la setmana, dels quals només un 45% participa en carreres. Parlem de la major explosió d’un esport popular, convertit en un grapat d’anys en un fenomen a tots els nivells.

“Jogging”, “fúting”, “running”... amb els anys hem vist com la pràctica canviava de nom. Podríem establir una diferència de matís: “jogging” feia referència a un exercici més suau, el “running” és més intens, mira més el cronòmetre.

Una cosa és eixir a córrer i una altra el “running”. Córrer ho fem des de xiquets, i com a esport ve de segles arere, però fins als anys seixanta els qui ho feien quotidianament eren els atletes, que o competien en carreres o ho utilitzaven com a entrenament per a altres disciplines esportives. El “running” naix en la societat estatunidenca amb la necessitat de posar en forma a les classes mitjanes sedentàries.

Després de concloure un entrenament, percebem un plaer freqüent, intuïm que hem originat alguna cosa beneficiosa per a nosaltres; no sols hem exercitat els músculs i ossos del nostre organisme, sinó així mateix ens hem ocupat del cap i de l’ànima.

Quan el dia a dia et derrota, la faena, l’ordinador, la televisió, etc... et pares i escoltes al teu cos? , has de fer-ho, és fonamental proporcionar-li una adequada cura. Si tries efectuar el teu treball habitual confortablement, si t’importa que els músculs treballen ben relaxats i si per fi vols afrontar el dia a dia, acostuma’t a practicar algun esport o exercici físic; aconseguiràs quantiosos beneficis. En la Colla de Córrer Parotet, sabem de la repercussió i transcendència de tot això; i d’altra banda estan els bons moments passats amb els nostres companys, moltes vegades, com és normal, parlant de la nostra participació en qualsevol de les múltiples carreres que fem al llarg de l’any.

En conclusió, el nostre deport és la clau per a una bona salut. Per això cal aconseguir que siga un costum que t’acompanye tota la vida; és insuficient fer exercici de tant en tant. Això és el més semblant a un brollador de la joventut. Este és, ni més ni menys, el misteri que tenim en la Colla de Córrer El Parotet, però ens agrada revelar-lo.

Desitgem que la família esportista cresca, com nosaltres que ja som 222, dels que 74 (33,33) son dones i 148 homes (66,67) que portem el nom de Massanassa per tots els pobles i ciutats on correm.

La Colla el Parotet, és una agrupació molt dinàmica i treballadora. La nostra verda samarreta, com la naturalesa, com la marjal, es veu i sobreix en molts pobles i ciutats, per tot arreu, fins i tot a l’estranger.

La concòrdia i companyerisme que existix entre tots els seus membres és molt sòlida i animosa, comptant amb una extensa varietat d’edats que va des de sèniors fins a super-màster.

Per a aconseguir els objectius esportius de cada u, tenim totes les setmanes entrenament funcional per a tots els que vulguen, en el pavelló poliesportiu de Massanassa, en els xalets de Santa Ana d’Albal, en els ponts..., segons el programat pel monitor Roberto: Cal·fament, Tècniques de carrera, Sèries, Farleck, Circuits de força, Core, Mobilitat, Estiraments..., els dilluns i dijous a la vesprada i els més veterans acudixen al B.A.C els dimarts i dijous al matí en el pavelló esportiu. A part està les quedades en grup dels molts /as que som, segons objectius i horari.

Seria molt llarg citar totes les carreres i ciutats on ha participat algun Parotet o Paroteta. Solament citaré les que va programar la Junta per a acudir voluntàriament en el passat 2023:

Febrer: Mitja maratón d’Alacant.

Març: Volta a l’Albufera 2022, pendent per anul·lació per problemes meteorològics. Volta Fallera, eixida des de Catarroja de bon matí, pel carrer Sant Vicent , visitant les principals falles . Cursa de la Dona, Massanassa.

Abril: Eixida de muntanya “Camins de Cabres”.

Maig: Macro de muntanya a la “Vall de Gallinera”.

Juny: El nostre Gran Fons Massanassa.
 Agost: Llarga d'estiu l'últim dissabte d'agost. L'itinerari transcorre pel Port de Barx i de Barxeta.

Setembre: Macro d'asfalt a Villalta. Comença l'entrenament de la Marató de València. Volta Solidària Falla Divendres.

Octubre: Més de 100 a la Volta a Catarroja. Mitja Marató de València.

Novembre: Volta a L'Albufera 2023.

Desembre: Marató de València; 43 parotets/és participaren. Estimem la natura (Un gran grup de parotets arreplegant fem, pots... per la "senda del Colesterol". Més de cinquanta en la Mitja i Quarta Paiporta/Picanya.

No podem oblidar d'esmentar aquells/as parotets/tes que defenen els nostres colors en el trail de muntanya, així com en el triatló i el ciclisme de muntanya, en el qual es passa bé fent esport en plena naturalesa, a més de servir

per a descarregar les cames o continuar fent esport davant xicotetes lesions. Sens dubte, mereixen un capítol apart, les nostres dos joves atletes Laura Castillo Ibañez i Alicia González Cebrián, les dos amb una progressió impressionant, i que en un futur pròxim les veurem en tots els mitjans, pel seu treball i les seues marques. ¡Enhorabona!

Bé amics, quan ixca a la llum estes lletres, l'1 de juny, ja s'haurà realitzat el nostre Gran Fons a Massanassa i sens dubte eixe dia haureu eixit a aplaudir als centenars d'atletes que ens visitaran.

Tots enteneu que un esdeveniment com el nostre Gran Fons, una prova atlètica molt volguda per multitud de corredors, representa quantios treball, obstinació, sacrifici, preparació i logística, així com cooperació i ajuda, per la qual cosa desitge finalitzar donant les gràcies a totes les persones que cooperen, als organismes i empreses i sobretot a la Policia Local i al nostre Ajuntament, que sense el seu suport, seria

difícil fer una carrera d'esta singularitat.

En nom de tota la Colla de Córrer El Parotet, una abraçada i bones i esportives festes patronals.

Pascual Pastor Codoñer
 collaelparotet.org

Club de Petanca Massanassa

El club, desde estas líneas, quiere animar a los massanasseros/as a que participen de este bonito y saludable deporte, no solo como deporte, además como ejercicio moderado para la tercera edad que contribuye al mantenimiento del estilo físico, siendo este no muy agresivo. Nuestro club participa en la mayoría de competiciones de l'horta sud,

obteniendo muy buenos resultados, este año hemos participado también en los juegos organizados por la semana del mayor, de la Asociación de Jubilados y Pensionistas la Plaza de Massanassa. Pueden encontrarnos en las pistas del polideportivo municipal, os animamos desde estas líneas a hacer deporte y en especial a la petanca. Participa.

Gimnàstica de Manteniment La edad es una actitud

La edad es una actitud

De señoras y señores.
Este es un grupo ideal
Pasional y divertido
Y sobre todo genial.

Sabemos que el movimiento
No se puede postergar
Y en el Polideportivo
Venimos a practicar.

Es un recinto magnifico,
Espacioso y soleado
Que nos acoge en gimnasia
Y lo hace con agrado.

En una edad avanzada
Hemos de tener cuidado;
Aparece de repente
El factor "estar parado".

No podemos consentir
Que se instale a nuestro lado
Y aquí, en el Poli, ponemos
Los medios para lograrlo.

El director es Juan Carlos,
Tiene tesón y es atento.
No hubiéramos encontrado
A nadie con más talento.

Hace animadas las clases,
Pone música estupenda
Y aunque nos dé mucha marcha
Lo seguimos con destreza.

Movemos brazos y piernas

Músculos y abdominales
Y también el equilibrio
Casi siempre, bien nos sale.

Nos marcamos buenos pasos
Incluida la Bachata;
La mente se reconforta
Con la música tan grata.

La edad es una actitud
Que hoy que reconocer;
Según como tú la afrontes
Ella te va a responder.

Actitud, siempre actitud.
Sintonía cuerpo y mente
Admisión indestructible
Que nos invade y nos mece.

Rodearte de personas
Que te afronten buena "vibra"
Sentirás su compañía
Cuando estés de baja forma.

Sigue tu vida normal
Sin llegar a obsesionarte.
Hoy es tu momento bueno
Abrázalo, no se escape

Y si por algún casual
Te encuentras en horas bajas,
Reacciona, no te hundas
Que aquí, pronto, todo pasa.

Se conciente que hoy es hoy,
Y que mañana no es nada.
Valora lo que ahora tienes,
Que el día de hoy se escapa.

Club Deportivo Cazadores de Massanassa

Siguiendo los criterios y comportamientos sociales, deportivos y ecológicos al club deportivo de cazadores nos han hecho acreedores de una imagen moderna reconocida en el ámbito ginecológico local, autonómico y nacional.

Queremos dejar un buen legado a nuestras generaciones posteriores

Temporada de caza

Debido al cambio climático las temperaturas están siendo más altas de lo habitual.

La migración es menor debido a estas altas temperaturas, por esta razón las aves no se mueven de los lugares donde crían. Las aves adultas debido a la presencia de animales depredadores, como zorras y urracas es otro motivo para la disminución de caza.

La sociedad de cazadores de Massanassa, al contrario que lo que mucha gente pueda opinar, siente preocupación por estos hechos, en proteger y cuidar las especies y el medio somos los más interesados y sentimos preocupación.

Tirada social de palomas a brazo

En la semana deportiva de Massanassa con motivo de las fiestas patronales 2024 tuvo lugar en el campo de tiro de Alginet.

Planteado a 12 pájaros con deportividad y camarería de todo el colectivo, participaron 28 tiradores, de los cuales quedó campeón social del 2024 Vicente Palomeque López. Subcampeón Vicente Hervás Micó, y el tercer clasificado fue José Llagó Morellá.

El campeón de esta temporada de la categoría veteranos ha sido Vicente Palomeque López, enhorabuena.

Como director de tiro estuvo nuestro socio Fernando Romeu.

El CDC agradece, a la directiva sujeto al paso del tiempo su fecunda y brillante etapa protagonizada por la junta directiva del club, que acomete su propio reto de éxitos, de gestión y de armonía social.

Tiro de hélice

Tuvo lugar el campo de tiro "La Valenciana" de Cheste.

Una modalidad nueva en la que los cazadores van progresando, y poco a poco van mejorando, se proclamó campeón Valentín Espino, segundo clasificado Jose Yago, y tercero Juanma Romero

Presidente

José Chilet Coscollá

Tesorero

Francisco Pérez Domínguez

Vicepresidente

Bertomeu Vázquez Ridaura

Secretario

José Vicente Juan García

Vocales

Raúl Bonavetura Molina
Vicente Hervás Micó
Manolo Bou Raga

Gala social y entrega de trofeos

La gala social tuvo lugar en el restaurante Polideportivo, presidieron la gala Paco Comes Monmeneu, alcalde del ilustrísimo ayuntamiento de Massanassa, junto al presidente, Jose Chilet Coscollá, su junta directiva y como no, los socios, sus acompañantes y simpatizantes que quisieron compartir esta noche tan importante para nosotros.

El presidente del club de cazadores, agradeció a la federación de caza, y como no a la corporación municipal, su interés y apoyo al club para mantener viva la tradición de los deportes de caza.

Campeón tiro social y campeón veterano Vicente Palomeque

Hubo menciones de agradecimiento a la importante colaboración de las empresas colaboradoras, que nos ayudan cada año aportando sus regalos:

Ayuntamiento de Massanassa
Armería Casañ
Sociedad de cazadores Massanassa
Armería Quinter
Federación de caza
Café Massanassa (L'Andana)
Armería Villaplana
Cosméticos Grau
Armería Armicasa
Verdura Cuallado

Administración de lotería de Massanassa
Seguros Mapfre
Restaurante Polideportivo
Arroz Pons
Joyas Duato
Máquinas recreativas Berto
Talleres Francisco Pérez
Transportes Yago
Caja Rural Massanassa
Sociedad Cazadores Albal y Catarroja
Fercope Refrigerados
Autouescola Manuel Madrigal
Federación Valenciana de Caza

Espai Jove i Centre d' Informació Juvenil

Les persones joves i adolescents del nostre municipi des de fa ja temps i gràcies a l'Ajuntament de Massanassa, han anat donant forma i creant un espai propi anomenat espaiJove

Nom que ja totes i tots coneixem; portem més de vint-i-cinc anys dedicant-nos a l'oci i temps lliure, realitzant activitats, tallers, jornades formatives, campaments, viatges; però també oferint informació en matèria d'ocupació, formativa, sobre voluntariat o sobre qualsevol altra necessitat o interès que estiguera relacionada amb la població juvenil i adolescent.

Hui dia espaijove s'ha convertit o, més ben dit, ho heu convertit la joventut de Massanassa en un espai de trobada, d'intercanvi, de creació i convivència;

Cada vesprada de dimarts a dissabte veniu a realitzar les activitats de la agendajove; ho heu establert com a punt de trobada entre amigues i amics i allí sabeu que amb absoluta llibertat i confiança podeu tirar unes partides al pin-posa als diversos jocs de taula, a compartir el dia a dia, a berenar, a parlar, ballar, dibuixar, estar.

El nostre objectiu primordial de cara a cadascuna de vosaltres i vosaltres és que aconseguíu fer de cada racó del espaijove un lloc comunitari i participatiu, que aconseguíu recrear en ell els vostres somnis, idees, propostes, que siga eixa segona llar, on pugueu sentir-vos escoltats/as, comprensos/as; creem que en el nostre dia a dia com a professionals en el àmbit ho estem aconseguint; per això dissenyem el programa vespreteajove, amb la idea de donar resposta a aquells interessos en comú que teniu, relacionats amb l'oci i temps lliure.

Enguany formem part del consorci de Joves.net, on de manera coordinada compartim accions d'informació i dinamització juvenil; el nostre grup format per vint i sis corresponsals ja ha participat en el que portem d'any, en diverses de les activitats proposades, en concret en les trobades de corresponsals de Sagunt i Xirvella.

Per a aquells que teniu major interès per accions mediambientals, també hem organitzat Hortaneta, una proposta del mateix consorci Joves.net que convida a tota la ciutadania i població en general a posar en valor el nostre entorn natural i mediambiental, com és la Marjal de Massanassa.

I seguint en la línia de les nostres actuacions, posem en valor també, l'augment de la participació juvenil i adolescent, en aquelles jornades i activitats que any rere any realitzem com són JOVEIMPULS, FIRA EDUCATIVA, SETMANA DE LA JOVENTUT, VIATGE A LA NEU, ESTIUJOVE, CAMPAMENT D'ESTIU.

En cadascuna de les nostres accions, projectes i propostes tenim en compte totes i cadascuna de les vostres aportacions i suggeriments que a través de les enquestes i forums jove, veniu aportant.

Un any més apostem per afermar els projectes consolidats, però també per aportar nous, d'una manera participativa.

Gràcies!

"Si no sabes donde vas, cualquier camino te llevará allí", (le dice el Gato a Alicia, en el libro Alicia en el País de las Maravillas).

L'AJUNTAMENT MÉS

La Asociación de Jubilados y Pensionistas “La Plaza” de Massanassa

Como en años anteriores la “Terreta” llibret festiu i lliterari nos permite, hacer un resumen de las actividades realizadas a lo largo del 2.023,

Durante dicho ejercicio se realizaron diferentes viajes: a Benidorm, Benicarló, Albarracín, crucero por el Mediterráneo, Madrid, Alicante, la ruta del vino, Almagro...

También se realizaron cenas con baile en nuestro local social en los meses de enero, en febrero el día de San Valentín, Marzo (además la típica merienda de chocolate con buñuelos), Abril, Mayo, Septiembre, Octubre, Noviembre y cena de Fin de Año en Diciembre.

Durante el ejercicio 2.023 se repartieron entre nuestros socios, lotería de sorteos extraordinarios y Navidad

Nuestra junta directiva se reunió en junta ordinaria en 11 ocasiones y extraordinaria en tres, tratando temas de interés para el colectivo y buen funcionamiento de la asociación

Uno de los puntos más destacados fue la renovación de los estatutos

A principios del 2024 el señor presidente comunicó a los miembros de la junta directiva su decisión inapelable

de disolver la junta directiva y la creación de una junta gestora que estaría formada por él mismo, Juan Soriano (tesorero), Manuela Alabau (secretaria) y Fani de la Cruz. (vocal).

Y convocatoria de elecciones. Aportando un calendario electoral para presentar candidaturas.

Por parte del señor Quiles se argumentó que la disolución de la junta directiva era potestad de la asamblea general, por lo que en asamblea extraordinaria se aprobaría o no su disolución.

El señor presidente admitió dicha argumentación y el presidente aceptó hacer junta general ordinaria y extraordinaria a continuación para el 4 de marzo en la que se trataría la disolución o no de la junta directiva.

En la realización de dicha junta general extraordinaria se puso a votación la propuesta de disolución o no de la junta directiva, con los siguientes resultados. -a favor de la disolución 38 votos, en contra 56 votos, abstenciones 2(dos)

Seguidamente el señor presidente Rafael Bou, el tesorero Juan Pedro Soriano y los vocales Teo y Fani presentando los cuatro, su dimisión de palabra en

dicha asamblea, que formalizaron al día siguiente de forma escrita y formalizada en las oficinas de la asociación.

Tras la dimisión de los cuatro miembros de la junta directiva queda la junta como sigue:

Presidenta. -Matilde Andújar, vicepresidente Joan Quiles, secretaria Manuela Alabau, tesorero Vicente Ramón Campos, vocales: Francisco Chardí, Amalia Sabater, Juan Español, Begoña Nieva, José Maria Moncholí, Rosa Fort, nombrándose asesor de la junta, informática y prensa a Herminio Giménez Martínez.

La actual junta directiva se pone a disposición de todos los socios/as para trabajar, agradece la confianza puesta en nosotros y espera no defraudar.

También queremos dar las gracias a la señora conserja Otilia Muñoz Morrellà ya que el 29 de abril terminó su contrato después de 10 años por jubilación, deseándole lo mejor a ella y su familia por los servicios prestados

Desde la UDP asociación “la Plaza” de Massanassa les deseamos a todos/as que pasen unas buenas fiestas de San Juan.

Grup de ball Gent Gran Folclore en Massanassa

Animadas por el entonces alcalde Vicente Pastor formamos el grupo de jotas Gent Gran.

Nos vamos haciendo mayores, pero continuamos ilusionadas aprendiendo cada día a bailar nuestras tradicionales jotas.

Durante estos últimos años hemos ido cambiando de compañeras, incluso hemos cambiado de profesora, pero lo que nunca cambiará serán las ganas y la satisfacción de formar parte de esta iniciativa, que es también una manera de cuidar nuestra cultura y transmitirla a las nuevas generaciones. Por esta razón, es para nosotros

una responsabilidad y nos supone un gran esfuerzo cada tarde de lunes y de miércoles acudir a los ensayos, pero también es un orgullo poder seguir formando parte de este grupo y cada vez que salimos a bailar a un escenario nos damos cuenta que todo el esfuerzo ale la pena.

A todos los integrantes de Gent Gran nos gustaría que se animara más gente del pueblo para poder continuar bailando. Afortunadamente, este año han entrado nuevas chicas jóvenes, de lo cual estamos muy agradecidas y contentas porque vemos que les gusta y están tan implicadas e ilusionadas como el resto del grupo.

Si os pica la curiosidad, no lo penséis más, estáis invitados a probar y si queréis inscribiros lo podéis hacer llamando a este número de teléfono: 628 40 98 29.

Esta actividad está subvencionada por el Ayuntamiento de Massanassa y os esperamos con los brazos abiertos.

Teo Matamoros Serrano.
Presidenta del Grupo de Jotas Gent Gran

Les campanes son cultura viva

Exposició

Este pasado 2023 con una exposición para acercar y dar a conocer el mundo de las campanas

Con la Federación de campaneros

Al lado y junto con todos los campaneros del gremio, este año en Algemesí, llevamos el nombre de Massanassa como representantes de tradición campanera

Ni el frio ni el calor

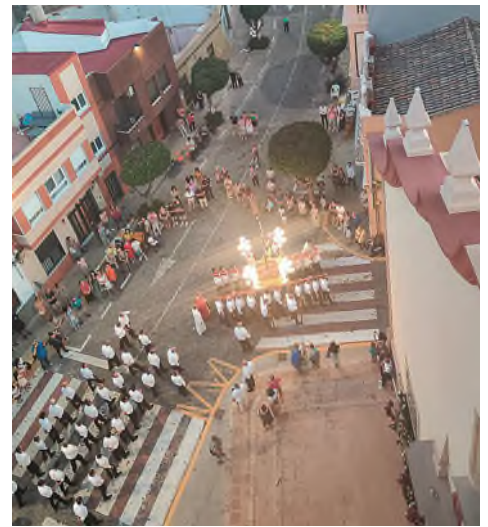
No importa el tiempo, ni frio, ni calor, ni tormentas, la tradición se mantiene. Y en agosto en los días de más altas temperaturas es donde realizamos la puesta a punto y "arrepretà" de nuestras campanas

Trasmitiendo la tradición

Invitando y enseñando, acompañados y ayudados, todo para dar a conocer nuestra cultura, tradición, historia e idiosincrasia de Massanassa, rodeándonos de gente ilusionada tanto jóvenes como mayores

Fiesta del Cristo

Siempre acompañando y solemnizando la fiesta y a nuestro Stmo. Cristo de la Vida. Así como cualquier otra fiesta importante y trascendental en nuestro pueblo

En fin de año

Realizamos un toque de oración por la paz mundial y damos la bienvenida al año nuevo

Año nuevo Campanas por la Paz Mundial

DESCRIPCION DEL TOQUE DE LAS 12 CAMPANADAS

23:44:00 h	Toque de oración Tres campanadas distanciadas de la campana grande (Sant Pere)
23:45:00 h	Primer aviso Volteo del triplete o campana pequeña
23:50:00 h	Segundo aviso Volteo del triplete o campana pequeña
23:55:00 h	Tercer aviso Volteo del triplete o campana pequeña
23:59:30 h	Clamoreo Toque acompasado de cada campana con orden de menor a mayor, pero de manera rápida (a modo de cuartos)
- 5 seg.	Siencio Preparación para el toque de las horas
00:00 h	Campanas por la Paz Mundial Toque una a una de doce señales con la campana grande (Sant Pere)

Al finalizar la última señal volteo de las dos campanas menores (San Josep y la Inmaculada) en señal celebración y se lanzarán juegos de artificio

La colombicultura serà dels jòvens, o no serà

¡Què important és transmetre l'amor pels animals i la naturalea als nostres fills i nets! I és que, com a fill de colombaire, he viscut en primera persona com mon pare m'ha transmés eixe respecte i admiració, en este cas, cap als coloms.

En un món cada volta més tecnològic i urbà, mantindre vives les tradicions se convertix en un desafiú i una oportunitat per a conectar a les noves generacions en la naturalea i el respecte pels animals. La colombicultura, una pràctica centenària en Massanassa, no solament representa una part important de l'herència cultural, sino que també oferix una valiosa lliçó sobre l'amor pels animals i la responsabilitat familiar.

Front al pensament generalisat d'algunes persones que se creuen que tots els coloms són "rates voladores", transmissors de multitud d'enfermetats, i que només servixen per a celebrar el dia de la pau, per a fer trucs de màgia, o per a embrutar els monuments de la ciutat (o la roba estesa) en les seues benivolgudes "caques"; llunt d'això, la colombicultura no es tracta solament de criar i entrenar coloms per a que guanyen concursos, sino també de cuidar d'ells en amor i en molta dedicació. De fet, els chiquets que creixen en cases a on es practica la colombicultura deprenen des de ben menuts el valor del respecte cap als animals i l'importància de la paciència i la perseverança en el procés d'entrenament i ensenyança.

Ademés, la pràctica de la colombicultura no solament enfortix els llaços familiars, sino que també fomenta la col·laboració i germanor dins del poble creant rets d'associacions i clubs. Els concursos i events, són oportunitats per a que les famílies es reunixquen, compartixquen experiències i celebren la seua afició.

Per desgràcia, com venim advertint des de fa anys, no només en Massanassa, si no a nivell generalisat; el món de la colombicultura està en plena decadència. Cada vegada existixen menys colombaires, i la mija d'edat dels que queden, cada dia és major. Pràcticament no hi ha relleu generacional,

puix les noves generacions preferixen distraure's en atres aficions que requerixquen manco esforç, dedicació i responsabilitat; puix a fi de contes, tindre coloms implica un gran esforç, no només per al propi colombaire, si no per a tota la seua família.

Aixina i tot, encara existixen jòvens que s'acosten a l'afició i decidixen mamprendre l'aventura de criar i ensenyar coloms deportius.

¡Perque ull, no s'equivoquen! Quan els chiquets conéixen de primera mà als coloms deportius, i obseven el seu plomage, els seus colors, el seu comportament, els acaronen, els veuen volar... ¡s'enamoren i volen repetir! Per tant, com a colombaires, tenim que propiciar moments per a que els coneguen, com per eixemple participant en la benedicció dels animals de Sant Antoni, en tallers en coleges, o celebrant concursos i events en Massanassa.

I és que ara, com a pare de dos chiquets, observe des de la distància i admire profundament com el seu yayo colombaire, els està transmetent eixe mateix amor i respecte, en molta ilusió, com feu abans en mi, en mon germà, en la seua atra neta, o en tots aquells amiguets i amiguetes que s'acosten a conéixer estos nobles animalets.

Lluís Gómez

Fill de colombaire, i soci del club "La Protectora" de Massanassa.

*Text redactat en valencià segons la normativa de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV), també conegudes com a Normes d'El Puig.

Cooperativa V. Agrícola Sant Pere

75 aniversari (1949-2024)

Amb motiu del 75è aniversari de la fundació de la Cooperativa V. Agrícola Sant Pere de Massanassa, que va tindre lloc un 14 de juliol de 1949, volem recordar als massanassers i massanasseres com foren els seus inicis i donar a conèixer les millores que hem anat fent al llarg d'aquests últims anys.

La primera Junta General, curiosament realitzada a l'edifici del Carrer València que anys després es va adquirir per a acollir la secció de crèdit, va marcar l'inici de la unió dels llauradors de la nostra localitat per a defensar les seues collites. La principal activitat en aquells moments era la compravenda d'adobs, llavors o subministres que es duïen a terme a la casa d'un dels seus socis que servia com a magatzem. Anys després, es van anar adquirint di-

versos magatzems així com el local social davant l'augment de l'activitat i la necessitat d'un lloc de reunió.

La dedicació dels socis era, principalment, el cultiu d'arròs i, en menor mesura, d'hortalisses fins al 2002, moment en què es va firmar la escissió de la secció hortofructícola de la cooperativa i la seua fusió al *Consorci Cooperatiu de l'Horta*. Des d'ençà, la nostra cooperativa s'ha dedicat al cultiu de l'arròs.

Durant les últimes dues dècades, des de la Cooperativa Sant Pere hem continuat treballant per a garantir, tot i les dificultats per les que travessa el sector agrari, el seu servei a tots els seus socis. Per aquesta raó, ha fet front a diverses inversions per a la millora de les

infraestructures dels diferents complexos que la configuren, especialment a la secció arrossera.

Sens dubte, l'aposta més gran ha sigut la construcció de dos sitges, amb capacitat de dos milions de quilograms cadascun, durant la campanya 2005/2006 que complementen la històrica instal·lació de la secadora. Una gran actualització no sols per la majúscula inversió que va comportar, subvencionada en part amb ajudes de la Conselleria, sinó perquè van suposar una millora en la conservació de l'arròs. En aquest sentit, s'han dut a terme la modernització dels equips i maquinària existent als magatzems de la secadora com: les estructures per al trasllat del cereal dins de la pròpia instal·lació, els sistemes per a refrigerar i

regular la temperatura de l'arròs o la recent renovació de la pala carregadora Volvo. Sense oblidar l'adquisició al 2022 d'una parcel·la d'onze fanecades contigua als magatzems que amplien els terrenys d'aquesta secció de la cooperativa.

A tot açò, cal sumar el servei de gasolinera que oferim des del 2003, tant als nostres socis com a la resta del públic. Ací també s'ha dut a terme renovacions com la dels sistemes de llatvat al 2019.

Així mateix, comptem amb una secció de tractaments dels camps d'arròs. A més d'oferir als nostres socis els servicis de gestió d'ajudes tant de la PAC com agroalimentàries i, assegurances agràries. En l'actualitat, la Cooperativa compta

amb un total de 650 socis, encara que no tots es dediquen al cultiu de l'arròs, i que demostren la confiança dels llauradors de Massanassa així com dels pobles del voltant en la nostra entitat. Una producció d'aproximadament 9 milions de quilograms d'arròs que entren a la Secadora fan que la nostra siga la segona cooperativa arrossera més important de la Comunitat Valenciana fet que dona a conèixer la nostra població més enllà del nostre territori. Sens dubte és un orgull representar com a President aquesta entitat des de fa vint anys.

No podem acabar sense reconèixer la tasca dels treballadors i treballadores que formen part de la nostra cooperativa. Volem també donar les gràcies a tots i

cadascun dels socis i sòcies que han recolzat aquesta entitat des dels seus inicis fins a l'actualitat ja que són part de la nostra història i memòria.

Per últim, volem fer especial menció a aquelles persones que han format part del Consell Rector i, particularment, els presidents que ha tingut la nostra Cooperativa al llarg de tots aquests anys.

Continuarem treballant pel futur de la nostra cooperativa amb la mateixa finalitat que va determinar la seua creació ara fa 75 anys: defensar els interessos dels nostres socis i dels nostres cultius.

Pascual Fco. Alapont Alcoy
President del Consell Rector

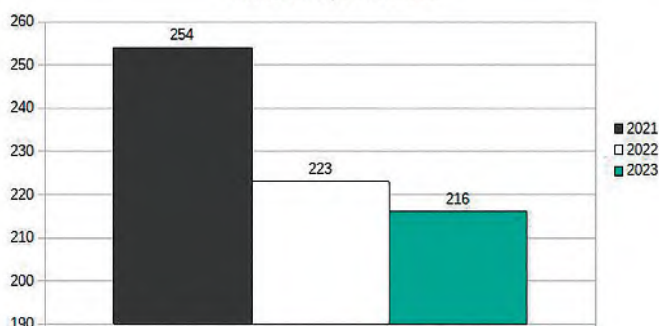
4 años de Reforça Massanassa

El Ayuntamiento de Massanassa puso en marcha en 2020 las ayudas Reforça, que posteriormente darían nombre a todo un conjunto de actuaciones para fomentar el empleo, la formación y el comercio local.

Desde entonces, muchas son las acciones que se han puesto en marcha y que han supuesto la consecución de los siguientes hitos.

EMPLEO

Atenciones presenciales

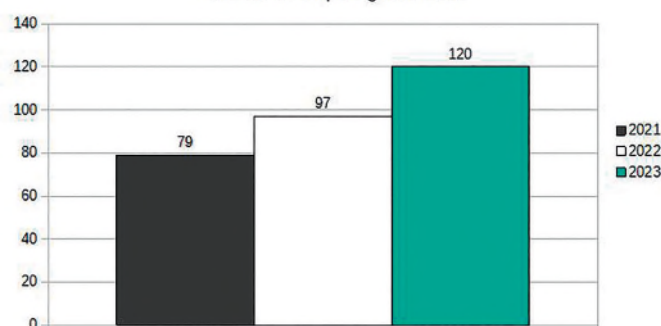
Personas inscritas al portal de empleo

En 2021 se pone en marcha el portal de empleo massanassa.portalemp.com y el servicio de atención personalizada para la inscripción a personas desempleadas de Massanassa. A medida que el portal se ha hecho más conocido por la población, ha aumentado uso de forma remota desde el ordenador y la APP para el móvil.

Este portal permite gestionar ofertas de forma totalmente gratuita para las empresas y recibir posibles trabajadores residentes en Massanassa.

Ofertas de empleo gestionadas

La creación del portal y la autorización como Agencia de Colocación ha permitido gestionar ofertas de empleo directamente con las empresas. La consolidación del portal se evidencia con el crecimiento de las mismas, que ha llegado a la cifra de 120 en 2023.

La explicación a este aumento se encuentra principalmente en la cercanía del servicio a las empresas.

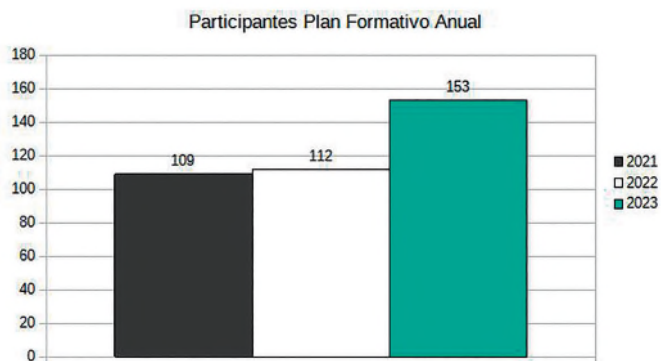
Cabe analizar la evolución del desempleo en la localidad para contextualizar el resto de datos. Tomando como referencia el mes de abril, los datos arrojan la mejor cifra de desempleo desde el año 2009, con 606 personas desempleadas en Massanassa.

Personas desempleadas mes de Abril

FORMACIÓ

Anualmente se han realizado una serie de formaciones encaminadas a la obtención de carnets profesionales que comprenden desde manipulación de alimentos hasta carretillas, pasando por acciones con prácticas como carnicería o almacén.

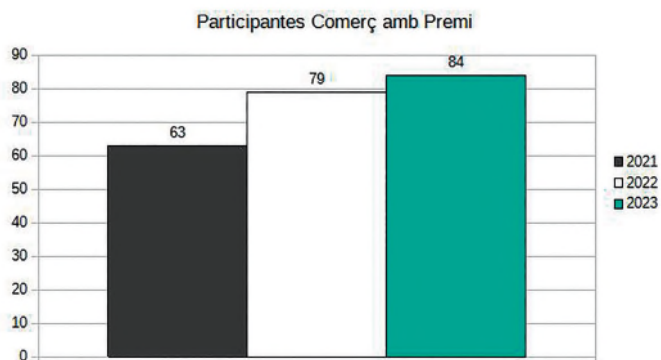

El interés por estas formaciones se ha incrementado a medida que han pasado los años. Las formaciones se han complementado con talleres con recursos propios para la mejora del curriculum, orientación laboral o entrevistas de trabajo.

COMERCIO

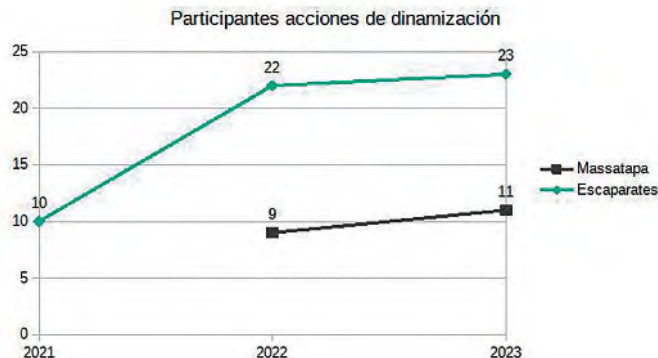
El comercio local supone una fuente de riqueza económica, pero también para la cohesión social y el mantenimiento de municipios vivos y atractivos para la población.

En ese sentido el Ayuntamiento de Massanassa ha implementado una serie de políticas públicas para dinamizarlo.

Comerç amb Premi ha supuesto la inyección en tres años de 48.000 euros en el comercio local de Massanassa. Una iniciativa que no ha pasado desapercibida para establecimientos, que han aumentado hasta obtener una cifra de 84 participantes, como para consumidores y consumidoras, que cada año son más conscientes de la campaña y atraen sus compras hasta los establecimientos del programa.

Otras acciones como Massatapa o el concurso navideño de escaparates han visto aumentar su volumen de comercios cada año.

Mientras que el concurso de escaparates dobló sus participantes de 2021 a 2022, la ruta de la tapa incrementa poco a poco los establecimientos de hostelería que se animan a ofrecer las mejores tapas de la localidad.

¿COMO PUEDES UTILIZAR LOS SERVICIOS DE REFORÇA MASSANASSA?

Si estás buscando empleo, quieres mejorar tu curriculum, tienes pensado iniciar un negocio en Massanassa, necesitas contratar personal o simplemente necesitas orientación laboral, contacta con Reforça Massanassa en el 96 125 15 33 o aedl@massanassa.es

El servicio se encuentra ubicado en el Edificio Sociocultural, Plaça País Valencià, 5. En el primer piso.

¿Es Massanassa una ciudad dormitorio?

La localidad de Massanassa ha superado en 2023 la cifra de 10.000 habitantes, situándose en exactamente 10.146 vecinos y vecinas. Los últimos 10 años han supuesto para Massanassa un aumento de 1.258 personas.

Este crecimiento de población, que se suele asociar con su proximidad a los grandes núcleos de residencia, como la ciudad de València, puede llevar a la conclusión a la geografía y sociología de que Massanassa sea una ciudad dormitorio. Una afirmación que, quién redacta, pretende rebatir.

El origen y definición de la ciudad dormitorio

Las ciudades dormitorio se remontan a los años 50, creadas como áreas residenciales para familias de clase media, fue en Estados Unidos donde su auge se extendió originariamente. Se trataba de espacios de viviendas que carecían de servicios y con una alta dependencia del transporte privado. Se extendieron posteriormente a Europa como respuesta a la necesidad de nuevos espacios residenciales.

La RAE define la ciudad dormitorio como un “Conjunto suburbano de una gran ciudad, cuya población laboral se desplaza a diario hasta esta para acudir a su lugar de trabajo.”

Esta definición se centra exclusivamente en el ámbito laboral, puesto que parte de la premisa que la población vuelve

a su hogar exclusivamente a descansar tras su jornada laboral. La característica principal es que se conciben como espacios en los que la vida social y comunitaria resulta escasa o inexistente.

Massanassa en cifras

La primera aproximación hacia la refutación del titular de este artículo la haremos desde las estadísticas y centrados en el mercado laboral.

Según el Censo de Población y Vivienda de 2021, el 11,59% de las 4.167 personas activas laboralmente de Massanassa desarrollaba su actividad en la misma población. Este dato puede llevar a la equívoca conclusión de catalogar a Massanassa como ciudad dormitorio, sin embargo, cabe ahondar en el análisis.

Según los datos proporcionados por LABORA, durante el mes de abril de 2024 se firmaron en Massanassa 231 contratos. Además, los datos del Directorio Central de Empresas (DIRCE), devuelve un total de 731 empresas en la localidad.

Estas últimas cifras evidencian un tejido empresarial en crecimiento y arraigado al territorio, puesto que las cifras se encuentran en aumento desde 2014, permitiendo lograr la cantidad de 606 personas desempleadas en abril de 2024, respecto a las 840 registradas en abril de 2021.

Massanassa a pie de calle

Las estadísticas permiten interpretar la realidad y compararla a lo largo del tiempo. Pero también resultan importantes las percepciones y el día a día de la población para dar respuesta a la pregunta formulada.

En primer lugar, la población mantiene un urbanismo integrado, sin grandes barreras arquitectónicas artificiales ni naturales que dividan a la población o segregue el acceso a servicios. Esto permite luchar contra la primera premisa de una ciudad dormitorio, la inexistencia de una comunidad. Las plazas y calles de Massanassa mantienen una actividad diaria que se aleja de la concepción primigenia de las ciudades dormitorio, en las que los desplazamientos se realizan principalmente en coche y con poca afluencia de gente en la vía pública. La población cuenta con un tejido comercial que articula los servicios básicos de la población sin necesidad de desplazarse.

En segundo lugar, la actividad cultural en Massanassa se mantiene en unos niveles impropios de la ciudad dormitorio. Cada mes podemos observar como la Agenda Cultural se llena de actos y sale a la calle para permitir a la población disfrutar de teatro, cine y actividades en su municipio de residencia. Actividades como el Día del Perol, la celebración del 9 d'octubre o las fiestas populares evocan a las tradiciones de la localidad manifestando una identidad propia.

A la actividad cultural que parte desde el ayuntamiento, cabe sumarle las diferentes acciones organizadas por el tejido asociativo de la localidad. Unas asociaciones fuertes son un síntoma inequívoco de que la comunidad participa de forma activa en el territorio y se identifica con el mismo.

Conclusiones

Aunque la definición de ciudad dormitorio que ha quedado en los diccionarios referencia al mercado laboral como su máximo exponente, es posible concluir que se trata de un concepto obsoleto para identificar la dinámicas sociales y urbanísticas de la sociedad actual. Incluso ciudades dormitorio catalogadas y asumidas como tales, han evolucionado tras el paso de los años en unos focos de población que han ido creando su propia identidad y tradiciones. Por lo tanto, sería difícil encontrar ciudades dormitorio como tal en la actualidad, más allá de las urbanizaciones aisladas o asentamientos urbanos de reciente creación y sin desarrollar.

En cualquier caso, no se puede catalogar a Massanassa en esta categoría en el presente y tampoco en el pasado. Las tradiciones e identidad de Massanassa señalan que ha contado siempre con una población que ha participado de la vida pública del municipio y que así se ha mantenido hasta la actualidad. Recorrer las calles de Massanassa y observar las plazas pobladas de gente que hace vida diaria alejará al lector de la idea de una localidad a la que tan solo venir a dormir. Más si cabe cuando la gran mayoría de esas personas se conocen unas a otras y generan ese sentimiento de pertenencia.

Por último, dejando de lado estadísticas y números, La Terreta que usted sostiene ahora mismo en sus manos y los relatos que en ella encontrará, resulta uno de los pilares que mejor puede argumentar la idea de que Massanassa no puede ni debe considerarse una ciudad dormitorio.

Disfruten de sus fiestas locales.

Colla Despertades

La Colla Despertades ha volgut mantindre, des de la seua fundació, la tradició del foc d'artifici en les festes que, igual que en el nostre poble, es celebren de dalt a baix de la Comunitat Valenciana.

Poc a poc hem anat aprenent a través de cursos i experiència, com manejar els cohets, les bengales, els petards, de manera que la festa del foc es celebrara amb tota seguretat, tant per als membres de la Colla com per al públic assistent.

La nostra vocació és, per tant, continuar la tradició i servir al poble en les seues festivitats.

Poc a poc la Colla ha anat creixent, incorporant-se algunes dones i alguns xiquets, el que ens augura un bon futur. Però este futur no seria res sense un passat que ha sigut, en grandíssima part, mèrit de l'anterior president de la Colla Jesús Esteban Zaragoza.

El nostre President Jesús, després de 17 anys d'estar al front de la responsabilitat de la Colla, va presentar, per motius personals, la seua dimissió i el passat 22 de novembre de 2023, una Assemblea Ordinària va elegir una nova Junta, no sense abans reconeixer i agrair, molt efusivament, el treball dut a

terme per Jesús Esteban com a president de la Colla durant tants anys.

Com a Colla recuperarem la tradicional "traca correguda" carrera competitiva entre persones i traca abans de la mascletada del dia de Sant Joan i col.laborem habitualment amb l'Ajuntament en les Festes de la Cavalcada de Reixos i en les despertades de Sant Joan i 9 d'octubre, així com amb la Colla de Campaners en el Repic de la Vespra després de l'Ofrena del dia 23 de juny; amb la Falla El Divendres en la seua despertada i amb la Confraria del Crist de la Vida en el trasllat de la imatge entre les esglésies de Sant Pere i Sant Antoni.

En definitiva mantenim la tradició i col.laborem amb el poble i les seues entitats festives per millorar i ampliar la festa. Per tant sempre estem oberts a que aquelles persones que estiguen interessades s'incorporen a la Colla.

Sols ens queda desitjar unes bones Festes de Sant Joan a tot el poble de Massanassa i animar-los a que participen en tots els actes festius.

Penya Barcelonista Massanassa

Tlf. 621 03 00 26 Mail: penyabarcelonistamassanassa@gmail.com

Blaugrana d'Alcàsser, Penya Barcelonista de Mislata, Penya Barcelonista San Marcelino, Penya Barcelonista La Safor i Penya Barcelonista Hospitalet de l'infant. També vam tenir un petit record per als penyistes que ens han deixat en aquests darrers anys i regals per a tots els assistents.

Inscrita el 28 de juliol de 1993 en el Registre d'Associacions de la Generalitat Valenciana. Soci Fundador i President d'Honor a títol pòstum: Josep Lluís Alonso i Comes "El Rumbi".

La Junta Directiva de la Penya Barcelonista Massanassa vol desitjar a tot el poble de Massanassa unes Bones Festes de Sant Joan 2024.

Passarem a enumerar totes les activitats que hem realitzat durant aquest any, un any molt especial per a nosaltres, ja que hem celebrat el nostre 30 aniversari.

30 ANIVERSARI 01/07/23 VA CON 30 ANIVERSARI

L'1 de juliol vam celebrar el 30è aniversari de la penya Barcelonista Massanassa. Vam començar amb una conferència a la sala multiusos a la qual va assistir Robert Fernández i el fill de Josep Seguer, mític jugador del FC Barcelona i descobridor de Robert Fernández. Després vam fer una cercavila amb dolçaina i tabalet fins arribar a la nostra seu de "La Terreta" i vam celebrar l'aniversari amb un sopar de gala on van assistir, a banda dels socis de la nostra penya, representació d'altres penyes com Penya

ASSEMBLEA FEDERACIÓ 15/07/2023

El 15 de juliol vam organitzar l'assemblea de la nostra federació de penyes barcelonistes de les comarques de València i Marina alta a Massanassa com l'últim dels actes de celebració del nostre 30è aniversari. Primer vam tenir un esmorzar a la terreta i després vam celebrar l'assemblea a la sala Gabriel Cualladó a l'auditori de Massanassa.

PAELLA BARÇA-MADRID 28/09/23 El dissabte 28 d'octubre férem una paella aprofitant el partit contra el Reial Madrid... Malgrat el resultat va ser una gran jornada de germanor i Barcelonisme.

COMIAT D'ANY 20/12/2023

El 20 de desembre tots els penyistes van estar convidats per celebrar el comiat d'any amb una "picaeta" de dolç i salat.

DONANT SUPORT AL NOSTRE CLUB

Al llarg de l'any hem estat presents a diferents partits del nostre club com en la fonteta en partit de lliga contra el València Basket, la lliga de campions en Montjuïc, en Mestalla en partit de lliga contra el València o en Montjuïc en partit de lliga contra las Palmas... Sempre donant suport i animant.

CALÇÓTADA 24/02/2024

El dissabte 24 de febrer vam gaudir d'una calçotada de germanor i després vàrem veure el partit Barça-Getafe.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINARIA 22/03/2024 VA CON ORDINARIA

El 22 de Març vam celebrar l'assemblea general ordinària on es va reelegir al president i la seva junta entre altres temes d'interès. La junta directiva per als següents quatre anys queda de la següent manera: Emilio Gonzalez Garcia, Paqui Ramon Puchalt, Pura Raga, Ismael Sanz (vocals), Antonio del Aguila (Tresorer), Toni Francès (Secretari), Francesc Chardí (vice-president) i Jose Juan Moncholí (President). Després es va celebrar un sopar de germanor entre tots els assistents de l'assemblea.

Sols ens queda dir que si eres simpatitzant del Barça i encara no eres de la Penya, apunta't i suma't als més de 115 penyistes que ja hi som.

Pertànyer a una penya oficial del FC Barcelona et permetrà obtenir entrades a preus especials, avantatges exclusius i descomptes, així com veure tots els partits del FC Barcelona amb un gran ambient de Barcelonisme. Si vols més informació només has d'escanejar el codi QR de l'escut.

10 anys fent futbol sala

El Club Futbol Sala Atlètic Massanassa desitja a tota la població que passen bones festes.

Per al nostre club, aquest any és molt especial ja que portem 10 anys fent futbol sala. Vam començar al 2014 amb només 2 equips i ara ja en tenim 10. Som un club amb més de 100 xiquets i xiquetes. Tot aquest progrés no és una casualitat i voldríem compartir amb vosaltres els factors que ens han portat fins ací.

El primer factor, és l'equip humà que tenim com a directiva. Sentir la confiança i el recolzament que tant Jorge com Anibal ens han donat a Karen i a mi, ens ha creat una tranquil·litat mental que ens ha facilitat el treball durant tots aquests anys. Ells sempre han estat predisposats a ajudar-nos en tot.

El segon factor, és l'equip d'entrenadors que tenim, la directiva està molt satisfeta amb el seu treball i l'evolució dels equips, però a sobre de tot, estem contents pel tracte respectuós que tenen amb els xiquets i xiquetes. Són possiblement la part més imprescindible del club perquè són els que estan al peu del canó entrenaments i partits.

Estic convençuda que cada un d'ells sent passió per aquest esport, perquè d'entrenador/es d'equips de regional ningú es fa ric, però és ben cert que t'ocupa gran part del temps del cap de setmana i això o et compensa emocionalment o no ho fas.

Tant la directiva com els entrenadors volem donar les gràcies al que seria el tercer factor, les famílies. Tenim la sort o pensem que en part és per la filosofia de respecte, treball i esforç que tenim al club, de comptar amb famílies que creuen en el nostre projecte i que confien la formació dels seus xiquets i xiquetes al club i en concret als entrenadores/es. És un orgull compartir els valors de l'esport amb vosaltres: l'amistat, el respecte, el compromís, la cooperació... però també d'esborrar els contravalors que genera el futbol i que dia a dia fem perquè no traspassen al futbol sala, com són el racisme, l'homofòbia, i en general les formes d'interacció i comunicació inapropiades.

L'Ajuntament de Massanassa també ens ha ajudat molt en aquesta trajectòria, tant a nivell d'instal·lacions com de subvenció econòmica per a les famílies de Massanassa. I els agraïm molt aquesta col·laboració.

Per anar acabant, no ens podem oblidar de l'element més imprescindible per créixer com a club. Ells i elles són els més importants, els qui ens fan gaudir cada dia. Cada personeta amb el seu caràcter i personalitat. Ens fan riure, també enfadar... però sobretot ens fan gaudir del futbol sala, i aquests són els jugadores/es.

Amb ells i elles, compartim el camí de viure setmana a setmana part de l'aprenentatge de la seua vida, en concret, el del futbol sala, però també el conviure amb els companys que és de gran importància als esports col·lectius.

Al final, el sentit de tot açò és eixe camí compartit, les vivències del dia a dia. Lluís Llach, cantautor català, va fer una adaptació d'un poema de KAVAFIS que és diu Viatge a Ítaca i una de les estrofes diu:

“Quan surts per fer el viatge cap a Ítaca, has de pregar que el camí siga llarg, ple d'aventures, ple de coneixences. has de pregar que el camí siga llarg que siguen moltes les matinades que entraras en un port que els teus ulls ignoraven i vages a ciutats per a aprendre dels que saben”

A la fi, el que volia transmetre KAVAFIS és que el sentit de la vida és el viatge i tots els moments que vivim. I els jugadors/es, alguns des-de fa més temps que altres, és el que fan al club, viure moments i aprendre d'ells.

Esperem que el viatge siga llarg...

Club Ajedrez Massanassa

Primero que todo, desear unas felices fiestas de Sant Joan a todos los massanaseros y massanaseras.

Agradecer a La Terreta la ventana que nos ofrece, no confundir con la ventana de Overton que tan de moda está en este momento, para difundir nuestro proyecto.

El Club Ajedrez Massanassa es un club internacional, que pretende que aquellas personas interesadas en aprender y jugar al ajedrez puedan disfrutar de este bello deporte.

El Club Ajedrez Massanassa tiene 49 jugadores federados y 75 socios, una escuela de las más potentes de la comunidad valenciana, con 22 menores de 18 años, 22 de más de 18 y menos de 65 y 5 de más de 65 años.

El club está presidido por José Luis Cervera y la escuela va a cargo de Rafael Valverde, con la inestimable ayuda de Josep García Baixauli y demás voluntarios.

El ajedrez es muy beneficioso porque:

Ayuda al desarrollo del pensamiento crítico. En las partidas se deben de analizar posiciones, hacer síntesis y transformarlo en jugadas

Promueve el pensamiento lógico. Aprender nuevas tácticas servirá para organizar y dar estructura al pensamiento, además de desarrollar nuevos conceptos.

Aprender a resolver problemas y tomar decisiones. Es muy útil para saber tomar decisiones con responsabilidad, midiendo las consecuencias, manejando la presión, asumiendo riesgos, así como las consecuencias cuando nuestras decisiones no llevan a un buen resultado.

Desarrolla la imaginación y la creatividad. El juego exige cambios y adaptación constantemente, prever los planes o la reacción del contrincante, profilaxis es como se llama este concepto.

Socialización. Permite relacionarse con todo tipo de personas, sin importar el origen, nacionalidad, edad, etc.

Superación. Permite aprender de los errores, superar el fracaso, “en el ajedrez se gana o se aprende”. Se gana en autoestima, mejoran las habilidades de comunicación y de comprensión, la concentración, la visión espacial, la capacidad lectora.

Se entiende el valor de trabajo, del compromiso a la palabra dada, valores que en este momento se están perdiendo en nuestra sociedad actual.

Todos pueden jugar al ajedrez, no es unicamente para los que tienen talento, el trabajo es fundamental, pues “el trabajo siempre gana al talento, si el talento no trabaja”. En el ajedrez se mejora con el esfuerzo y es un proceso lento, no podemos esperar resultados espectaculares en un tiempo planck.

En el Club Ajedrez Massanassa no solo se enseña ajedrez, sino también valores.

Si te interesa nuestro proyecto y quieres compartirlo, visita nuestra web o pásate un sábado por la mañana por la calle Gregorio Mayans N.º 8 y aquí serás bien recibido .

Fco Ramón Nácher Alonso
Vicepresidente 1º del club ajedrez Massanassa.

Associació de Comerciants i Xicotets Empresaris de Massanassa (ACEMASS),

- **Repartiment d' orxata i fartons:** en el marc de les festes de Sant Joan, passarem una vesprada divertida en la Plaça del Mercat, repartint la tradicional orxata i fartons a tota la població.

- **Cabalgata de Massanassa:** També participarem en la Gran Cabalgata de St. Joan, amb la nostra carrossa decorada per a l'ocasió i en un ambient molt festiu i divertit, participació que esperem repetir amb molts més associats en aquest 2024.

- **Dia Comerç Local 25/10/23:** en el nostre dia per excel·lència regalarem als nostres clients Vales-descompte valorats en 1€ (podien emportar-se fins a 1.200€) per a gastar en els comerços associats a ACEMASS. Esta actuació resultà tot un èxit que segur repetirem.

- En les **festes de Nadal** hem obsequiat als nostres clients amb uns bolígrafs ACEMASS i hem col·locat pancartes felicitant les festes en diferents punts del municipi.

Ressaltar que en el tradicional concurs d' escaparates nadalencs que realitza l' Ajuntament, tres dels nostres socis resultaren guanyadors:

Primer premi COCOLINOS
Segon premi LAS TARTAS DE MERY
Tercer premi DULZIA

- Enguany anem a ser els patrocinadors del **Dia del Perol** (07/04/24).

En la Zona. edició d'aquesta Jornada gastronòmica i Concurs d'arròs en fesols i naps, els guanyadors rebran una targeta regal que podran gastar en els establiments socis d'ACEMASS, amb els següents imports:

Primer premi: 150 €
Segon premi: 100 €
Tercer premi: 50 €

Aquest ha segut el nostre primer "curs escolar", esperem poder anar fent moltes més coses en el municipi i sobre tot crear consciència en la població de que els pobles no tenen vida sense comerç local, de barri, comerç "a peu de carrer" ... Res millor que el "tu a tu", el poder xarrar amb el teu botiguer, la teua perruquera, el teu restaurant de confiança... gent que sempre tindrà un interès molt especial en que els seus veïns estiguen satisfets amb les seues compres i la seua atenció personal. El comerç local treballa amb la millor QUALITAT, PROXIMITAT I CONFIANÇA per aconseguir tots junts un millor poble, més sostenible, més amable, més humà, més viu...

Imagineu un poble sense comerços... Trist, no cregueu?

Com diu el nostre alcalde Paco Comes Monmeneu: " El comerç local fa poble".

DES D'ACEMASS, BONES FESTES DE SANT JOAN 2024!

Volem donar a conèixer a tot el poble de Massanassa l' ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I XICOTETS EMPRESARIS DE MASSANASSA (ACEMASS), i desitjar a tots bones festes de Sant Joan 2024.

Començarem contant que ens "reconstituïrem" en febrer de 2023, amb moltes ganes i il·lusió, amb la intenció de fomentar el comerç local en la nostra població, amb la següent Junta directiva:

Teresa (Estanc nº2 Massanassa) presidenta
Martín (Líos Restaurant) vicepresident
Maribel (Dulzia) Secretària
Susana (La Huerta de Su) Tresorera
Sonia (Sonia Muñoz Óptica) Vocal
Olaya (Olaya del Pozo) Vocal
Stanly (Club de Lucha) Vocal
Amparo (Casa Planes) Vocal

Ara mateix som 38 comerços representats i desitgem continuar creixent. Incrementar l'associació amb nous membres és imprescindible per a ser més forts i entre tots poder aconseguir l'objectiu de fomentar el comerç local en la nostra població.

Per tot allò hem fet varies campanyes :

- **Gran Rifa ACEMASS (juny 2023)** : Durant el Gran Fons De Massanassa, en el nostre stand, començarem la venda de paperetes d'una gran rifa. L'afortunada guanyadora obtingué un premi valorat en més de 850€ per a gastar en els nostres comerços associats. La rifa tingué una gran acollida i la guanyadora ha gaudit de premis i servicis per tota la localitat en els comerços associats.

Paco el del ioga

El passat 14 de gener, el meu tio Francesc López Garcia, va deixar aquest plànol material per anar a un lloc d'amor i pau infinita.

El meu tio va viure enamorat i entregat a la seua passió, el ioga. Ell tenia clar des de ben menut que es dedicaria a ajudar a les persones. I així va ser fins al seu últim dia...

Del meu tio em quede amb infinites qualitats que compartia de manera incondicional amb totes les persones. Amb el seu entusiasme que alegrava totes les reunions, amb la seua ALEGRIA i el seu carinyo sempre present, amb la seua curiositat insaciable i les seues ganes de gaudir i aprendre en tot moment, amb la seua infinita bondat sense límits i la seua ORIGINALITAT.

Sempre recordaré el seu riure, les paraules d'ànim i positives que els dedicava a totes les persones que es creuava pel carrer. Les abraçades tan dolces i reconfortants... i sempre escoltar paraules boniques i plenetes d'alegria, encara que fora una mica complicat o difícil pel que estigueres passant... Ell sabia traure el positiu i donar amor per aliviar-te.

Contagiava VIDA en cada moment. Vivia per a viure, ajudar, aprendre, este va ser el seu gran exemple per a totes les persones que vam tindre l'immensa sort d'estar prop d'ell.

Ara està en un lloc d'amor, llum i pau. La mort és part de l'experiència de la Vida i és obligatòria una vegada ací... una vegada hem après el que correspon en esta Vida, ni un minut abans ni un segon després. La nostra ÀNIMA s'emporta els aprenentatges que hem rebut i l'amor que hem donat i eixe és el sentit de l'escola de la Vida, aprendre i donar AMOR. Disfrutar del camí..., ja que estem.

La mort és l'últim naixement, on el cos deixa d'existir i naixem en els cors de les persones que ens han volgut. Estic segura que el meu tio Paco quedarà en molts cors que reberen d'ell, en algun moment de la seua vida, amor i afecte sincer.

Ell estava orgullós de ser Massanasser i participava activament al poble, i tots els anys quan es publica "LA TERRETA", el seu article a la revista mai falta.

Aquest any no està escrit per ell, però si per a ell.

Son moltes les persones que et trobem a faltar i que esperàvem llegir-te... així que amb el teu permís tio... Deixa el últim missatge que no et cansaves de repetir.

"LA VIDA ÉS UN REGAL"

Gràcies per tot el que m'has regalat sempre, els aprenentatges, besos, abraçades, paraules, risas i tot l'amor que em deixes...

Gràcies, Gràcies i Gràcies

Jo de major vull ser

I havia una vegada un xiquet de nom Eric que li agradava practicar futbol per les vesprades i caps de setmana i per això jugava molt bé. Aquest xiquet tenia set anys i era molt baixet, de vegades el podiem confondre amb xiquets de cinc anys per la seua altura. Eric començava un nou curs en la seua nova escola en el poble de Massanassa. Els seus pares havien canviat de treball i per això havien decidit canviar de població i viure en aquest poble tan bonic i prop de l'Albufera i la platja.

El primer dia de classe, a l'hora del pati, Eric volia jugar al futbol amb els seus nous companys i els xiquets li digueren que no podia jugar perquè l'equip estava complet. Eric estava molt trist però promte va trobar un altra pilota amb la qual podre practicar ell sols el seu esport favorit. La resta de companys ens van fixar com Eric jugava i controlava la pilota a la perfecció. De seguida, un rogle de xiquets miraven i aplaudien la seua tècnica. Els companys de la seua classe el convidaren a jugar amb ells i abans de acabar el pati, Eric havia marcat deu gols a l'equip contrari. Victoria magistral per al seu equip!!

Eric es sentia molt content, perquè els seus companys el havien subestimat per la seua altura i a pesar d'aquest motiu els havia demostrat a tots que podie ser molt rapid i fer guanyar al seu equip el partit.

L'hora del pati s'acaba i els xiquets tornen a classe. Es l'hora de la materia de Educació Física i el tutor recomana baixar al pati per a fer esport. El mestre diu que van a començar un nou tema.... (silenci en el pati i redoble de tambors), el nou tema a practicar és gimnàstica ritmica. Un gran soroll es va sentir per el pati amb sentiments molt diversos perquè les xiques saltaven d'alegria i els xics no podien creure el que havia dit el mestre, quina tristesa per a tots ells inclòs Eric.

El professor dona les instruccions dels exercicis de la sessió esportiva començant explicant les tècniques que tenen que conèixer: l'espagat, volteretes i fer el pi pont. Per grups els companys de la classe començen a practicar i per a sorpresa d'Eric quan intenta fer l'espagat s'adona que li agrada fer el exercici i que li ix molt bé. Passa-

des unes classes, el mestre continua amb l'exercisi de les tecnicas de gimnàstica ritmica i cada vegada Eric té resultants millors en cadascun del seus exercicis. El mestre esta molt content amb els avanços d'Eric i els seus resultants. Tan content esta el nostre protagonista que decideix deixar el futbol per a concentrar totes les seues energies en aquesta nova disciplina.

Quan explica la seua decisió als companys del equip de futbol, la majoria dels xiquets li diuen que és una xica i que ja no volen ser amics de ell. Eric queda trist, pero tan el mestre com els seus pares li donen tota la ajuda que necessita per a entrenar per les vesprades en el club de gimnàstica Unisex.

Per les vesprades, al acabar l'escola la seua mare l'acompanya als entrenaments sota la mirada i burla del companys de futbol. Pero Eric esta content perquè a ell el que diuen els demés no le importa, ell vol fer el que li agrada i allò que el fa sentir bé amb ell mateix. Cami del pavelló municipal ell canta la canço de Alaska: A qui le importa el que jo diga...a qui le importa el que jo faça, si soc així i així seguire, no em rendire...i entre cantant i cantant ell somia lo bonico que seria ser un conegut atleta de gimnàstica professional com l'espanyol Gervasio Deferr. Quan Eric arriba a l'entrenament l'entrenadora el presenta a la resta de gimnastes que el reben amb molta alegria.

Eric comença les seues tasques d'entrenament i el calentaments són molt durs per a ell, l'entrenadora i els/les companys l'ajuden i el animen per a que continue i no abandone. La voluntat i la constància són dos factors molt importants en aquesta disciplina. Uns mesos després, els avanços d'Eric eren espectaculars i el seu esforç per fi tenia la recompensa merescuda i ho podia demostrar en la competició anual de gimnastes de la comarca.

L'entrenadora explica als integrants de l'equip els requisits de la propera competició i com tenen que preparar l'exercici individual, grupal i per parelles utilitzant la pilota, la cinta i l'aro. Després, de l'entrenament comunica a Eric que la seua parella en la competició serà Maria. Els dos xiquets estan molt contents perquè des de que es van conèixer son molt amics i sempre s'ajuden l'u a l'altre.

Rapidament passen les setmanes i la competició es aquest cap de setmana. Tot l'equip esta preparat física i emocionalment per afrontar el campionat. Al llarg del matí, els jutges puntuen els exercicis i publiquen el resultats finals. Quina alegria per a tot l'equip perquè tots tenen premi en cadascuna de les seues especialitats.

Aquesta nova font d'energia i motivació anima a Eric a continuar entrenant i millorar les seues competències atlètiques. Els anys passen molt rapid i Enric pren la decisió de continuar la seua formació estudiant en l'Universitat de València perquè el seu objectiu es ser mestre de educació física per a ensenyar l'igualtat entre generes en l'esport amb consciència de que tots tenim les mateixes oportunitats i que els somnis se tenen que intentar complir.

Mariola Alba Baixauli
11 anys

Records

Donya Maria Gimeno

Pels anys 50 i 60 la primera mestra que et trobaves quan anaves a l'escola Lluís Vives (actual ajuntament) era donya Maria, (si eres xiqueta). En aquests anys, l'escola educava els xiquets i les xiquetes per separat.

Donya Maria era de Catarroja, on vivia. Era la mestra de parvulets, tenia molt bon caràcter, sempre amb el seu somriure i amb una veu dolceta. Ens ensenyava el que tocava en aquell moment (cançons, pintar, escriure llegir, disciplina...) Estàvem dos cursos amb ella i després passàvem a una altra mestra fins als catorze anys o fins els deu si anaves a fer batxiller.

La mestra de parvulets, (en aquest cas donya Maria) era molt important, ja que era el primer contacte que se'nia amb l'escola i el moment en el que eixies de la protecció de la família.

L'escola començava a mitat de setembre, quan havia amainat ja l'estiu i la natura tornava a recollir els paisatges florits per a tornar a adormir-se.

L'horari era de deu a una i per la vesprada de tres a cinc. També hi havia classes els dissabtes.

En aquesta foto estem moltes de les alumnes que ella va tindre ací, al nostre poble.

Açò va ser un homenatge que se li va fer com acomiadament.

Maria Beltrán i Amparo Raga

MASSANASSA als anys 50-60

La vida sempre ens aporta vivències inoblidables que, com a fotogrames d'un bon "viatge", mantenim guardats en la memòria per a reviuir-los i gaudir-los en moments especials comparats amb amics i companys de "viatge".

Un dia d'hivern de mitjans del passat segle XX, em vaig incorporar al viatge en Massanassa. Eixe xicotet poble situat en l'horta sud de València que era bàsicament agrícola i la seua economia depenia principalment del cultiu de l'arròs, cards, taronges i altres hortalisses. La indústria a poc a poc començava a fer acte de presència.

El trànsit de cotxes i camions era escàs prevalent els carros tirats per animals carregats amb utensilis per a treballar els camps al costat de part del cultiu recollit. També circulaven carros de mà i tricicles que després serien substituïts per "motocarros" amb els que traslladaven materials. Evidentment el desplaçament habitual era caminant, amb bicicleta o ciclomotor, sense oblidar-nos del tramvia que enllaçava València amb Catarroja/Silla i alguns dels trens que tenien parada en el baixador ("apeadero" després convertit en l'estació actual) de Massanassa que ens permetrien desplaça-

ments més llargs (València i altres llocs més allunyats). A finals dels anys 50 el tramvia va ser reemplaçat per l'autobús, així com els cotxes (Seat 600), tractors i camions que poc a poc van anar apareixent i desplaçant als anteriors vehicles.

Massanassa comptava amb tots els servicis bàsics: clavegueram, aigua potable, llum elèctrica (que solia fallar en les tronades) i telèfon fix (a través de centraleta i telefonista), servicis sanitaris (mèdics, farmàcia, matrona, practicants i veterinari), església, col·legis, aguatzils, sereno, "femater", transport públic (tren i tramvia- autobús), hostel, cooperativa agrícola, cinema, societats recreatiu-culturals (Llar Parroquial, Caçadors, Cooperativa, La Terreta) i els servicis de proximitat tan reivindicats hui en dia (mercat, forns, ultramarins, botigues d'alimentació, paqueteries, fusteria, quioscos, viver d'anguiles...) que amb els xicotets negocis (obrers, pintors, llanterner, sastre, perruquers...) i tallers ("corretjeria", "fusteria", "carrero", "manyá", "sarier", "marbriste", fàbrica de guitarres" l'fàbrica de gel", "fàbrica de licors"...) cobrien els menesters diaris amb un tracte molt pròxim i familiar. Caldria dir que l'aigua de Massanassa era molt reconeguda i benvolguda per tots, massanassers i fo-

rasters, de manera que, a més dels veïns d'altres pobles que acudien a carregar-la a la font pública, l'aiguader del poble amb el carro la distribuïa a diari pels pobles veïns.

Els electrodomèstics començaven a introduir-se i els pocs disponibles es repartien entre els més afortunats. Era habitual la "cuina econòmica" que alimentada amb llenya permetia cuinar i enforar al mateix temps que calfava la cuina i part de l'habitatge, alhora que facilitava les brases que, amb el carbó, s'usaven en el braser (la "conca") els dies més freds. Les cases disposaven de rebost per a guardar aliments i "carnera" per als que requerien ventilació directa (embotits...). Per a mantindre'ls més frescos es comptava amb xicotetes neveres de fusta alimentades amb barres de gel elaborades i comprades a la fàbrica del "carrer del gel" (hui Joan de Joanes).

La majoria de cases gaudien amb ràdios elèctriques que transmetien les notícies, música i les novel·les radiofòniques tan benvolgudes i seguides per les mestresses de casa. Amb el pas dels anys vam conèixer la televisió (en blanc/negre i dues cadenes) que emetia des del migdia fins a la mitjanit tant l'emissió amb "l'ànima s'assereña" passant pel "vamos a la cama" que recordava als xiquets l'hora de dormir.

L'escàs trànsit i la majoria dels carrers sense asfaltar junt a l'absència d'aparells electrònics (ordinador, videojocs, mòbil...) eren factors fonamentals que afavorien la convivència dels xiquets al carrer gran

part del seu temps per a jugar i estar amb els amics a l'aire lliure. Segons l'edat, sexe i moda del moment, eren jocs habituals: la pilota (futbol, frontó, tenis), patinet, saltar la corda, "sambori", "taba", "bufos", "xapes", "tres en raya", "trompa", "boletes", "xurro va", "pic i pala", "xavo negre", "la gallineta cega", "mocador", "peus quiets"... Els aficionats al futbol podien gaudir jugant en l'únic equip infantil (O.J.E.) en el camp de futbol (de terra) situat al final del carrer Comtes de Trigona just pegat a la casa de Nacher "el gallinero".

Estes circumstàncies afavorien el desenvolupament hsic i intel·lectual, la creativitat, la imaginació, l'amistat, i l'aprenentatge de coses tan essencials com saber escoltar i saber perdre... És a dir, tot allò considerat bàsic i fonamental per a la socialització de les persones començant pels xiquets i acabant per les persones majors.

En el cas dels adults (agricultors) les circumstàncies també convidaven a la socialització, però en este cas, a través del costum que tenien de reunir-se a poqueta nit per a, entre altres coses, parlar de les seues inquietuds laborals, des de

les millors condicions de cultiu fins al preu de les collites en el mercat.

Abans de la Pasqua de Setmana Santa, els xiquets i xiquetes s'agrupaven per a formar les penyes (l'rotgles") que amb els seus mocadors distintius es mantenien durant tota la pasqua. A les vesprades era tradició acudir als "lequers" (on s'assecava l'arròs) situats a les vores del Cami Fus per a menjar-nos la "mona" amb la "l'limonada de colors" amb sabor a taronja, llima o maduixa, i/o la "zarza". Era "pic empinar el !catxirulo", saltar a la corda, jugar al !mocadoret" i a la pilota. Els més majorets llogaven !tocadiscos i discos de vinilo" per a ballar en els !lequers" i/o en casa d'alguna "pascuero/a" on sopàvem a la nit.

El meu recorregut escolar es va desenvolupar a les antigues escoles nacionals "Luís Vives" amb l'habitual separació entre xiques (dalt) i xics (a la planta baixa), axi com els obligats rituals a la bandera i la religió. Però, a més de la pròpia i respectuosa tasca didàctica exercida pels mestres recorde molt bé a la "tia Amparo", la cuinera de l'escola que cada ma-

preparava la llet en pols amb aigua i que junt a porcions de formatge ens repartia a tots els alumnes per a evitar el probable dèficit o carencia de calci que molts xiquets tenien degut a la curta economia familiar.

En finalitzar el curs, al cine Massanassa després d'una xicoteta representació per part d'alguns alumnes, es procedia a la imposició de "bandes d'honor" als alumnes destacats

al llarg del curs i que dies després lluirien orgullosos a la cavalcada de S. Joan muntats en un cotxe de cavalls. Este reconeixement i distinció era el regal habitual (i únic) per haver aprofitat el curs.

En este context caldria destacar el notori respecte que constituïx la base d'una adecuada educació per al comportament individual i grupal davant de les persones (professors, autoritats, gent major...) i de tot en general (materials, normatives...) com a condició essencial per mantenir l'harmonia social. Per tant este grat record del meu recorregut per Massanassa sempre anirà acompanyat del humil agraiement i homenatge als meus pares; als mestres D. Manolita, D. Juan Lacomba i D. Eduardo Domenech, que amb la seua excel·lent tasca educativa, social i humanitària van contribuir de manera especial en la meua formació i educació; a D. José Alba (rector) per la seua paciència, solidaritat i empa=a amb els xiquets i les persones majors que rebien les seues visites periòdiques quan per edat i/o malaltia no eixien de casa així com pel seu esforç personal en la construcció de l'Esglesia de Sant Antoni de Padua; i per suposat als nos-

tres sanitaris pels seus serveis i el compromís incondicional amb el poble.

Les festes majors eren celebrades per tots els veïns i veïnes gràcies a que la majoria vivien i treballaven al poble, motiu pel qual podien gaudir de tot el dia de Sant Joan. Recorde que les vespres a la semana festera calia “engalanar” el poble amb una neteja exhaustiva de cases i carrers amb la pintura i/o emblanquinat pertinents i la conseqüent olor de lleixiu, pintura i calç que desprenien. Mentrestant diferents grups d'amics s'afanyaven en ultimar les carrosses per lluir-les a la cavalcada la vespra de la festa. Les nits als carrers s'omplien de colles amb sopar de “sobaquillo” i balls amb la nostra inoblidable i estimada Orquestra Ca-

talá.

El dia de Sant Joan després de la “desperta” i l'esmorzar, vestits amb la millor roba que teníem, anàvem a l'Església de Sant Pere per assistir a la missa major cantada. En acabar ésta, mentre uns anaven a la plaça de l'església per agafar bon lloc i gaudir de la mascletà a les 14,30 h, altres anaven a l'entrada nord del poble (on avui es l'estanc de Susi Marco) per córrer davant de la traca que, penjant dels balcons, s'estenia al llarg de la carretera fins al carrer València i continuar enllaçant amb el carrer Major i entrar a la plaça de l'església fins acabar amb la sempre estrepitosa i admirada mascletà. Després d'aquest magnífic espectacle seguia l'aperitiu a l'Hogar Parroquial, Caçadors, Coopera-

tiva o La Terreta, i de tornada a casa, gaudiem de l'olor a paella que sortia de les cases que amb les portes ben obertes i ben engalanades mostraven les seues taules perfectament equipades, amb el meló d'alger refrescant dins d'un poal amb aigua i la botija d'aigua fresca ven a prop, així com hamaques i balancins ("mecedores") preparats per facilitar la corresponent "siesta" després d'un bon dinar compartit amb la família i convidats que acudien a les festes. En acabar el bon dinar seguia l'ofrena de flors i a continuació ja ens trobàvem el carro de la murta preparant el recorregut de la processó que conduïda pels dos aguatzils (Ismael i Enrique) era molt benvolguda pel seu llarg recorregut amb un escrupolós silenci i respecte, sense talls ni parades.

Encara que al llarg del meu "viatge" vaig tindre que canviar la meua trajectoria per motius estrictament laborals, mai vaig renunciar als meus antecedents i els meus arrels de "massanassero", sense oblidar-me en cap moment dels que van compartir part del meu "viatge" i em van aportar tots aquells valors humans fonamentals en qualsevol societat civilitzada. Compartisc el meu agraïment per les seues aportacions a la meua família i als meus amics, tant als que ens van deixar (J. Luís Alcoy, Antonio Coscollá, Juan Nacher i Daniel Mollá) com als que encara continuem compartint i gaudint del "viatge" (José Vte. Espinosa, Manolo Montero, Julio Xirivella, Bertomeu Romeu i Rafa Pons) per tots aquells moments i vivències tan especials que mai s'obliden i sempre m'acosten un poco més al meu punt de partida. Bones festes

La fusteria dels “patos”

A Massanassa, uns comerços desapareixen i altres afloren, encara que la veritat és que no en excés. Este poble, antany eminentment agrícola, amb una poca d'indústria i en el qual en quasi tots els carrers hi havia un xicotet comerç de qualsevol índole: forn, vaqueria, ultramarins, paqueteria..., ha canviat la seua fisonomia, però hui trobem una antiga fusteria que ha resistit el pas del temps i les transformacions de la modernitat.

Amb més d'un segle d'història tallada en cada taula i en cada biga, esta fusteria centenària és molt més que un simple taller de fusta on es fan armaris, cadires, vitrines..., és un tresor didàctic, un testimoni cultural i una prova silenciosa de la tradició i l'art al nostre poble, la nostra regió i més enllà.

Allí en la fusteria, quede amb els hereus d'esta indústria, Paco i Llorenç que han agafat el llistó dels seus avantpassats, perquè em compten, envoltats de màquines: serres, gúbies, formons..., coses del seu treball i records de la seua família.

Quan entre en el taller, em crida l'atenció un compartiment especial amb una bona quantitat de patos de fusta en les diferents fases de construcció i acabat, d'ací els ve el nom de la fusteria del seu pare. “Paco el dels patos”, com vorem més tard.

Però centrem-nos en els començaments i la seua història.

Em conten que la fusteria la va fundar el seu besiaio Francisco Perpiñá Ri-

daura, que era natural de Benetússer, però per a arribar a això va haver de treballar i esforçar-se de valent; estem en l'últim quart del segle XIX. Ell va entrar d'aprenent en el taller d'un fuster que tenia la seua indústria al carrer de la Creu de Massanassa i allí es va quedar fins a convertir-se en oficial i mestre fuster i quan el seu mestre es va jubilar ell va seguir en l'ofici, instal·lant-se on actualment està la Fusteria Camí Nou en la Avd. Blasco Ibáñez 29, de Massanassa.

Em comenten que el seu besiaio va ser un notable fuster especialitzat a fer sífons per a les séquies i en rodes de motors de vapor per a traure aigua en els camps d'arròs; però en el que més va destacar va ser en la construcció de cimbeles per a la caça, patos de fusta

amb els quals va adquirir gran notorietat per la seua gran aptitud i destresa.

Els seus millors parroquians eren les grans armeries de València que els revienien als seus clients.

Era tanta la seua qualitat i mestratge que va arribar a guanyar dos medalles d'or, en 1909 i 1910 en l'exposició regional de l'Ateneu Mercantil de València.

L'ofici i la tradició de fer patos la van continuar els seus fills Francisco i Blas Perpiñá Raga, i posteriorment el seu pare Francisco Perpiñá Vila, així com el seu germà José i el seu cosí Blas Perpiñá Nácher.

Tal va ser l'altura, ofici i art en la construcció de patos, que va arribar a quedar com a sobrenom, ja que els seus tios i iaio els coneixien com els dels patos, i a ells, per la seua joventut, com els patets.

La creació de patos de fusta com a cimbells de caça requerix d'habilitats artesanals i coneixements específics. Els artesans utilitzen diverses fustes

com el cedre, el pi, a més d'altres de les que pesen menys, com la de bassa, molt apreciada per la seua facilitat per a treballar-la i sobretot per la seua flotabilitat. També s'utilitzava la fusta de samba i fins i tot el suro.

Cada peça és elaborada de manera única i detallada, tenint en compte els colors, les plomes i la característiques naturals dels patos reals.

Esta artesania complix amb una funció pràctica i a més és apreciada com una forma d'art. Estes peces poden ser considerades com a verdaderes obres mestres.

Em diuen que hui dia ja no es fabriquen patos per a la caça, perquè amb l'eixida al mercat dels reclams de plàstic en els anys 70/80 del passat segle, la demanda va baixar molt. Ara la construcció dels patos de fusta es destina fonamentalment al mercat de la decoració, tenint clients locals i d'altres parts d'Espanya, i de l'estranger. Com anècdota, fa uns anys va vindre un anglès a Massanassa buscant la fusteria on feien patos.

En l'actualitat Paco i Llorenç els continuen fent per a no perdre la tradició i per a obsequiar als clients de la fusteria.

Però clar, com a bona fusteria, feien i fan de tot el relacionat amb la fusta. En ella sempre han treballat gent de la família. En l'actualitat, i després de la jubilació del seu pare i el seu tio, continuen els dos, Francisco i Llorens Perpiñá Muñoz així com el seu nebot Francesc Perpiñá.

La Fusteria Camí Nou només va tindre publicitat en la façana, en l'època del besiaio, em diuen, i consistia en la silueta d'un barquet amb un caçador que apuntava al cel amb la seua escopeta, realitzada en fusta de pi policromat i penjada d'unes cadenes al costat del llinder de la porta.

Durant quasi 30 anys, la fusteria va tindre una referència curiosa; em diuen que el seu pare tenia una vella "movilette" i va tindre l'ocurrència, fart que aparcaren camions a la porta, de traure-la tots els dies després d'obrir el taller i és el que feia el seu tio Blai; tots

reconeixien la polsosa movilette, que no impedia l'entrada de llum en el taller.

El taller sempre ha estat dedicat a la fabricació i col·locació de fusteria interior i exterior, o siga portes, finestres, armaris i mobles de tota classe: passamans, escales, cuines i un llarg etc. En el present treballen més fora de la població en haver-se orientat en els últims anys en la decoració integral, en l'àmbit de la fusteria de cases i pisos

d'alt standing per a arquitectes i professionals del sector de la construcció i immobiliari.

Però sempre mantenen la clientela de tota la vida, fins i tot la del temps dels seus iaïos.

La Fusteria Camí Nou ha obtingut este any de la Generalitat Valenciana, el document que l'acredita com a indústria artesana, en relació amb la producció de patos de fusta i altres manufactures

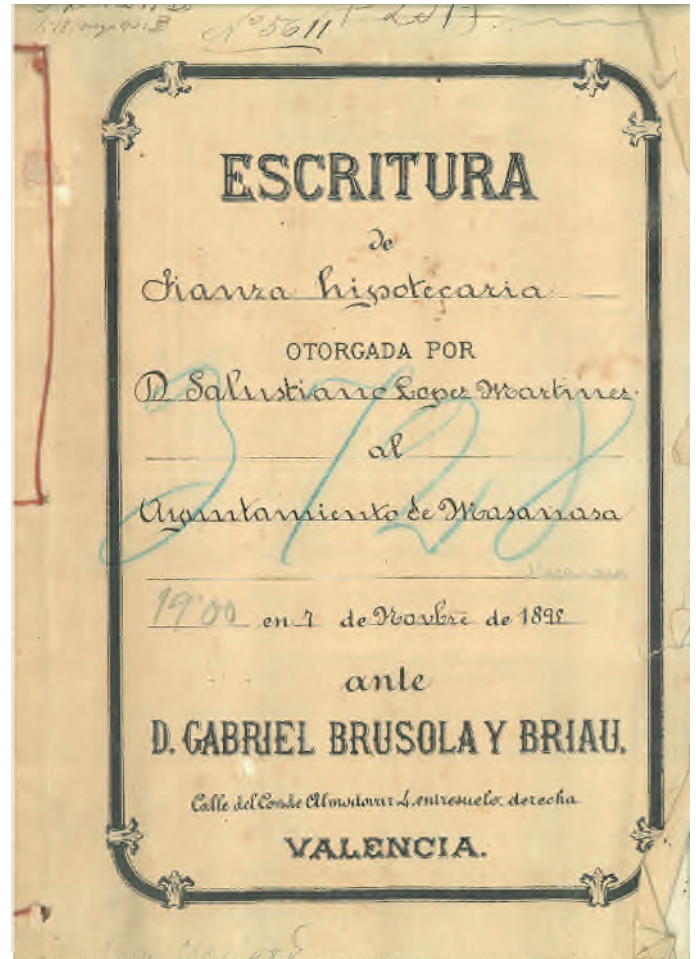
d'indole artesanal relacionats amb la fusta i la decoració.

Acabe la conversa, donant-los l'enhorabona i les gràcies per la seua amabilitat i per ser tan bons artistes/artesans. Això és cultura, això és fer poble.

Pascual Pastor Codoñer

Massanassa en la memòria: l'impost als consums

La troballa d'una coixinera plena de papers i escritures antigues ha estat l'origen d'aquest article. Eixes coixines que no eren més que el reciclatge i reaprofitament de les teles que havien servit per a vestits o camises, teixits que podien encara ser útils en l'aixovar de la casa i que es feien servir per a tot.

Allò va fer que la curiositat em portara a esbrinar què era el que hi havia entre aquells documents de més de cent anys, alguns fins i tot de finals del segle XIX. Es tractava de més de quaranta documents al voltant de l'impost dels consums a la nostra població.

Però, què era l'impost dels consums? Es tractava d'un tribut indirecte que, des del seu origen, gravava la compravenda d'articles de primera necessitat, i que consistia en un recàrrec de percentatge sobre el preu de la venda. El pagament l'havia de realitzar el comprador, tot i que el venedor era qui ha-

via de repercutir-lo en les mercaderies que venia.

L'origen de l'impost dels consums es troba a l'alcabala (etimològicament procedent de l'àrab "habála" el significat del qual és "xàrcia de pesca"), i fa referència a l'impost que havien de pagar els venedors en un contracte de compravenda i les dues parts en un contracte de permuta. És a dir, es gravava una activitat comercial. Tot i que fou abolit el 1813, es va tornar a posar en vigor novament el 1816, suprimit en el Trienni Lliberal i de nou tornà a posar-se en vigor el 1824.

Amb la reforma de Mon-Santillán, de 1845, es va crear l'impost amb la denominació de "contribució de consums", que substituïa algunes rendes provincials com l'alcabala i conservava els drets de portes o dret duaner. Aquest impost va anar fluctuant al llarg del segle XIX i en el primer terç del segle XX.

Fou abolit el 1911, però de nou fou posat en vigor, de manera que durant la Dictadura de Primo de Rivera (1923-1930) Flores de Lemus va elaborar el model de sistema impositiu a la Hisenda local, on es va projectar la supressió de l'impost de consums, dins del marc de modificació dels principis fonamentals per a la distribució de la càrrega impositiva de les hisendes locals. Es va suprimir com a l'impost de consums, però s'han mantingut impostos indirectes sobre el consum fins a hores d'ara amb diverses denominacions, entre les quals l'IVA és el més conegut.

Fou amplament criticat per gravar els béns de primera necessitat (de menjar, beure i ardir): aliments, begudes alcohòliques, combustibles i sal. Protagonitzà el debat polític, econòmic i social entre les diverses branques del liberalisme espanyol, arribant les protestes contra aquest impost amb el nom de "motins de consums".

Dins d’este sistema, a nivell local, la taxa central eren els “consums”. Era un impost sobre aliments, begudes i combustibles compresos en dues tarifes. La primera, aplicable a totes les poblacions i que gravava entre d’altres, carns, olis, vins, vinagre, cervesa, sidra, grans, llegums i farines, peix i les respectives conserves, sabons, carbó, les conserves vegetals i fins i tot, la sal. La segona, aplicable a les capitals de província, poblacions amb més de 30.000 habitants i diversos ports, gravava les aus, la neu i el gel, la cera, les parafines, ous, llet, formatge i mantega, la palla i herbes per al ramat així, com la llenya.

L’Estat ordenava que els ajuntaments portaren endavant la recaptació i a canvi, els municipis eren finançats gràcies a estos impostos. En definitiva, hi havia una part per a l’administració local, una altra per a l’administració provincial i finalment per a l’Estat.

Els “consums” suposaven, per terme mig, un mínim del 50% dels respectius ingressos, arribant fins i tot en alguns casos al 80%. I, a més, l’administració central autoritzava els ajuntaments, segons els seus criteris, un recàrrec propi sobre les tarifes que fins i tot va arribar al 120%.

Com és de suposar, fou un impost molt impopular i no va ser fins al 1905 que es va aconseguir excloure de l’esmen-

tat impost el pa i els altres productes derivats del forment panificable. Finalment fou amb Tirso Rodríguez y Sagasta, ministre d’Hisenda de Canalejas, qui va dictar la Llei, suprimint l’impost de consums, sal i alcohols (12 de juny de 1911).

Esta llei preveia un sistema gradual amb límit el dia 1 de gener de 1916, però no fou fins al 1927 que es va suspendre definitivament.

Quines eren les obligacions de les persones que es feien càrrec de la recaptació de l’impost dels consums?

Com podem observar en la documentació annexa, el responsable d’arreglar la recaptació de l’impost havia de signar una hipoteca dels seus béns, en aquest cas D. Salustiano Lopez Martínez o Agustín Candel Casañ, aportant tant les seues vivendes com els seus camps, com a garantia de fer arribar la recaptació a l’Ajuntament Constitucional de Massanassa.

Les dues escriptures de Fiança Hipotecària que tenim a les nostres mans van ser signades a la notaria de D. Gabriel Bruxola i Briau, de València, la primera, atorgada per Salustiano López Martínez, a l’Ajuntament de Massanassa, de data 7 de novembre de 1895, i la segona, a la notaria de D. José Santacreu i Martínez, de Catarroja, atorgada per Agustín Candel Casañ, de data 27 de setembre de 1901.

Les persones abans esmentades, Salustiano López Martínez i Agustín Candel Casañ es comprometen a aportar les recaptacions abans esmentades de l’impost dels consums a l’Ajuntament de Massanassa, en el cas de D. Salustiano López Martínez el període corresponent als anys 1895-1896-1897 i 1898, i en el cas de D. Agustín Candel Casañ pel període comprès entre el segon semestre de 1901, i anys 1902, 1903 i 1904, amb un preu d’arrendament de trenta-una mil pessetes, que per tres anys i mig arribava a un munt de cent vuit mil cinc-cents pessetes, per a la qual cosa havien de presentar un imprés mensual que calia emplenar amb el que s’havia recaptat. Com podreu observar a les mostres dels documents, l’ingrés es feia mes a mes fins completar el període del qual era responsable. Aquest import era elevadíssim per a l’època, però el compromís dels qui havien aconseguit la fiança del cobrament dels consums havien de respondre amb el lliurament a l’Ajuntament de les quantitats arreglades.

La fama tan dolenta que tenien els “consumeros” era perquè la gent havia de buscar-se la vida i passar d’amagat els consums, arribant a ser l’objecte de mofes i sainets com el dels autors Asensio i Barona, escrit en valencià, i que es titolava “Fora consumos”.

Fina Pons Candel

1.º en hipoteca de 901

Escritura

— DE —

Fianza Hipotecaria

Otorgada por

Augustin Candela Candela

á favor del

Municipalmento de Navarra.

N.º 1168-901

En 27 de Septiembre de 1901.

Ante

D. José Santacreu y García

Abogado

Notario de Catarroja

DESPACHO: Calle Nueva, núm. 2

Un projecte en l'oblit: la casa dels mestres a Massanassa

“Passes més fam que un mestre d'escola”
Refrany popular

Quan tractem de reconstruir part de la història local, solem desenterrar capes de pols per a rastrejar les petjades d'un passat al qual pretenem donar una segona oportunitat, encara que siga de manera puntual.

Aquest és el cas del fallit projecte municipal de construcció d'un grup d'habitatges per a ús dels docents i resta de funcionaris residents en el municipi. Un projecte en origen, amb ínfules de modernitat i avanç social per a donar prestigi a un col·lectiu danyat en ofici com eren els mestres i les mestres

i, potenciar la imatge de Massanassa com a municipi afavoridor dels drets dels treballadors.

Acabada la guerra civil (1936-1939), la situació a Espanya era delicada. La instauració del nou règim polític va esguitar a tots els nivells i sectors econòmics, socials, polítics i culturals de l'època.

Massanassa, al igual que la resta de municipis espanyols, s'adaptà als nous esdeveniments esdevinguts després del conflicte bèl·lic. Amb la nova gestora al càrrec, prompte es van reprendre les

sessions del ple quedant instaurada la nova normalitat.

En la sessió del 16 de juliol de 1939, es va tenir en consideració la petició per part del grup de mestres municipals sol·licitant el manteniment de la subvenció concedida des de 1936 i que estava destinada a sufragar les despeses derivades del lloguer dels habitatges en el municipi. Aquesta proposta mostrava en el fons, el temor del col·lectiu a perdre avantatges econòmics anteriors i veure la seua situació minvada pels canvis esdevinguts. La proposta

va ser acceptada de forma unànime, proposant-se a més estudiar la possibilitat d'una futura edificació d'habitatges destinats per als docents i altres funcionaris locals. Sent a més objecte de debat en aquesta sessió, el deteriorat estat dels espais i centres educatius locals, proposant-se com a mesura immediata la seua reforma i adequació de cara al curs de 1939-1940.

En una sessió del ple de 1944 novament s'arregleguen les queixes per part dels mestres i mestres habilitats a Massanassa davant l'escassetat d'habitatges oferits en el municipi, dificultant així l'acompliment del treball al poble ja que molts d'ells vivien fora. Dels set mestres habilitats només un tenia residència fixada en el municipi mentre la resta vivia a València i voltants. Això mostrava d'una banda, la falta d'habitatge per al seu lloguer en el municipi però també la susceptible situació d'aquest cos de professionals al no poder exercir amb solidesa el seu treball i no tenir uns avantatges econòmics suficients en comparació amb altres professions.

Per a l'època, era d'obligat compliment l'ofertament d'una llar a aquest col·lectiu professional per part del municipi així com un sou digne. Al llarg de 1944 es va debatre el tema en diferents sessions cercant-se solucions i veient una oportunitat de millora social i d'increment escolar així com de prestigi municipal, la inversió en la construcció d'habitatges per a treballadors en el municipi, sobretot, per als docents.

Finalment, en el ple del dia 3 de desembre de 1949 es va incoar un procediment per a la permuta i compra d'un terreny propietat de Dolores Vidal Puchalt destinat a la construcció de 10 habitatges per als docents del municipi. La parcel·la confrontava amb altres terrenys municipals i tenia una superfície de 168,69 metres². El solar es situava al carrer 18 de juliol (actual carrer Francesc Nàcher Pons) confrontant amb carrer dels comptes de Trigona i pegat amb un altre terreny de titularitat municipal.

L'1 de març de 1950 el secretari de l'Ajuntament, Pascual Company Sanchez certificava la permuta i la compra del solar a Vidal per un import de 394.818,88 pessetes (2.372,91 euros). Aquesta acció, quedant autoritzada el 7 de juny de 1950.

No serà fins al 22 d'agost de 1953 quan es signaren les escriptures per a la contractació de les obres dels habitatges acordats a favor del constructor Vicente Domenech Ibáñez per un import de 688.950 pessetes (4.107 euros) sent alcalde en aqueixos anys Benjamín Vázquez Olivert.

Tot i complir amb els requisits legals i estar aprovada l'execució de les obres, part de l'equip del consistori municipal va haver de visitar en diferents ocasions l'Institut Nacional de l'Habitatge a Madrid sol·licitant un préstec per a la seua amortització i poder fer front així al projecte al qual es sumava a la construcció de dos habitatges més destinats a la residència de dos funcionaris més

locals.

En tots dos projectes, participaren l'aparellador Fernando Romeu i el destacat arquitecte alcoià José Cort Botí, qui va participar en projectes de construcció de caràcter social i educatius dins del territori valencià com en el projecte de construcció de grups escolars a Anna, el Puig o València, participant a més, en altres notòries construccions com la reforma del Teatre Principal d'Alacant o la Casa de la Caritat de València.

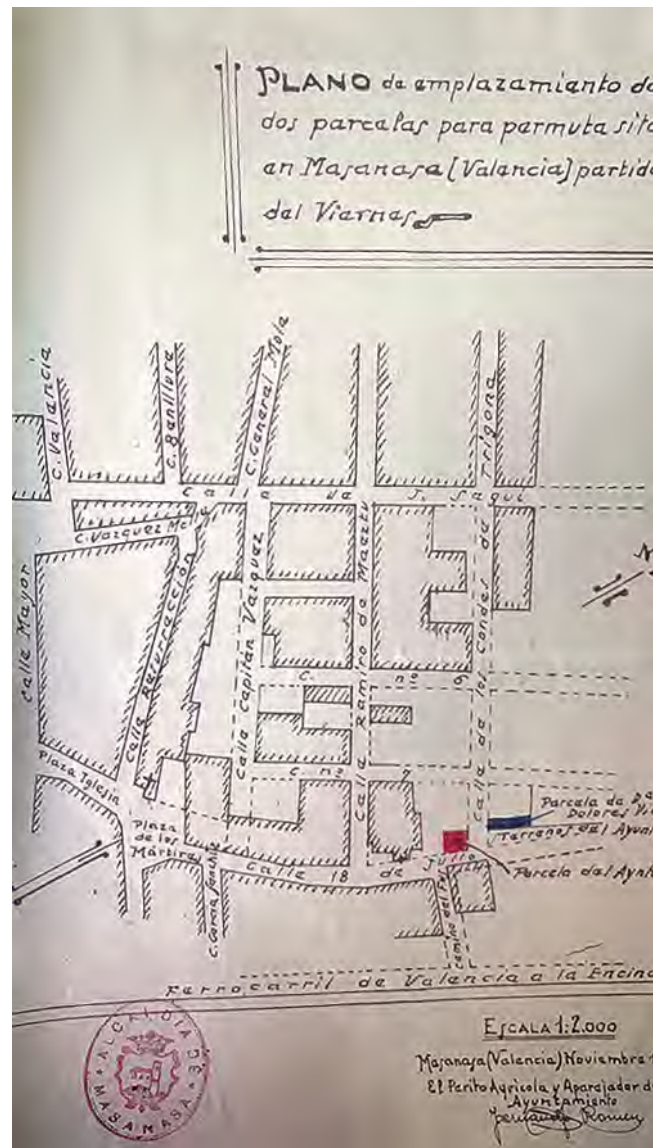
En el seu projecte per als habitatges va esbossar que cada unitat comptaria amb un vestíbul privat, un dormitori principal i un altre secundari, un menjador, un bany una cuina amb rebost, un corral interior privat amb un galliner adossat.

S'ha de tenir en consideració que en 1957 va tenir lloc un projecte a nivell nacional conegut com el Pla de Construccions Escolars amb la finalitat de donar una llar als mestres i mestres de l'època els qui continuament reclamaven millores salarials i econòmiques i com a via per a incentivar l'assistència a les escoles durant la infància davant les males dades oferides a través dels estudis i estadístics nacionals. Aquesta llei va venir precedida per la anteriorment coneguda com a Llei Moyano de 1857. Amb la creació de la Junta Central de Construccions Escolars i el Pla Quinquennal de 1956-61 (Decret de 2 de febrer de 1957) es van construir un total de 22.788 unitats escolars i 18.053 habitatges per a mestres. Junta-ment amb les anteriors reformes educatives, es pretenia aconseguir que els docents tingueren dret a rebre un millor salari i millors drets i millores professionals.

Però a Massanassa, el projecte no acabava de assentar-se, no serà fins a la sessió del ple municipal de 16 d'abril de 1957 quan es reprenge novament, el tema de la construcció dels habitatges. En aquesta sessió es mostrava latent l'increment dels costos de l'obra i el seu estat de parilització posant-se de manifest l'ús del solar amb finalitats esportives al ser un camp de futbol municipal. A més, en la sessió es va posar de manifest la concessió per part del Junta Provincial de Construccions d'una subvenció de 400.000 pessetes (2.404,05 euros) debatent-se la seua finalitat i decidint-se finalment en la inversió del projecte esmentat.

Un gir inesperat es va donar en la sessió 30 de maig de 1960 quan novament es tractà l'estat del projecte destacant-se en la sessió "la gran càrrega financera per part de l'ajuntament que de moment no li permet ni un augment ni complementació", al ascendir el cost a 108.8790,25 pessetes (6.543,76 euros). Per tot això, per unanimitat s'acordà en la sessió renunciar a la construcció dels habitatges en favor de la continuïtat de la celebració en el solar dels partits de futbol, al·legant ser un espai de diversió i oci local més beneficiós. En reiterades sessions dels plens es manifestava la forta inversió econòmica en projectes urbanístics tan necessaris per al municipi en l'època (millores dels carrers, clavegueram, lluminàries, etc.), no podent implicar-se en

1 En diferents sessions del ple com la sessió del de 5 de novembre de 1954, per unanimitat es va acordar gratificar i incentivar als funcionaris i treballadors de l'ajuntament com ajudes socials i gratificacions extra pels serveis prestats.

altres que suposaren una despesa important per a les arques municipals.

Amb aquesta sessió es va donar per tancat el projecte al no ser possible la seua construcció en eixos moments i, es va optar per continuar l'ús del solar amb altres finalitats. Quedava a lliure decisió dels docents residir o no en el municipi.

No serà fins la sessió de 30 de juny de 1962, quan el contractista presente una moció de censura contra l'ajuntament sol·licitant part de la fiança depositada però per unanimitat i al·legant-se un incompliment per la seua part al no haver-se iniciat les obres en temps i forma acordats, s'acordà rescindir del contracte i donar fi a l'assumpte. Amb esta proposta al ple quedava latent la dilatació en el temps d'un projecte el qual inicialment es tenia interessos però de vegades altres temes eclipsen

amb prioritats deixant-se de costat altres menys il·lustrosos.

El projecte quedava soterrat baix un mantell de pols fins ara. Sens dubte, la seua construcció hauria il·luminat el municipi, aportant la seua edificació un cert modernisme constructiu latent de l'època i posant de manifest l'interès cap un col·lectiu amb dificultats en els temps esdevinguts.

No obstant això, el fallit projecte va obrir el debat en torn a l'ús del solar. Tot i ser utilitzat inicialment com a camp de futbol, va estar objecte de discussió la construcció de la nova biblioteca municipal als terrenys de domini municipal². Els temps avançaven i amb ell les necessitats; un nou projecte es tenia destinat per a la seua utilització i que a la fi, es convertiria en realitat: la ubicació d'un parc infantil i d'esbarjo social, que actualment continua sent un punt d'encontre al poble.

Per concloure, mitjançant este tipus de reconstruccions d'espais, d'entorns, de projectes, es donen veu a elements i a situacions pertanyents al patrimoni local i a moments de la vida en un municipi en una època.

Bibliografia:

- Sessions d'Actes del Ple de l'Ajuntament de Massanassa (1939-1975).
- Revista La Terreta, Ajuntament de Massanassa(1917-2023).
- Negrín Fajardo, Olegario (2013); Història de l'educació a Espanya, UNED, Madrid
- Patuel Chust, Pascual (2021); Arquitectura i urbanisme en el franquisme (1939-1975), Publicacions de la Universitat de València, València.

Laura Gómez Giménez
Tècnica de l'Arxiu Municipal de Massanassa

124 ² Finalment es va ubicar a la casa de la joventut al carrer Andrés Codoñer, 16 (anteriorment localitzada a una sala del consistori municipal).

Jubilación

Ya me ha llegado. A mis 68 años, me jubilo.

El día 20 de abril, en la cena de los mayores que celebramos mensualmente en el bar, me sorprendieron con el reconocimiento que me hicieron, Alcaldía, Cultura, la Junta de Jubilados, la gente en general, esto fue fruto de los 10 años que he estado de conserja del Llar dels Jubilats donde, repito, recibí el cariño y apoyo de todos como así ha sido también a lo largo de estos años.

Me voy con la cabeza muy alta, muy orgullosa de lo que he conseguido y muy agradecida a todos, me he sentido querida y valorada y pienso que algo habré hecho bien y con esto es con lo que me quedo, con todos los que han ido suman-

do a mi alrededor, si alguien ha intentado restar, no lo han conseguido, dejo la conserjería pero no a todos los amigos/as que he hecho allí y a la Junta de Jubilados, muchas gracias y ánimo, vosotros lo vais a hacer estupendamente para la gente mayor porque os importan, porque vosotros sí valeis la pena teneros, Matilde, Joan Quiles, Vicent, Manoli, Amalia, Hermínio, Joan Español, Jose Maria, Begoña, Rosa y Francesc.

GRACIAS A TODOS

OTILIA MUÑOZ MORELLA 125

50 anys del grup “Joia”

Enguany es compleixen 50 anys de la creació del grup musical “Joia” i és per això que hem pensat parlar-ne un poc del què va ser, quins van ser els seus orígens, quines persones el van integrar i quina va ser la seua activitat.

Tot va començar al voltant de l’any 1974. Eren uns temps difícils i incerts. La dictadura franquista vivia els últims moments i, malgrat la falta de llibertats polítiques i l’estacament sociocultural del país, s’endevinava un nou horitzó de canvi. Semblava que poc a poc, i en diferents àmbits de la societat espanyola, algo es movia. Protestes obreres i estudiantils, visualització i augment de les accions dels grups d’oposició que reivindicaven la democratització del país, activisme del moviment veïnal, crítiques a la dictadura des de dins de la mateixa Església catòlica, hisón un clar exemple.

En aquest context, hi van sorgir arreu del país nombrosos grups musicals i cantautors com ara Jarcha, Agua Viva, Serrat, Lluís Llach, Raimon, M^a del Mar Bonet, ...i tants altres que reivindicaven llibertats i canvis socials en moltes de les seues cançons, al temps que denunciaven injustícies, clamaven contra les guerres i reivindicaven la nostra llengua. És lo que es va conèixer com “cançó protesta” i Nova Cançó.

També Massanassa, que en aquell any a penes sobrepassava els 6000 habitants, es va fer ressò d’aquest moviment. És el cas de l’Associació de Veïns de Massanassa, creada en els primers anys de la dècada dels 70, o l’arribada al poble de un nou rector, Tomàs Torio, que representava aquesta nova

fornada de rectors joves compromesos. Tomás i Don Josep Alba eren els rectors que s’encarregaven de les dos esglésies del poble.

El grup va sorgir de forma espontània quan unes xiques de Massanassa, Carmen Cano, Maribel Gamón i Amparo Tàpia, a les que els unia un vincle d’amistat i passió per la música, començaren a cantar amb Tomàs, adaptant lletres de contingut religiós a música de cançons modernes per poder cantar-les en les misses. Així ho fèiem a la Missa del Gall, en la Nit de Nadal, i després seguíem cantant pels carrers del poble amb les nostres guitarres i panderetes i, de tant en tant, en alguna casa ens obrien les portes i ens convidaven a dolços i alguna copeta de mistela.

Al setembre de 1974, el grup es va ampliar amb la incorporació d’alguns xics i xiques del poble, Xavi Company, Pasqual Casany Gosálvez, Mª Josep Benavent, Mª Carmen Peris, Paco “El Melianero”, Jaume Arcas, Conxa Alonso, Elsa Nàcher, Manolo Merchán, Estrella Porcar, entre altres... , i altres xics de València i el Parque Alcosa, que havíem conegut en una reunió en el local de l’Associació de Veïns del Parque Alcosa, com Pepe Sobradelo, Voro Garcia, Vicente Gutiérrez “Guti”, Arturo Longás, José Mª Sanz i José Manuel Baixauli “Mariscal”.

Volíem ser un grup de folk, però, molt prompte, influïts pel moment històric i polític que estàvem vivint, així com per les nostres inquietuds, vàrem anar ampliant el repertori incloent cançons reivindicatives i amb una forta càrrega social, tant de cantants i grups espanyols, com d’altres del pano-

rama internacional, com els mencionats Jarcha, Aguaviva, Mocedades, Lluís Llach, Serrat, Victor Jara, Joan Baez, Quilapayun... En un primer moment ens anomenarem "Nuevas Esperanzas", nom que prompte canviarem pel de "Joia". Actuàvem allà on ens cridaven, com ara en festes populars, festes de la joventut, actes reivindicatius, ... Com que cada vegada necessitàvem més instruments, amplificadors, micròfons i altres materials, vàrem començar a cantar en les misses de boda per tal d'aconseguir els diners per comprar-los i, la veritat, no es va anar gens malament.

La nostra seu era la Casa de la Joventut, local situat al carrer José Andrés Codonyer que ens va deixar l'Ajuntament i que compartíem amb l'Orfeó de Massanassa. Allí assajaven i preparaven les nostres actuacions, però era també el nostre lloc de reunió, on passaven moltes vesprades de dissabte i diumenge, i inclús durant la setmana després d'eixir de l'institut de Catarroja on estudiaven la majoria. A més d'assajar, ens divertíem jugant a les cartes, a tennis de taula, berenàvem i parlaven de temes que ens interessaven. Érem un grup musical, però també un grup d'amics i amigues.

Cada vegada, la nostra ambició musical era major, i cap al 1976 iniciarem un projecte molt complicat per nosaltres. Es tractava de muntar un musical, una mena d'òpera rock a partir de l'àlbum "Apocalipsis" d'Aguaviva, publicat a l'any 1971, amb cançons escrites amb poemes de Gabriel Celaya, Blas de Otero, Bertolt Brecht i Nazim Hikmet. Era un gran repte que requeria moltes hores d'assaig i d'estudi. Al final ens va resultar massa complicat i mai l'arribarem a fer. Aquest fet va marcar el final del grup, que si bé no va desaparèixer de sobte, poc a poc anà perdent membres i reduint les actuacions, fins la desintegració definitiva al voltant de l'any 1977.

El "grup" va ser molt més que això. Varen ser uns anys trepidants i plens d'il·lusió, de conèixer a molta gent, de col·laborar amb altres grups i músics de la nostra comarca, d'estudiar partitures i llegir poemes, de viure experiències, en definitiva, d'obrir els ulls a un món i a un país que demanava canvi en aquells difícils anys de la Transició.

Maribel Gamón Pastor / Mª Carmen Peris Rodríguez

En recuerdo de mis abuelos

Un día me preguntaron que sentía yo cuando entraba en el nuevo ayuntamiento y yo respondí: «Me transporta a mi infancia, porque yo crecí en ese edificio y en esa plaza».

Mis abuelos, Francisco Alonso y Antonia Soria fueron los primeros conserjes de esas escuelas cuando se inauguraron en el año 1927.

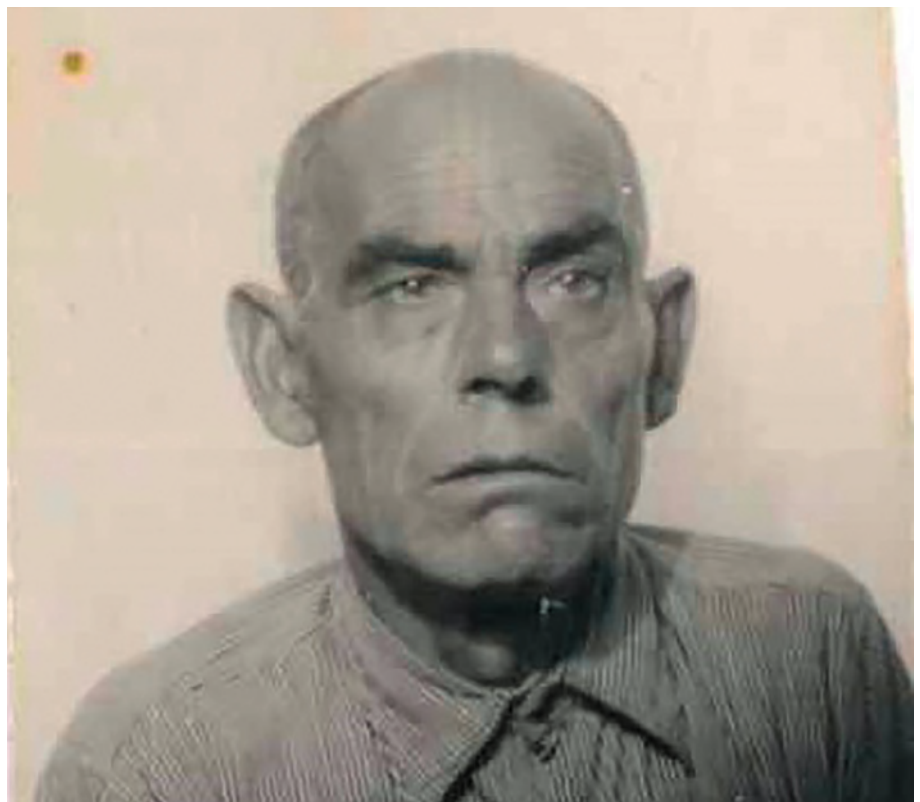
Las escuelas de *Luis Vives* y lo que es la plaza era la zona de juegos en la hora del recreo. Y recuerdo como si fuese hoy la estructura y ocupación de cada clase de chicas y chicos, pues en los años de mi infancia (1950), los chicos estaban separados de las chicas.

Arriba, donde hoy es Urbanismo, se encontraban los grados de chicas y en la planta baja los chicos a partir de los 6 años.

Se subía por una escalera con un pasamanos precioso de madera que mis abuelos pulían dos veces al año con esmero para darle brillo. En los años en que mis abuelos fueron conserjes no había empresas de limpieza ni mantenimiento. De eso se encargaban los conserjes. Si algo se rompía había que avisar a quién se dedicara a arreglar lo que correspondiera: fontanero, carpintero, cristallero, etc, según su especialidad.

En cuanto a la enseñanza, recuerdo algunos nombres de maestros de mi época escolar. Empezando por las maestras, según se subía, en el piso superior estaban: Primer Grado: Dña. Teresa Fernández, Segundo Grado: Dña. Pepita Salcedo, Tercer Grado: Dña. Carmen Alba. Al final del pasillo había dos espacios, uno era la clase de párvulas, de cuyas maestras he conocido a dos: Dña. Carmen Carbó y Dña. María Gimeno. El otro espacio era el comedor de las maestras y maestros. En mitad del pasillo, dando a la plaza, estaba la clase de párvulos con Dña. Manolita.

Los chicos entraban por la puerta de la planta baja, donde hoy está la entrada al ayuntamiento por *Condes de Trigona* y estaban: Tercer Grado, con D. Eduardo Domenech, Segundo Grado, con D. Juan Lacomba y Primer Grado, con D. Vicente (no recuerdo su apellido). No recuerdo, aunque sí que

oí hablar a mis abuelos de ellos, a D. Enrique Sanchis, padre de *Enriquito el Sacristán* y a D. Diego Sevilla.

Donde hoy es el despacho del Sr. alcalde había un cuarto donde una señora llamada *la Manao* repartía leche y queso a los niños y niñas a la hora del recreo.

También recuerdo cuando se planta-

ron los pinos y alrededor de la valla blanca que rodeaba todo lo que hoy es la plaza se plantaron rosales.

Así recuerdo yo mi infancia cuando voy a esa plaza y entro en el nuevo ayuntamiento.

Sea dicho como anécdota, mis abuelos fueron los últimos conserjes de las escuelas ubicadas en el antiguo ayun-

tamiento. Mis abuelos se jubilaron en 1958.

Yo terminé mis estudios en el colegio de las monjas por motivos de cambio de domicilio.

¡Felices Fiestas!

Ángeles Alonso 129

Vidas paralelas

Atletismo en Massanassa

¿Vidas paralelas? No. Más bien podríamos hablar de vidas similares, porque las protagonistas de este artículo, ¡tienen tantas cosas en común!

Las dos son nacidas y viven en Massanassa, son de la Colla del Parotet y ambas practican el mismo deporte, o casi... Ese deporte es el atletismo, pero Laura lo hace en pruebas de velocidad y Alicia en pruebas de medio fondo.

Empezaron en el atletismo, como un juego, siendo muy jovencitas yendo a entrenar al polideportivo de Massanassa, dando vueltas junto al campo de fútbol de tierra y a la pista de tiro y arrastre, estirando y haciendo juegos relacionados con el atletismo, junto a otros niños y algunos otros no tan niños, gracias a Pedro, el padre de Laura, que era quien preparaba y dirigía esos entrenamientos.

gran entrenador, Juan De Dios Cobo, el cual les dirigió hacia sus actuales pruebas. De estos primeros años, tienen la casa llena de trofeos de carreras populares infantiles. Cada año que pasaba y se iban haciendo más mayores, los entrenamientos se intensificaban, más días, más cambios de ritmo, más cargas de kilómetros, más series. Empezaron los campeonatos escolares, los provinciales, los autonómicos, y con ellos nuevas victorias y pódiums. Hasta campeonatos de España y jornadas de liga de primera división, recorriendo todo el territorio nacional. En estos años Alicia y Laura consiguen sus primeros pódiums a nivel nacional, tanto a nivel individual como con la selección valenciana.

Hasta que llegó el momento en que hubo que decidir cambiar de club, el descenso a segunda división, la jubilación de Juan De Dios y la necesidad de mejorar en carga de entrenamientos y grupo de entrenamiento, Laura

ficha por el Club Safor Teika de Gandía, que milita en Primera División y aspira a ascender a División de Honor, y Alicia ficha por el Valencia Atletismo, actual campeón de División de Honor.

A día de hoy, y si paseáis por el cauce del Río Turia y os asomáis a las pistas de atletismo, es muy posible que las veáis entrenando. Laura a las órdenes de Náyade Luján y Rubén Ortiz, y Alicia pupila de Redolat Contreras.

Recordar que las dos han sido nombradas como deportistas del año en Massanassa, Laura en 2022 y Alicia en 2023.

Por último, y para no contradecir el título de este artículo, ambas han debutado ya con la Selección Española en categorías inferiores, Alicia con la sub18 y Laura con la sub23.

Sergio González Curiel

Categoría sub 16

Tercera en el campeonato de España cadete de clubs campo a través, Soria.

Medalla de plata, campeonato de España individual cadete, prueba 1000 metros, Oviedo.

Medalla de bronce, campeonato de España individual cadete, prueba 1000 metros, Lleida.

Medalla de bronce, campeonato de España por federaciones cadete, con la selección valenciana, en la prueba de 3000 metros, Cuenca.

Integrante de la selección valenciana cadete de campo a través, Oviedo.

Categoría sub 18, año 2022

Campeona autonómica juvenil, prueba de 800 metros en pista cubierta y aire libre.

Quinta en el campeonato de España individual juvenil, prueba de 800 metros, Jerez.

Medalla de plata, campeonato de España por federaciones juvenil, con la selección valenciana, en la prueba de 800 metros, Valladolid.

Integrante de la selección valenciana juvenil de campo a través, Getafe.

Categoría sub 18, año 2023

Campeona autonómica juvenil, prueba 800 metros en pista cubierta.

Campeona autonómica absoluta, prueba 800 metros en pista cubierta.

Campeona autonómica juvenil, prueba 400 metros en pista aire libre.

Medalla de bronce, campeonato de España juvenil, prueba de 800 metros, Gijón

Medalla de plata, campeonato de España por federaciones juvenil, con la selección valenciana, en la prueba de 400 metros y relevo de 4x400 metros, Logroño.

Semifinalista en campeonato de España absoluto, en la prueba de 800 metros, Torrent.

Integrante de la selección española juvenil, segunda en la prueba de 800 metros en el encuentro internacional España-Portugal, celebrado en Leiria, Portugal.

Categoría sub 20, año 2024

Campeona autonómica sub 20, prueba 800 metros en pista cubierta.

Subcampeona autonómica absoluta, prueba 800 metros en pista cubierta.

Séptima posición en campeonato de España sub 20 de Salamanca, prueba 800 metros en pista cubierta.

Mejores marcas

400 metros 57'' 18

600 metros 1' 37''

800 metros 2' 09'' 74 record sub 18 Com. V.

1000 metros 2' 52'' 25

1500 metros 4' 37'' 52

3000 metros 10' 18'' 78 record sub 14 Com. V.

3000 metros 10' 01'' 98

Representó a la selección Valenciana sub 18 y en varias ocasiones a la Selección Valenciana absoluta.

Medallista en Campeonatos de España sub20 y sub23, prueba 200 metros.

Campeona autonómica absoluta durante cuatro años consecutivos en la prueba de 200 metros.

Campeona autonómica sub 23 en las pruebas de 200 metros y 60 metros

Octava en el Campeonato de España absoluto aire libre en la prueba de 200 metros

Sexta en el Campeonato de España absoluto de pista cubierta en la prueba de 200 metros.

Top 10 en el ranking nacional absoluto en la prueba de 200 metros.

Integrante de la Selección Española sub23 en el equipo de relevos 4x100.

Mejores marcas

60 metros 7'' 60

100 metros 12'' 14

200 metros 24'' 09

pepe
LACREU

1979-1989
Obres de Joventut

2023
Retrobament

*Dibuixos
a ploma*

Inauguració
Dijous
9 Novembre, 20 h.

Dies de Visita
Divendres 10, dissabte 11,
divendres 17 i dissabte 18.
Novembre 2023 de 19 a 21 hores

 Ajuntament de
Massanassa

 Sala Gabriel
Cualladó

Auditori
Salvador Seguí
MASSANASSA

El reencuentro con la plumilla

Entre la programación de la sala de exposiciones Gabriel Cualladó, del auditorio Salvador Seguí de Massanassa, destaca una muestra celebrada en noviembre del año pasado, la de nuestro vecino Pepe Lacreu.

Quien no haya seguido su trayectoria desde sus inicios, tal vez se sorprendió de encontrarse una colección de obras hechas a pluma. Pero el interés de Lacreu por los dibujos con esta técnica se remonta a los años de su formación, pues era una de las disciplinas de la asignatura de dibujo, que cursó en 1979.

Seducido por las posibilidades de la pluma y la tinta china, decidió continuar investigando y trabajando para llegar a conocer todo lo que podía ofrecerle esta técnica.

Cualquiera hubiera dicho que la precisión requerida por el dibujo no encajaba con el carácter de Lacreu, pero la paciencia necesaria para dibujar con pluma, punto por punto, línea por línea, parece del todo incompatible con el temperamento de quien, desde hace años, acaba sus lienzos con enérgicas pinceladas cargadas de materia pictórica.

Monument Teodor Llorent
1981 - 38 x 50 cm.

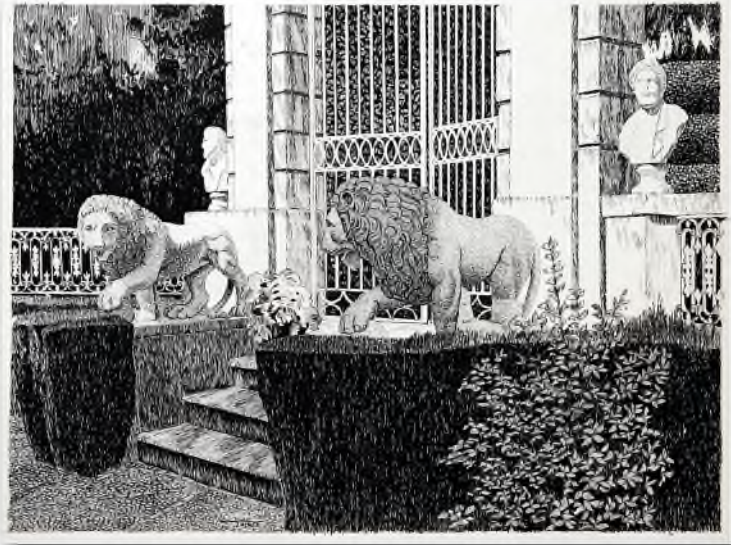
Barques en el canal
1982 - 34 x 45 cm.

Porta Marques de Dos Aigues
1983 - 30 x 40 cm.

Barquet de nit - 1989 - 28 x 39 cm.

Entrada jardins de Monforte
1989 - 56 x 61 cm.

Aun así, durante una década, aproximadamente, Lacreu continuó cultivando esta técnica, que, en un momento determinado, llegó a añadir color.

Estos primeros dibujos a pluma ofrecían curiosas y dificultosas visiones de monumentos valencianos como el de Teodor Llorente, los paisajes de Albufera o el Palacio de Dos Aguas.

Pese al éxito obtenido en exposiciones, como la que organizó en la Galería Artis, la década de los 90 supuso un cambio de registro en su obra: el abandono definitivo, de la pluma y su dedicación, prácticamente en exclusiva, al estudio del color, que ocupará la casi totalidad de su extensa producción.

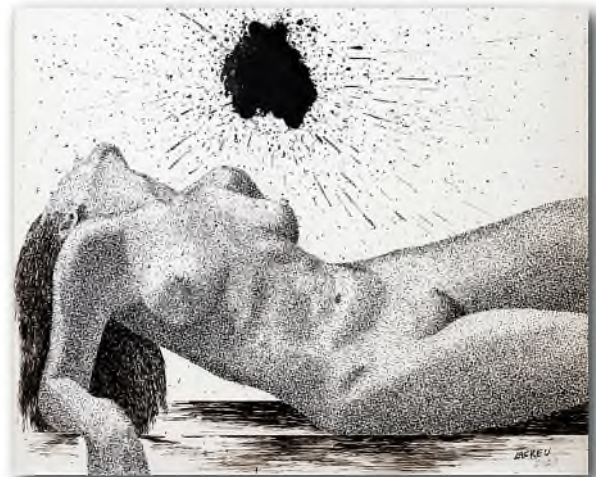
La obra a color ha sido, hasta el año pasado, la única que se ha podido admirar en las numerosas exposiciones, individuales o colectivas, en las que ha participado en las últimas décadas, en el territorio valenciano o ciudades en España como Baracaldo, Barcelona, Logroño, Lorca, Madrid, Pozoblanco, Valladolid, Zaragoza o Bruselas en Bélgica y Tokio en Japón.

La celebración de la exposición mencionada al inicio del texto comportó la necesidad de ofrecer obra nueva, además de una retrospectiva de aquella primera etapa. Después de décadas de haber relegado la pluma, Lacreu recuperó, temporalmente, el material que todavía conservaba y realizó nuevos dibujos, con una técnica depurada que no dejaba entrever el paso del tiempo. Como si no hubieran pasado décadas, la habilidad del artista con la pluma se ha mantenido intacta; no así, el género de sus nuevos dibujos: los monumentos valencianos han dado a paso a otros temas, más acordes con sus intereses de los últimos años y en los que no se ha podido resistir a mantener un toque de color. ¿Serán estos nuevos dibujos una excepción o tendrán continuidad?

María Elvira Mocholí Martínez
Doctora en Història del Arte

Peo - 2023 - 64 x 44 cm.

Dona - 2023 - 50 x 40 cm.

Un poc de la nostra història: Un punt important per a conèixer la nostra història sempre ha sigut buscar en els arxius

Com sabeu, hui dia és tasca difícil ja que, per diverses raons, (com a humitats, incendis, saquejos etc...), els nostres arxius han patit, al llarg del temps, una perduda irrecuperable de tot allò que els nostres avantpassats van fer i que gelosament van guardar.

Però no tot està perdut, ja que, a falta de esta valuosa documentació local, també podem moure'ns per altres fonts. Hui dia, un lloc on podem trobar informació sobre els nostres pobles i que enriqueixa la nostra història, són les hemeroteques, un lloc on residixen periòdics que, en les seues delicades i groguenques pàgines, amaguen esdeveniments diaris dels nostres pobles, de València, Espanya o notícies internacionals, on dia a dia, la qual cosa era quotidià per als nostres majors, hui ens servix per a conèixer esdeveniments i fets oblidats, que suplixen la falta dels arxius parroquials o municipals.

Un exemple el veurem a continuació, on a través del periòdic valencià "EL Constitucional", publicat el dimarts 17 d'octubre de 1882 en el seu número 77, pag.2, trobem que ens parla de la festa que el poble de Massanassa, la cofradia de Santa Teresa i les autoritats locals, van fer en honor a la Santa en commemorar-se el tercer centenari de la seua mort.

Este article diu així (textualment):

"La asociación de Teresianas del cercano pueblo de Masanasa, ayudada poderosamente por el ayuntamiento y clero del mismo, celebraron anteayer de una manera muy brillante las funciones religiosas y festejos populares dedicadas a conmemorar el tercer centenario del transito de Santa Teresa de Jesús.

Ya el sábado al amanecer los campaneros de nuestra catedral ejecutaron en la torre de la iglesia del pueblo el clásico toque de campanas llamado de Retorn, y un gran disparo de morteretes hecho a seguida, sirvieron de ruidoso prelude de la festividad; por la tarde recorrió las principales calles de Masanasa una bonita cabalgata y se codujo luego procesionalmente la imagen de la Santa desde la casa del alcalde, donde se hallaba depositada, a la iglesia.

Al amanecer del domingo, un vuelo general de campanas y un nuevo disparo de morteretes, despertaron a las gentes, que inmediatamente se dirigieron a la plaza de la iglesia para oír la misa de campaña, durante la cual, la nutrida y excelente banda de música de Catarroja, contratada para todas las fiestas, dejo oír escogidas y adecuadas piezas.

A las once, y con una concurrencia de fieles que no podía contener la bonita iglesia, toda estucada y dorada para el efecto y adornada con colgaduras y numerosas arañas de cristal, comenzó la misa solemne, cantada por una regular capilla y orquesta, pronunciando el ilustrado escolapio Padre Hermenegildo Torres, un extenso y poético panegírico de Santa Teresa, que hubiera arrancado numerosos y nutridos aplausos a ser estos permitidos en el templo.

Las teresianas, en numero de ciento cincuenta, tomaron la comunión durante la misa, que terminaba muy cerca de las dos de la tarde. Al levantar a Dios se dispararon algunos centenares de morteretes.

A las tres y media de la tarde, llegaron las imágenes de San Jorge, patrón de Paiporta, y Nuestra Señora de la Salud, de Chirivella, acompañada la primera por más de cien individuos con luces, ayuntamiento y una banda de música, y la segunda por doscientos cincuenta vecinos de aquel pueblo, su ayuntamiento, una banda de música e infinidad de mujeres, que a cada momento prorrumpan en vivas a su adorada patrona, repetidos por millares de voces.

El ayuntamiento y el cura párroco de Masanasa salieron a recibir dichas imágenes, cuya llegada fue un acto conmovedor por la fe y entusiasmo que se revelaban en el rostro y en las exclamaciones de aquel sin número de vecinos de los pueblos citados.

Después de las cinco, comenzó la cabalgata a recorrer la carrera de la procesión, cuyas calles, todas estaban invadidas por un inmenso gentío que acogía con grandes aplausos y no escasa algazaba la profusa lluvia de versos, ramilletes y cucuruchos de confites y otros dulces, que desde uno de los carros de triunfo despedía una conocida familia de Valencia, emparentada muy directamente con el alcalde de Masanasa. Entre las grupas figuraban algunas jóvenes muy bonitas y todas ellas lucían buenos trajes y magnificas alhajas.

Presidia la cabalgata el ayuntamiento, conducida en una magnífica carretela, cuyos caballos iban empenachados.

Ya eran las siete cuando comenzó a salir del templo la procesión, reproduciéndose durante el curso de la misma los vivas a las imágenes de San Jorge, la Virgen de la Salud y Santa Teresa, tras la cual, marchaban los ayuntamientos de los tres pueblos, luego las teresianas y por fin la banda de música de Catarroja, y un piquete de infantería del regimiento de la princesa, debido a la buena voluntad de nuestra digna primera autoridad militar el Sr. Arrando. El

mismo piquete acompañó a la cabalgata, así como los individuos del puesto de la Guardia Civil. Al entrar la procesión en el templo, lucía en él una magnífica iluminación.

Despedidos los pueblos de Paiporta y Chirivella en la misma forma que fueron recibidos, diose fuego, ya después de las diez de la noche, a un bonito castillo de fuegos artificiales, que puso término a las fiestas del día.

Antes de terminar, consíguenos un aplauso, muy merecido, por cierto, al alcalde del pueblo, don Francisco Cuallado, por sus acertadas disposiciones a las cuales se debe en primer término que no haya ocurrido ninguna desgracia ni disgusto alguno en medio de tanta concurrencia, no olvidando el resto del ayuntamiento y a la Guardia Civil, por lo bien que le secundaron. También el señor cura merece que no le dejemos en olvido por la importante parte que le corresponde en la brillantez de la función religiosa.

Ayer debieron continuar las funciones y festejos con arreglo al programa que ya conocen nuestros lectores “.

Com podem apreciar en este extens article la implicació de tot un poble, abans xicotet, amb el seu alcalde don Francisco Cuallado, i el seu rector don Ricardo Morte al capdavant, van fer unes magnífiques festes dedicades a Santa Teresa. Però en llegir estos reglons també ens podem formular diverses preguntes: - l'any de fundació de la cofradia de Santa Teresa, eixe any degué ser anterior al 1882, que com hem vist en l'article, per a celebrar un esdeveniment així ja hauria d'estar consolidada en la població.

Una altra pregunta que em formule és el per què en les referides festes van ser convidats a participar en les celebracions els pobles de Paiporta i de Xirivella i no a altres pobles més pròxims a Massanassa. Preguntes, les respostes de les quals algun dia eixiran a la llum. Continuarem buscant.

1er Concurso Nacional de Fotografía Gabriel Cualladó

El Ayuntamiento de Massanassa, a través de la concejalía de cultura, puso en marcha el pasado año el 1er Concurso Nacional de Fotografía Gabriel Cualladó, coincidiendo con el XXV aniversario de la inauguración de la sala que lleva el nombre del insigne fotógrafo, ubicada en el auditorio municipal.

Se conformó un jurado para este concurso fotográfico compuesto profesionales pertenecientes o relacionados con el mundo de la fotografía, Olga Aznar, profesora de la escuela fotográfica Revelarte, Manuel Molines, fotógrafo de prensa, José Aleixandre, Fotoperiodista, historiador de la fotografía y miembro la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos de Valencia, Mar Navarro, directora, guionista y fotógrafa en Inquieta films y Pepe Lacreu, artista plástico y presidente del Grup Fotogràfic de Massanassa Afosques. Como representante del Ayuntamiento de Massanassa estuvo, Marta Ramón, concejala de cultura.

El certamen, que pretende reivindicar y homenajear la figura de Gabriel Cualladó, nacido en Massanassa y galardonado con el primer Premio Nacional de Fotografía en 1994 del Ministerio de Cultura, reconoció el talento y el saber hacer de los 143 artistas participantes con un total de 355 fotografías presentadas.

Obras en blanco y negro que partían de un concepto común, la fotografía de Gabriel y, con las que las y los participantes nos ofrecieron una mirada realista del mundo que les rodea. Lejos de las fotografías preparadas y los grandes acontecimientos, centrándose en detalles íntimos y próximos de la vida cotidiana, a través de amigos, familiares y gente anónima.

El primer premio fue otorgado a Vicente Carrión Martínez (Alboraya. Valencia) por su obra titulada "Mi abuela", una imagen que captura la esencia y la emotividad de los

recuerdos compartidos. El segundo premio recayó en José Luis Morales Martín (Las Rozas. Madrid), cuya obra "El Palau" evoca una atmósfera reposada en contraste con las escenas rurales. Por su parte, el premio local fue para Anaïs Alapont Ferrer (Massanassa. Valencia), con su obra "A la fresca", una imagen costumbrista impregnada de humanismo que refleja la idiosincrasia del pueblo de Massanassa.

Una selección de 33 obras de las 355 presentadas al 1er Premio Nacional de Fotografía Gabriel Cualladó formaron parte de la exposición que se inauguró tras la entrega de premios homenajeando la figura del fotógrafo. Gabriel Cualladó, nació en Massanassa 1925, fue un fotógrafo con una importante trayectoria que representó el espíritu de cambio de la fotografía española de mediados del siglo XX, siendo una de las figuras más singulares y relevantes de este arte. Un fotógrafo amateur, como se denominaba él, un hombre tranquilo que hacía poesía con su leica.

Como decía Susan Sontag "fotografiar es conferir importancia" y todas y cada una de las fotos que pudieron disfrutarse en la exposición otorgaron valor a momentos que, de otra manera, habrían pasado desapercibidos y que, gracias al acto de ser fotografiados, se convierten en instantes irrepitibles. Con ellas pudimos vagar por ciudades como Madrid, París o Massanassa. Pero también en entornos rurales de Asturias, Galicia o Castilla

de la misma manera que los hiciera Gabriel para tomar sus instantáneas.

Texto: Yolanda G. Iranzo, Comisaria del concurso y exposición. Fotografías: Noelia Alonso, Comunicación Ayuntamiento de Massanassa.

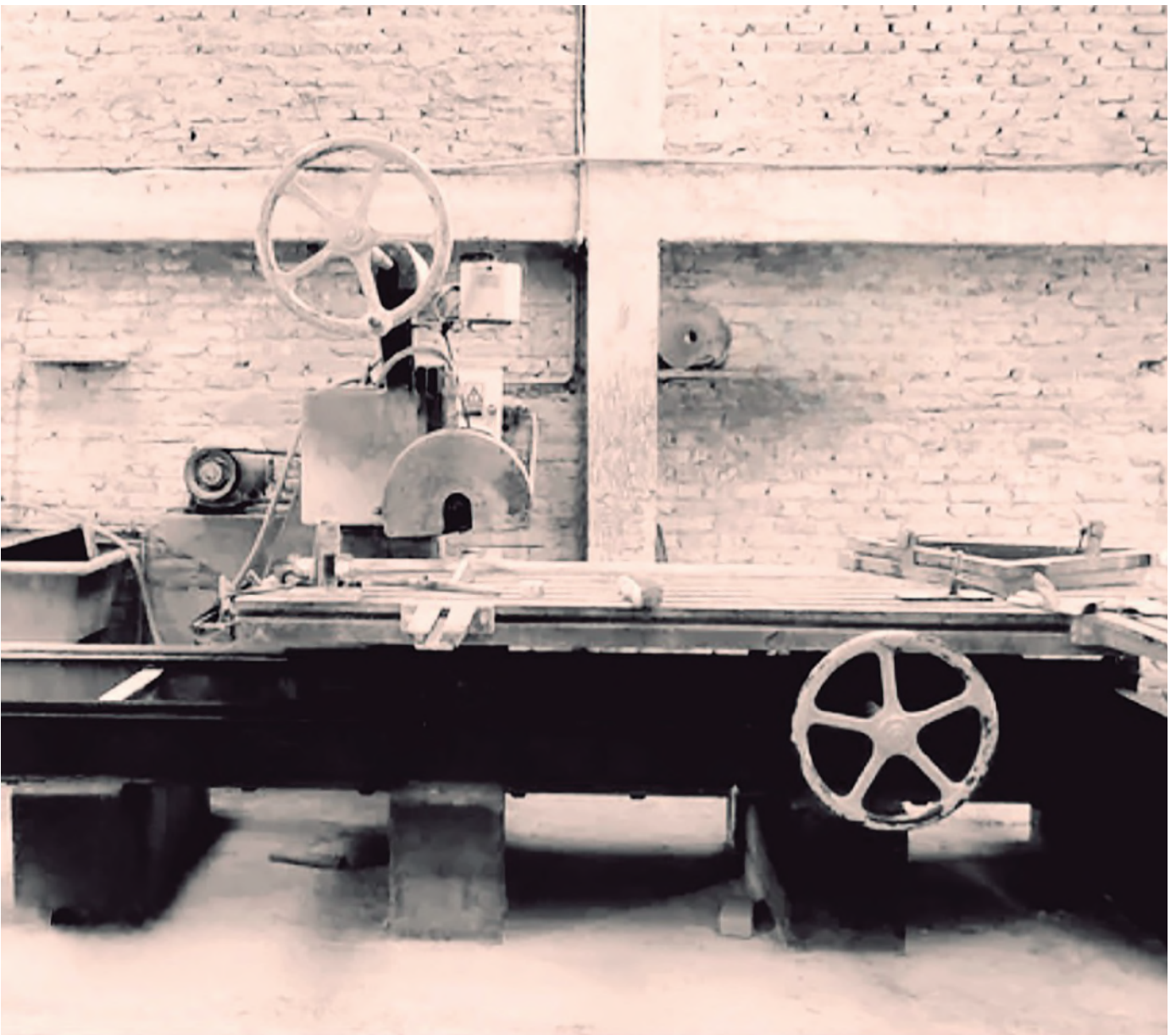

José Pastor Pérez: un taller de marbres a principis del segle xx

Fins a la meitat del segle XX, la principal activitat econòmica de Massanassa, com a moltes altres poblacions, era l'agricultura (arròs, taronges, penques...) i tot allò que es poguera cultivar a l'horta. Però, tot i això, hi va haver uns quants que es van dedicar al comerç (xicotetes botigues de comestibles i ultramarins, carnisseries, forns, drogueries...) i altres xicotets negocis (pintors, modistes, sastres...). Al mateix temps, un incipi-

ent procés d'industrialització va començar a prendre força mitjançant l'impuls d'alguns pioners i emprenedors com el meu iaio, José Pastor Pérez, conegut com el lapidiste, així com els seus coneixements bàsics i experiència laboral, va decidir muntar un xicotet taller de làpides i marbres a principis del segle XX, que perduraria fins després de la mort del meu pare, Blai Gamón, a l'any 1977.

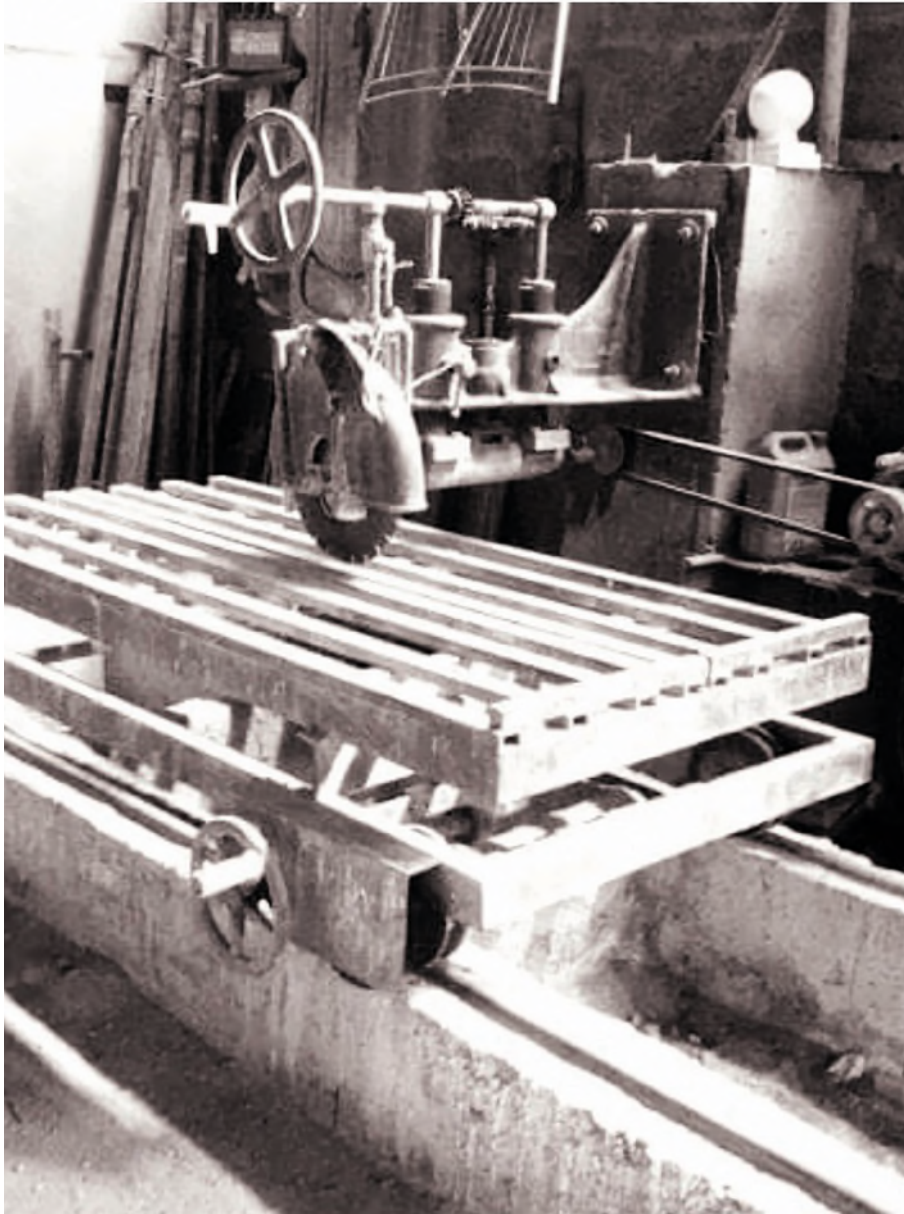
És evident que les eines industrials disponibles als seus inicis van ser escassos i rudimentaris, limitant-se a dues màquines, una per serrar i una altra per polir els taulers de marbre, a més d'un martell compressor amb què poder treballar i modelar les que serien després imatges escultòriques.

La resta d'utensilis eren manuals, destacant un xicotet carro de ferro amb què poder traslladar les pesades pedres, mar-

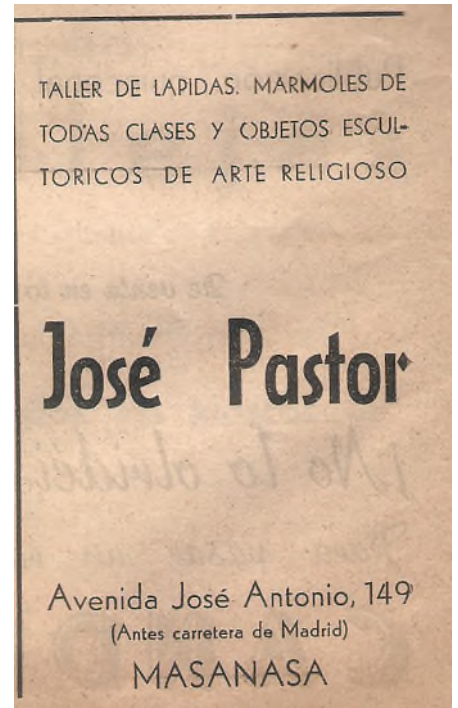
tells, escarpels, gradines, cisells de ferro etc... i per tot això el treball era bàsicament manual i artesanal.

Convé recordar que l'absència d'altres mitjans pròpia de l'època obligava a transportar els productes elaborats en carro de mà i/o tricicle, fins a la seua destinació.

Era un taller format per diversos empleats i una gran dosi de familiaritat. Com que el meu iaio era gran amant de l'es-

Publicitat encontrada en La Terreta de 1944

Publicitat encontrada en La Terreta de 1921

cultura, entre els seus empleats sempre destacava un excel·lent escultor que esculpia al mateix marbre amb gran encert i gust les figures religioses de les làpides. Eren verdares obres d'art treballades a la mateixa pedra, que requerien períodes de temps de diversos mesos del treball, i això va fer que la fama del taller s'expandira per gran part de la província de València, de tal manera, que encara avui, podem trobar làpides produïdes al taller del meu iaio a molts cementiris dels nostres pobles, gràcies a l'excel·lent treball realitzat.

Paral·lelament a les làpides també es feien tot tipus de treballs en marbre: en edificis (façanes, cuines, escales, xemeneies...), en mobles (taules, comodins, tauletes, aparadors...) i fins i tot es va realitzar l'altar major de l'església de Sant Pere de Massanassa.

Cal dir que D. Antonio Martínez Penella, reconegut escultor valencià nascut a Massanassa en 1917, va començar la seva trajectòria artística als 12 anys com aprenent al taller del meu iaio.

La jornada laboral era de vuit hores diàries de dilluns a dissabte al migdia, però sobretot en temporades de gran demanda de làpides (Tots Sants), arribava a ser "interminable" (fins 12 hores diàries i fins i tot festius) perquè per el meu iaio l'acord, "contracte verbal", sempre comportava un compromís que estava per damunt de tot i sempre s'havia de complir. Evidentment la jornada laboral era molt més dura i perllongada que l'actual, però menys estressant.

Com molts pobles de l'horta valenciana, Massanassa ha anat perdent els seus camps de cultiu i els han convertit en polígons industrials i comercials canviant totalment els costums i la forma de vida dels seus habitants.

Vaja este escrit en reconeixement a la important tasca industrial i, sobretot artística, que es va realitzar en aquell xicotet taller, que amb tanta dedicació saberen portar tant el meu iaio com el meu pare.

Els seus nets
Maribel Gamón Pastor i José Blas Gamón Pastor

Cristo de la Vida

Me fui a caminar
sin pensar que tu saldrías
queridísimo Cristo de la Vida
y al regresar a mi casa
me encontré frente a ti
y recibí una gran alegría

Fue bello encontrarte
con la luz que despedías
me pare a mirarte y pedirte
por mi niña, por mi familia
y por las personas que están padeciendo...

Que paren la guerra
y esos niños no pasen
más calamidades en toda su vida
le miré agradecida
al tiempo que me miraba
y sentí inmensa alegría
de ese encuentro que no esperaba
pero alegre mi vida.

En la oscuridad de la noche
esos faroles brillan...
gracias Señor por acudir a mi llamada
todo un pueblo ante ti
sonreía y rezaba
bendito Cristo de la Vida
te llevo dentro de mi alma

Sofía Marin Loriente
R.D.A ESPAÑA

Des de darrere

Si haguérem de parlar de música no sabríem per on començar; a les diferents cultures d'arreu del món, evolució i estils, ús que se li ha donat i se li dona a banda del merament delectable, festivals de renom i concerts memorables, premis i reconeiximents, intèrprets, mites, llegendes... Ompliríem fulls i més fulls, hui en dia megues i gigues, emprariem varies vides i tampoc sabríem quan ni com acabar.

Si acotem aquest vast món de la música a la part que ens és més propera, la que escoltem, la que cantussem, a la fi la que està en voga i consumim, hi ha un pensar que va prenent força a mesura que guanyem anys i que els nostres majors no s'obliden de recordar-nos de tant en tant. I els no tan majors tampoc. "Allò d'abans sí era música, açò d'ara no".

No entrem a valorar si aquella era millor o pitjor. Segurament ens faria falta afegir alguna vida més a les d'abans. El que és innegable és que, independentment de l'estil, era una música feta i interpretada per músics de trajectòria. Això de l'ordinador i l'enginyeria del so era impensable. No cal anar-se'n molts anys endarrere. Música melòdica, pop, rock... on la figura del compositor, que sovint formava part de la banda, grup, duo o el que fora, era clau. No qualsevol valia. A banda de coneiximents musicals, això per descomptat i no pocs i l'art de saber combinar els sons d'acord amb les lleis de la melodia, l'harmonia i el ritme, una de tantes acepcions del que és la música, havia d'encaixar en aquells sons una narració d'al voltant de tres estrofes i una tornada repetitiva, amb sentit, principi i fi. Tot això en poc més de tres minuts, quatre ja n'eren massa. Si no allò no funcionava, no tindria ressò.

És clar que estem parlant del que sonava en aquell moment, de la música comercial d'aleshores. Música de lletres d'aparent senzillesa, d'altres d'allò més singulars, que no et deixaven impassiu. Dormides a un raconet en la ment prenent vida només sentir dos acords.

Ficats a acotar fixem l'atenció en el compositor que sols compon, o componia. No li agradaria això de la fama, no voldria o no tindria veu ni gràcia per interpretar i menjar-se per l'escenari. No valia, què li anem a fer. Però sí sabia compondre i d'allò més bé. Tenia ixe do, ixe matís diferenciador. De fet, en feia de molt exitoses que encara es mantenen, fins al punt que hi havia cantants, formacions, artistes, que no en volien altre. Lligant èxits, sense ell no eren ningú.

Agitador de ments peresoses, aflorador d'emocions, se'l podem imaginar darrere l'escenari amb discreta posició privilegiada veient el fruit d'allò que tantes hores quasi de clausura li han ocupat. Què li passaria pel cap? Se sentiria satisfet, no reconegut? L'eixiria la vanitat? Un poc de tot, potser?

Recuperant allò entre Chaplin i Einstein. "Més mèrit és el seu, que tothom l'admira i ningú..." el coneix? Aprofitem la ment. Avant escarbant.

Si en lloc de piano i pentagrama s'haguera decantat pel baló. Endarrerit en meitat del camp, haguera furtat la pilota al contrari? N'haguera regatejat a dos i s'haguera arrancat en carrera cap l'àrea contrària? No para de córrer i se'n regateja dos més. Està fent la carrera de la seua vida. Altres dos, va a parells. S'ha creuat quasi tot en terreny de joc ell sols. A quinze metres de porteria ja va molt forçat, li'n ve un altre, no sap com, mig caient el supera també i donant-ho tot, patada al baló com si el volguera rebentar, ja no li queden forces. No està clar, pareix que la pilota ha rebotat en un company, la figura del moment, pren direcció a porteria i al fons de la xarxa. GOOOL! Espectacular!

Aquest, abillat amb blanc nuclear i pentinat de qui espera a l'altar, alça el cap, parpelleja, s'adona del que ha passat i no sent menys, com si l'abella mes ferotge li haguera clavat l'agulló al cul, arranca també en carrera, cap a la grada, desbocat, per forçosament aterrar de genolls. Cara desencaixada, ulls desorbitats i braços clamant al cel, l'afició desbordada de bogeria l'aclama! L'estadi es ve abaix!

Mentre, el nostre futbolista momentani busca un glop d'aigua i intenta recuperar l'alé. Mira de reüll, no s'ho pot creure. Palmadetes a l'esquena i al lloc.

S'enrecorda de les hores de piano, dels calfaments de cap i de nosaltres, que agafant-lo a traició com peça d'escacs l'hem tret del concert, dut per l'aire, menejava peus i braços tot aterrit, i l'hem soltat a la seua sort en mig del que pareixia un malson. Això sí, amb cura. Que no ens ho tinga en compte que no ha sigut de mala fe.

Abans de continuar tornem-lo on mai hauríem d'haver-lo menejat.

El partit s'ha acabat. Per cert, un a zero, hem guanyat. Al concert ja no en queda cap. En un tres i no res desfem el destarifo i ubiquem-lo on cal. Abracadabra...! Ja està. L'hem deixat a sa casa, al seu estudi, al costat del piano. De reüll altra vegada, cap amunt ens mira. No ens queda altra que juntar les mans i acatxar el cap. -Mai més, de veritat!

En front, de bat a bat una porta de cristal. Al creuar, terrassa, gespa i brisa. Més enllà gavines i al fons el blau del mar. Alçant la mirada més blau, sense final. A l'esquena megues i giges, els de la vida passar.

Ara cal prendre aire.

Xutà en el peu. Marcà de cap?

Cadascú el seu caminar, cadascú a la seua sort.

Trobadors dels que ja no se'n troben, dobladors que doblegant-se se'n van, secretaris en secret, secundaris de primera que un escaló els faltà... i parem de contar.

Jaume Zarzo Genovés

No et, no em, sí ens

Ja ha passat molt de temps, tant de temps, quant de temps. Qui sap si massa però sí el temps. Erem i no ni majors ni xiquets, tot nou i el món tan bell. Ara tot sembla major, tot més ple, tot més soroll.

Els palpitaris són altres i altres són les estones, els sentiments, allò del cor i l'enteniment. D'altra andana són els pensars i els records, d'altra vorera els capritxos de la ment, allò primer i allò següent.

No oblidar és fàcil. Tancar els ulls una teràpia, un passeig on gaudir, el respir. Que per on vullga ser, per on siga el viatge, sobre l'espessa sobren camins. Però el desig sols un o tants i un fi.

No saberem més de aquelles mirades furdades que es tornaren desitjos. Qui sap, ignorem. Dixem les fulles marçides al vent i no pensem. El temps, pacient empara i ensenya a valdre's.

Que bonic i que convuls i que bé endarrerir i tornar de seguida ací. Fa por, o no, o sí. Tot és complicat, tot dona vertigen. Tot és boirós, quasi desori. Ara ja soc dins. Si és que no vullc voltar. Serà que és així.

Res més veig si passes per davant de mi.
Res de menys si busque i estàs ahí.
I així punt i seguit.
No aguaites airosa quan arribes amb retard.
No dubtes la mirada quan no saps.
No sostingues amb el muscle perquè tens ocupades les mans.
Però no deixes de fer-ho.
No vingues, capgires i reprengues el pas.
No t'espolses els cabells quan ja estàs a cobert.
No et mossegues el llavi així com fas.
Però no deixes de fer-ho.
No et retragues si lluir te's natural.
No parpelleges ixos ulls cel.
No rigues d'espontani així com fas. Jo no sé dir...
Però no deixes de fer-ho.

Perquè si arribes airosa, t'aculls i la mirada perds. Si no saps altra manera de si vens o si vas, altre mode de pentinar-te amb la mà. Si quan estàs encisa respirar. Si així és, si així ets, sent així, ja no sabré esborrar-te, no saber-te, no fer cas.

Tornaran els sentiments, el temps de voler i els somnis on volar. Fondre serà veritat.

No dubtes si sí. Agafem amb les mans, entreliguem els dits. Si mirem de tu a tu i no sabem dir, si l'alquímia és veritat, no haurà força tenacitat que pugua deslligar allò que ara mateix no sé anomenar.

En ourir els ulls s'alçarem, mirarem el voltant i vorem o no vorem, però de segur que mirarem. I si ens sostenim estendrem i batrem com es fa abans del primer vol per enlairar cap al que ens esdevinga.

I anirem. A llocs perduts i deshabitats, a paratges desconeguts i grans, a altres maneres on mai hem estat, a llocs que

no poguérem entonar, a un altre significat. I sent estarem.

En tornar pujarem on les ments no tenen fi, on no cal més camí. On el tercer banc de pedra, el de la primera senda, baix el castell que a la lloma darrera lletres grans anomenen en blanc. I allí, desapercebuts, enfront del marí, asseguts, al refugi de branques i verds, on emparen els pins, quasi d'esquenes a mi, juntades les mans, els braços tractant-se, s'adonarem de la nit. L'ésser tornarà i pendrà sentit.

I li pregarem a la lluna que picardiosa no minve i es torne fornida.

Que tempere les ones i les faça jugar a remor i a brisa.
Que suau bressole fins que s'adorma el dia.
Que no calguen les hores.
Que esguite el cel de purpurina.
Que romancege discreta si no recorda i s'oblida.
I ballarem.

Li direm a la saba que a les fulles els done vida, que entonen sons, que sone la màgia de subtil harmonia.

Des dels cabells fins als muscles les teues mans, les meues de l'esquena a la cintura. La flor de la pell, les mirades, tot un, balandrejarem el ball de les hores captives.

Que gire als nostres peus ignorant, que rode el món i sa melodia. Que la nit embruixi, que siga encant, que tothom dorma, que demà no siga.

I serem art.

Et reposaré al ventre les teues mans. Galta arran de galta, als teus muscles les meues esculpint fins els colzes aniran baixant. A poquets continuaran lliscant per a buscar i fondre les palmes càndides a mesura d'escoltar els sentits. I a estonetes, a momentets, en abraçada quedar moldejats. I quasi tremolant un sospir.

I farem literatura.

Juntarem paraules amb paraules, silèncis amb maduixes i vermells i anirem lligant sonant, asonant i narrativa. Pappallones, parotets, marietes de llum s'amagaran de vergonyosa risa.

I així, ferits quedarem.

I si emmalaltim, en quedar malalts, que siga de voler bogeria. Que siga la fermesa que ens dugué allí la que mantinga aquesta ferida oberta. Que no ens donen cura que no es coneix medicina.

I quan vullga despuntar el dia, si encara estem, si encara som, en voler anar, anirem. Que ningú ens diga.

I serem. De la vida serena serem.

Pel dia prosa i de nit poesia.

En memoria de mi yayo Pepe Baixauli Cuallado

Queridos amigos y familiares,

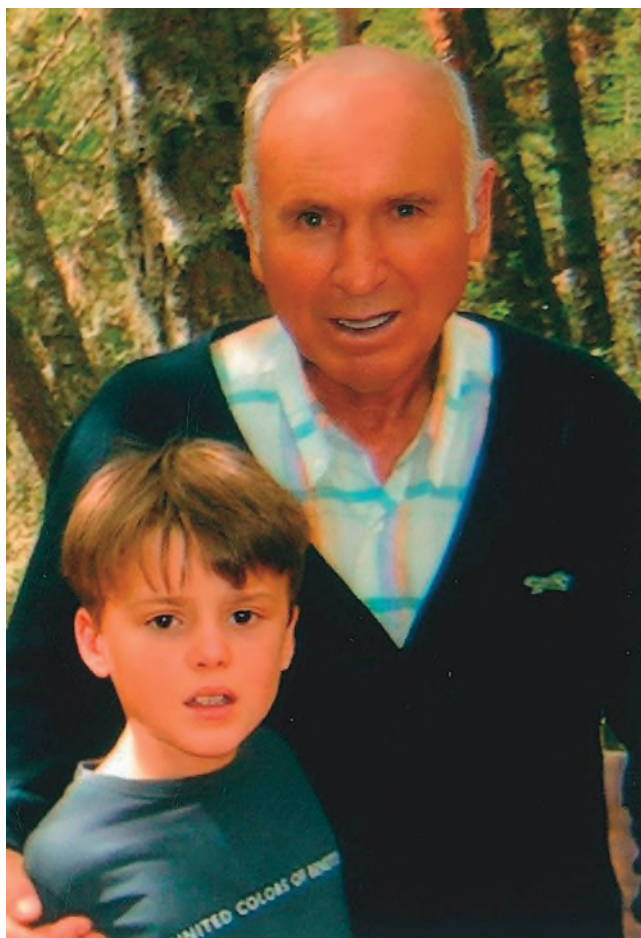
Hoy nos reunimos aquí para honrar la memoria de mi abuelo Pepe, un hombre que fue el pilar de nuestra familia y una inspiración para todos nosotros. Desde que tengo memoria, mi abuelo se dedicó a hacernos felices a todos.

Su amor incondicional por la familia siempre fue su máxima prioridad. Tanto fue así, que su sacrificio es comparable al de una semilla que crece en condiciones desfavorables, pero gracias a su trabajo incansable y su máxima dedicación, unido al gran apoyo de mi querida abuela, dio el fruto que tenemos hoy, una familia llena de amor, de paz, de respeto, de cariño y de trabajo, todos estos valores que definen como era a mi abuelo.

Sin embargo, aunque su presencia física ya no esté con nosotros, su legado seguirá vivo en nuestras vidas. Porque como dice el dicho, “una persona muere dos veces, la primera cuando deja este mundo, y la segunda cuando ya no es recordada”. Pero puedo asegurarles que mi abuelo Pepe nunca será olvidado. Estará siempre en nuestros corazones allí donde vayamos, reflejado en nuestras acciones, en nuestras decisiones y sobre todo en su valor principal, en cuidar de la familia.

Mi abuelo, Pepe, era una persona muy especial. Una persona que ha marcado mi vida para siempre, y no solo eso, si no la de mucha gente. Se me vienen a la memoria innumerables momentos de cuando se iba a trabajar al campo, a conseguir un futuro para nosotros, sin importar el sacrificio, tanto era así, que para él, la sencillez era la clave para encontrar la verdadera felicidad en la vida, y que con el trabajo constante, sería el camino para alcanzarla.

Quiero agradecer a todos los aquí presentes, por honrar la memoria de Pepe. Sé que este no es un momento fácil para ninguno de nosotros, pero también sé, que su amor y su espíritu siempre estarán presentes en nuestras vidas. Como su nieto, me siento muy afortunado de haber tenido a Pepe como mi abuelo y haber podido disfrutar de él durante 22 años. Por eso siempre lo recordaré con cariño y admiración.

Para acabar, me gustaría dedicarle unas últimas palabras. Yayo, ya te acabas de ir y no podemos describir la falta que nos haces en casa, junto a nosotros. Por eso quiero decirte gracias, gracias y gracias por guiarme durante este tiempo en el camino de la vida. Sé que aunque no estemos físicamente juntos, vas a seguir aconsejándome y animándome desde allí donde estés, porque a partir de ahora mis metas van dedicadas para ti, por ser mi guía y mi inspirador. Por todos estos motivos voy a continuar por donde te quedaste, cuidando de la familia, trabajando duro y sacrificándome para los demás como lo hacías tú.

Ya solo me queda despedirme con esta cariñosa frase. Adiós, abuelo. Tu partida deja un vacío en nuestros corazones, pero al mismo tiempo nos has dejado un huerto de

recuerdos llenos de frutos que seguiremos cosechando a lo largo de nuestras vidas. Tu semilla de amor ha germinado en cada uno de nosotros y se ha convertido en un árbol fuerte y frondoso que nunca dejará de crecer. Descansa en paz, sabiendo que siempre estarás con nosotros en cada hoja, en cada flor y en cada fruto que nos regala la vida.

Vicent García Baixauli.

Vuelta a Ítaca

Habíamos quedado esa misma tarde, el sol brillaba fuerte, el calor era tan desesperante que sólo un acto de voluntad suprema podría hacerme bajar a la calle, desde esta isla, este pequeño mundo desnudo que habito sin otra finalidad que un oscuro deseo de inacción.

Y, sin embargo, aquí estaba sentado en un asiento duro como el hierro, de un autobús que parecía que venía de la otra parte del mundo, y ese viaje le había pasado factura, por eso sus frenos chillaban exhaustos, los perchones indicaban que su embrague le quedaban meses, donde respirábamos una especie de caldo hirviendo y el aire acondicionado no era sino un recuerdo.

La gente se agolpaba en las zonas de sombra evitando ese rayo de sol que actuaba como un láser penetrante. El autobús rasgaba las calles de una ciudad que se percibía fantasmal, agobiante, pero a la vez atractiva, en la que quedaba lejos el deambular constante, el trasiego de ejecutivos, de taxis, de coches que vomitan sus esputos entre placas de alquitrán. Pulsé el botón de parada, y un rostro se movió detrás de unas rayban espejeadas, alzo la vista o eso intuí que hacía antes de qué llegáramos a la próxima parada.

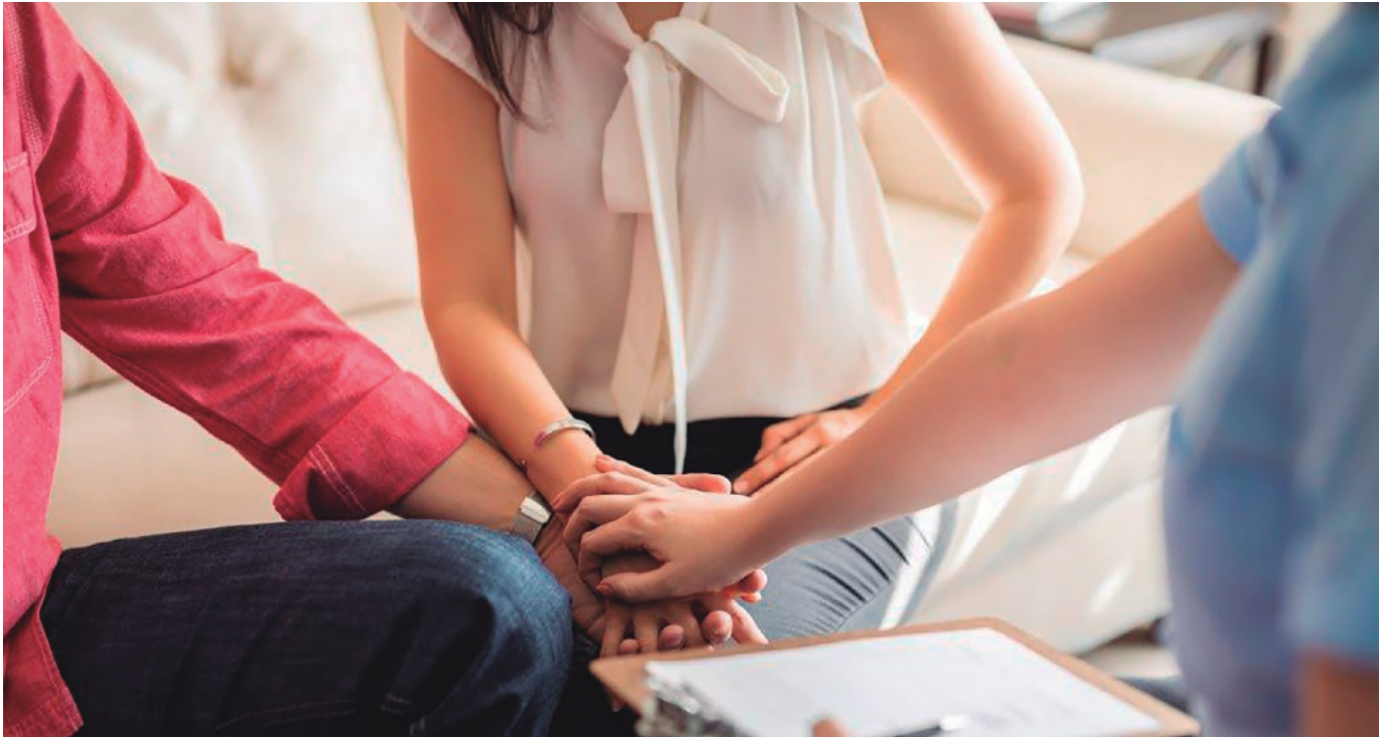
Me dispuse a caminar entre estas calles que se estiraban como los brazos de un leviatán extraño, gestionando mis energías, buscando las zonas menos castigadas por el sol donde aún podías caminar sin riesgo de sentirte un aventurero mitad irresponsable mitad heroico. Cuando me iba acercando a mi destino el corazón me latía con fuerza, pensé «joder mola verla». Miré por encima de los pinillos, cortados eficientemente y que daban cobertura a una especie de valla que dejaba ver un jardín, de esos que sirven

en el proyecto urbanístico para rellenar un espacio en un archivo de 3D y en lo que prima obviamente no es lo habitable de un barrio, de una ciudad, ni siquiera de un mundo exhausto y negro, pero que coño era un jardín, y hacia más fresquito dentro que fuera.

La vi, después de otear cada uno de los banquitos, donde se sentaban abuelitos que miraban absortos como otros abuelitos travestidos en deportistas se afanaban por hacerse un hueco en el controvertido mundo de la petanca. Estaba preciosa, una camiseta blanca y unos vaqueros, no necesitaba más para hacer refulgir esos ojos negros que cuando te miraban sólo podías que claudicar. Se dio cuenta de mi presencia, me sonrió, ya ni notaba el calor, sólo aquel que emanaba de mi agitación. Apreté el paso, y cuando llegué a su altura sólo acerté a cogerla por los hombros y acercar mis labios a los suyos, fue un beso largo, profundo, la estreché tan fuerte como pude mientras notaba su frágil cuerpo haciéndose un hueco en el mío, como amoldándose. Nos miramos, me sonrió. En ese instante supe que mi viaje había terminado y que todo tenía sentido, que la guerra de Troya no me iba a parar, que Circe era sólo una ilusión, que Polifemo se lo estaba buscando, que las sirenas hacía mucho que sus susurros apenas lo oía, había atravesado Escila y Caribdis y por fin estaba en Ítaca...o a lo mejor era un ciudad en agosto, mediterránea, calurosa, ruidosa, donde los pretendientes se reunían por las noches para seducirla, quizá fuera eso o quizá no pero cada vez que la veo en el parque y por las noches cuando el calor nos da una tregua recuerdo su nombre, su rostro, los guardo como fuego, y entonces tal vez vuelvo a Ítaca.

AGA

Cuídate con mediación

Hoy en día nos gusta cuidarnos, hacemos deporte, intentamos comer sano, cuidamos nuestra piel de los rayos solares, reciclamos, cuidamos del medio ambiente... porque todo ello repercute en nuestra salud. Todos, o casi todos, estamos muy pendientes de nuestra salud física, de nuestro cuerpo, pero ¿hacemos lo mismo con nuestra salud mental? ¿con nuestra mente?.

Nuestros sentimientos y emociones son una parte importantísima de nuestra salud, tanto es así que el estrés, la depresión, la ansiedad, son factores que influyen negativamente en nuestra salud física y pueden desencadenar problemas serios a largo plazo.

Las situaciones de confrontación con vecinos, familia, hermanos, hijos, compañeros de trabajo, etc, implican una gran pérdida de energía y afectan, cuando menos, al bienestar de las personas y, no pocas veces, a la salud personal.

Se habla de la mediación y de sus beneficios y ventajas en relación a evitar un proceso judicial, generar convivencia, fomentar el diálogo, etc, pero de lo que no se habla tan habitualmente son de los beneficios para la salud que supone la participación de las personas en un proceso de mediación.

¿Y qué quiere decir eso?

La Mediación proporciona un espacio seguro y neutral donde los participantes pueden expresar sus preocupaciones y necesidades. Al fomentar la comunicación abierta y respetuosa, ayuda a evitar el deterioro de las relaciones, permitiendo que todos los miembros se sientan escuchados y valorados.

car de manera conjunta una solución y mejorar la relación entre las partes rebaja la tensión y los niveles de estrés.

La mediación entra en la raíz del conflicto y por ello se actúa sobre el coste emocional que suponen las desavenencias bien sean en las rupturas de pareja, las disputadas por herencias, problemas de convivencia entre padres e hijos, cuidados de mayores, problemas con los vecinos... La mayoría de las veces los conflictos se deben a malos entendidos y a falta de comunicación.

Cuando una persona recurre a la Mediación, está viviendo una situación problemática, de angustia y sufrimiento. La mayoría de las veces, cuando se ha hecho la primera entrevista de acogida e información de la mediación, la persona solicitante sale aliviada ya que le ha ido muy bien poder explicar lo que le pasa, desfogarse y tomar conciencia. *Se ha quitado un peso de encima, ha dejado ir tensiones retenidas y ya no está sola ni desamparada ante la situación de conflicto que está viviendo. Está acompañada por una profesional, la persona mediadora, que la escucha y la ayuda a pensar y proyectar un camino de salida a este problema.* Por tanto, de alguna manera, esta experiencia vivida en el espacio de mediación ha conllevado una mejora en su estado de salud, porque al expresarse y reconocer lo que siente y cómo le afecta, la persona está aflojando su tensión y tomando conciencia de lo que le pasa y cómo lo vive. Así, la persona gana en salud tanto por soltar tensiones, como por (re)conocer cómo se siente, confiar en sí misma y descubrir que tiene capacidades para conseguir aquello que quiere y necesita.

Si la mediación sigue adelante, cuando las dos personas se encuentran en el espacio de mediación, junto con la persona mediadora, se pueden dar diversas situaciones:

146 A su vez se busca la rapidez en la resolución del conflicto. La posibilidad de conversar directa y personalmente, bus-

.- Si la persona se ha percatado de que puede conseguir lo que quiere y, a la vez, permitir que la otra persona pueda

también salir contenta de la mediación respecto sus objetivos, es un paso muy positivo para iniciar una mediación hacia el entendimiento.

- Si además, en este encuentro conjunto, cada una de las personas participantes puede expresar cómo se siente, aquello que quiere y qué le preocupa para conseguirlo y, a la vez, puede escuchar a la otra y empatizar mínimamente, es muy probable que lleguen a entenderse y comprenderse. ¡En estos casos, las personas ganan mucho!

La persona siente que puede hablar con la otra participante, que ya no es su enemiga y, por tanto, no le hace falta armarse ni protegerse de ella. Se da cuenta que ha podido hablar y resolver el conflicto en colaboración con la otra. Por lo tanto, ya no tiene que sufrir más y, de ahora en adelante, puede empezar a confiar en la otra. Las personas han recuperado una confianza malparada y una comunicación más fluida y directa.

¿Y qué consecuencias tiene este encuentro conjunto en la salud de las personas?

Se da un cambio fundamental en la relación. Se pasa de una relación de conflicto, tensa, distante, angustiante, preocupante, desgastante, etc. a una relación de confianza, en una misma, en la otra y en el diálogo. Es decir, las personas se dan una relación más sana, de más salud. Ahora afrontan el futuro con más optimismo, se relajan y alegran de poder lograr lo que se proponen en colaboración, sin competir ni haber una persona ganadora y otra vencida. Se han humanizado, gracias al diálogo y el contacto con la otra parte.

Pero no todo es color de rosa. También puede ocurrir que no haya el encuentro o que éste no sea exitoso para las partes participantes.

En estos casos, a pesar de sentir un cierto grado de frustración, desde el espacio de Mediación se les acompaña para analizar qué ha pasado y qué es lo bueno y satisfactorio que aún podría pasar. Se hace una sesión de orientación y apoyo con ellas para ver las opciones de afrontar la situación de conflicto, buscar personas de apoyo, asesoramiento con expertos, etc. Así, a pesar de la decepción, se acompaña a la persona en su proceso para buscar una salida satisfactoria al problema. No se la deja sola.

A pesar de una cierta frustración, este acompañamiento les da tranquilidad y confianza, que a su vez se convierte en una fuente de salud para las personas, ya que no se sienten solas y pueden percibir que hay alguien cercano, la persona mediadora, que les da apoyo y entiende su proceso y cómo se sienten, las personas, a pesar de no haber tenido el éxito esperado, se sienten más comprendidas, saben mejor qué les pasa y qué quieren, sienten agradecimiento por la escucha y apoyo prestados por la persona mediadora y se sienten más capaces para afrontar los conflictos que surgen en sus vidas.

En definitiva, la MEDIACIÓN, como proceso de diálogo pacífico, encuentro entre personas con diferentes puntos de vista y sentimientos contrapuestos, pero muy humanos, es un espacio de escucha y comprensión que puede y debe considerarse un recurso de SALUD para las personas y la vida en comunidad, entendiendo la salud no como la falta de enfermedad, sino como el estado de equilibrio, bienestar y posibilidad de vivir intensamente la vida, más aún cuando es vivirla con el resto de personas.

CUIDATE CON MEDIACIÓN

¡Saludos y buenas fiestas!

Mi pueblo

Massanassa el pueblo donde nací
y que por una maldita riada
de él me tuve que ir.

Me iba a la capital
mis amigas me envidiaban
y en cambio mi corazón
dentro de mi pecho lloraba.

Aquí dejaba mi niñez
y parte de mi adolescencia
y tantos y tantos recuerdos
que guardo en mi consciencia.

La mañana del domingo de ramos
te levantabas con mucha ilusión
pues quizás el chico que te gustaba
un ramo dibujado por la noche te dejó.

Recuerdo los días de pascua
comíamos la mona en el sequer
estrenamos vestido o delantal
y las espardeñas también.

Cada grupo tenía su peña
con un nombre para la ocasión
pero lo que más nos gustaba
ver un grupo de parejas jóvenes
bailar al son de un acordeón.

Por la noche cada peña
en alguna casa íbamos a cenar
pero el cajón de las limonadas de colores
nunca podía faltar.

Que las monjas no se enteraran
pues con chicos no nos podíamos juntar
si no en el mes de mayo en el colegio
el ramo a la milagrosa no se lo podíamos entregar.

Llegaba la fiesta de San Juan
ha sido y será la más importante
pero el cristo de la vida
siempre estará en el corazón de todos los habitantes.

En los barrios se hacían verbenas
donde por la noche íbamos a bailar
al son de una música de un grupo

muy querido en este pueblo
que era LA ORQUESTA CATALÀ.

En el pueblo teníamos sereno
que por las noches solía pasar
que según las rayas o piedras
el labrador tenía que despertar.

Cuando llegaba el verano
los vecinos después de cenar
en la puerta de su casa se sentaban
a tomar un poco la fresca
y aprovechaban para charlar.

Los chiquillos salimos de noche
con los fanalets por las calles a pasear
se vaciaban los melones o sandías
y dentro una vela para iluminar.

El día de todos los santos
solíamos estrenar abrigo
por que en aquellos tiempos
si que hacía mucho frío.

Con cuánta ilusión y alegría
esperábamos las navidades
para comer esos dulces tan buenos
que a los hornos del pueblo
iban a hacer nuestras madres.

Hoy todo es más fácil
los tiempos han cambiado
pero todos estos recuerdos vividos
nunca los he olvidado
aunque tengo muchos años.

Quiero terminar este escrito
dejando una cosa muy clara
que durante muchos años
la he llevado dentro de mi alma.

Que Massanassa ya no es el pueblo muerto
que mucha gente solía decir
hoy está lleno de vida, proyectos y cultura
y donde muchas personas quieren venir a vivir.

E.VILLÁN

La Semana Santa y sus saetas

¡Oh, la saeta, el cantar
al Cristo de los gitanos,
siempre con sangre en las manos,
siempre por desenclavar!

...

¡Oh, no eres tú mi cantar!
¡No puedo cantar, ni quiero
a ese Jesús del madero,
sino al que anduvo en el mar!

Antonio Machado.

Saetas del cante “jondo”; Semana Santa sevillana que
probablemente inspiró estos versos...
“siempre por desenclavar”

El Cristo de la Vida que veneráis, es el Cristo que murió y
también resucitó.

Resucitó

¡Oh Cristo crucificado!
¡Ya no estás en esa cruz clavado!
¡No lo busquéis entre los muertos, pues VIVE!
Tras pasó la agonía, ¡ya no le sangran las manos!,

el sufrimiento en la cruz se transformó en gloria,
y está a la diestra del Padre.

¡Oh Cristo crucificado!
y en esa cruz, símbolo de ignominia; te alzas;
dos maderos, uno mira hacia el cielo,
otro señala a los hombres,
dos maderos, con uno reconcilia al mundo,
con el otro te encamina a Dios.

¡Oh Cristo crucificado!
¡En una tierra que clama, la oscuridad lo llena todo,
el velo se rasga de arriba a abajo
y las puertas del cielo se abren de par en par para ti!
¡Muerte y sepulcro venció!
y derrotó las puertas del Hades.

El Cristo, ¡ya resucitado!,
nos muestra el camino de la salvación,
reconcilia consigo a la humanidad
y nos acerca al Padre, pero:
si le haces esperar él la puerta cerrará,
te dirá, es tarde ya.

...busca a Dios...

Jo Arizo Bañó
15 de abril de 2024

Mi tableta de chocolate..

Es muy cierto que a medida que te vas haciendo mayor te vienen a la mente recuerdos que tenías encriptados en tu memoria y que de pronto vuelven a ti como si el tiempo se paralizara por unos instantes.

Recuerdos tan nítidos que se perciben con una realidad apasionante.

Quién de pequeño no ha coleccionado cromos ? ...

Yo esperaba ansiosa que mi madre comprara una tableta de chocolate "El Gorriaga" ...rompía el envoltorio con sumo cuidado para ver y tocar con mis manos "ese" cromito maravilloso, deseando con ansia que fuera único y no lo tuviera repetido.

Ya se que a simple vista puede parecer una nimiedad, pero la magia de los recuerdos no tiene precio. Retroceder en el tiempo nos hace valorar "esos" momentos únicos e irrepetibles, de los cuales en su momento no éramos conscientes del gran bagaje emocional que nos proporcionarán con el paso de los años.....

NO es un simple álbum..

NO es un simple cromito ...

Es el revivir y percibir una felicidad que abraza cada uno de nuestros sentidos.....

Recordar .. es volver a vivir...

Todavía....huelo los lilos

Mi mente no descansa, esta hiperactiva, se recrea y me da alas para volver a una niñez que se encuentra muy lejana, pero que mis recuerdos la hacen renacer....

Cuando miro hacia atrás y vuelvo a mi pueblo, en el que viví mis primeros años (hasta los 9 años) me quedo ensimismada por la nitidez de los pasajes vividos, por la proximidad y cercanía de mis amigos, por la claridad de los recovecos y parajes tan pisados y amados.

Recuerdos tan lejanos y a la vez tan cercanos...calles anchas que ahora veo estrechas.... rostros que me miran y ya no reconozco.

Mi hogar ya no está....mi calle está falta de risas y carcajadas.

El tiempo ha borrado mis pisadas, mis juegos, mi familia, mi inocencia

El tiempo me ha regalado años para agradecer cada mo-

mento vivido, pisado y sentido que almaceno muy dentro de mí...cuál tesoro guardado en mi interior sé que mi infancia me acompañará siempre. Sé que mi hermosa niñez ha sido el punto y partida para ser lo que soy. Siempre recordaré el amor compartido. Siempre agradeceré cada juego, cada risa, cada anhelo. Siempre mi piel recordará el agua fría de mi hermoso río. Siempre me acompañará el olor de los lilos, el sabor del hinojo, el barro de los caminos. Y lo más importante para mí es la felicidad que he tenido.

Los abrazos que he compartido.

El inmenso amor sin paliativos.

Mi pueblo (Pont d' armentera)

El inicio de mis recuerdos....

La plenitud de mis sentidos ...

MASSANAO

SA

MASSANASSA

1ª PERFORACION 2ª PERFORACION
AÑO 1928 AÑO 1928
PROFUNDIDAD 18m PROFUNDIDAD 18m
CAUDAL 650 LITROS CAUDAL 650 LITROS
POR MINUTO POR MINUTO

TEMPERATURA 20
DISTRIBUCION DOMICILIARIA
CALIFICACION
AGUA FINA DE ME

ACION
962
IDAD 183m.
DAL
TABLE

ANO 1945

SA

CL. GRANDE
CRISTO
1946

**BONES FESTES DE
SANT JOAN 2024**